To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►**B** **UREDBA (EU) št. 952/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 9. oktobra 2013

o carinskem zakoniku Unije

(prenovitev)

(UL L 269, 10.10.2013, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Uredba (EU) 2016/2339 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016	L 354	32	23.12.2016
►**M2**	Uredba (EU) 2019/474 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019	L 83	38	25.3.2019
►**M3**	Uredba (EU) 2019/632 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019	L 111	54	25.4.2019

popravljena z:

►**C1** Popravek, UL L 287, 29.10.2013, str. 90 (952/2013)
►**C2** Popravek, UL L 267, 30.9.2016, str. 2 (952/2013)
►**C3** Popravek, UL L 173, 9.7.2018, str. 35 (952/2013)

▼B

UREDBA (EU) št. 952/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 9. oktobra 2013

o carinskem zakoniku Unije

(prenovitev)

KAZALO

NASLOV I	**SPLOŠNE DOLOČBE**
POGLAVJE 1	***Področje uporabe carinske zakonodaje, poslanstvo carine in opredelitev pojmov***
POGLAVJE 2	***Pravice in obveznosti oseb v zvezi s carinsko zakonodajo***
Oddelek 1	**Predložitev informacij**
Oddelek 2	**Carinsko zastopanje**
Oddelek 3	**Odločbe v zvezi z uporabo carinske zakonodaje**
Oddelek 4	**Pooblaščeni gospodarski subjekt**
Oddelek 5	**Kazni**
Oddelek 6	**Pritožbe**
Oddelek 7	**Kontrola blaga**
Oddelek 8	**Hramba dokumentov in drugih informacij ter dajatve in stroški**
POGLAVJE 3	***Pretvorba valute in roki***
NASLOV II	**DEJAVNIKI, NA PODLAGI KATERIH SE UPORABLJAJO UVOZNE ALI IZVOZNE DAJATVE, IN DRUGI UKREPI V ZVEZI Z BLAGOVNO MENJAVO**
POGLAVJE 1	***Skupna carinska tarifa in tarifna uvrstitev blaga***
POGLAVJE 2	***Poreklo blaga***
Oddelek 1	**Nepreferencialno poreklo**
Oddelek 2	**Preferencialno poreklo**
Oddelek 3	**Določitev porekla določenega blaga**
POGLAVJE 3	***Carinska vrednost blaga***
NASLOV III	**CARINSKI DOLG IN ZAVAROVANJE**
POGLAVJE 1	***Nastanek carinskega dolga***
Oddelek 1	**Carinski dolg pri uvozu**
Oddelek 2	**Carinski dolg pri izvozu**
Oddelek 3	**Določbe, ki so skupne za carinski dolg, nastal pri uvozu ali izvozu**
POGLAVJE 2	***Zavarovanje morebitnega ali obstoječega carinskega dolga***
POGLAVJE 3	***Izterjava, plačilo, povračilo in odpust zneska uvozne ali izvozne dajatve***

▼B

Oddelek 1	**Določitev zneska uvozne ali izvozne dajatve, obvestilo o carinskem dolgu in vknjižba**
Oddelek 2	**Plačilo zneska uvozne ali izvozne dajatve**
Oddelek 3	**Povračilo in odpust**
POGLAVJE 4	***Ugasnitev carinskega dolga***
NASLOV IV	**BLAGO, VNESENO NA CARINSKO OBMOČJE UNIJE**
POGLAVJE 1	***Vstopna skupna deklaracija***
POGLAVJE 2	***Prihod blaga***
Oddelek 1	**Vstop blaga na carinsko območje Unije**
Oddelek 2	**Predložitev, raztovarjanje in pregled blaga**
Oddelek 3	**Začasna hramba blaga**
NASLOV V	**SPLOŠNA PRAVILA O CARINSKEM STATUSU, DAJANJU BLAGA V CARINSKI POSTOPEK, PREVERJANJU, SPROSTITVI IN PREPUSTITVI BLAGA**
POGLAVJE 1	***Carinski status blaga***
POGLAVJE 2	***Dajanje blaga v carinski postopek***
Oddelek 1	**Splošne določbe**
Oddelek 2	**Standardne carinske deklaracije**
Oddelek 3	**Poenostavljene carinske deklaracije**
Oddelek 4	**Določbe, ki se uporabljajo za vse carinske deklaracije**
Oddelek 5	**Druge poenostavitve**
POGLAVJE 3	***Preverjanje in prepustitev blaga***
Oddelek 1	**Preverjanje**
Oddelek 2	**Prepustitev**
POGLAVJE 4	***Razpolaganje z blagom***
NASLOV VI	**SPROSTITEV BLAGA V PROSTI PROMET IN OPROSTITEV UVOZNE DAJATVE**
POGLAVJE 1	***Sprostitev v prosti promet***
POGLAVJE 2	***Oprostitev uvozne dajatve***
Oddelek 1	**Vrnjeno blago**
Oddelek 2	**Morski ribolov in morski proizvodi**

▼B

NASLOV VII	**POSEBNI POSTOPKI**
POGLAVJE 1	***Splošne določbe***
POGLAVJE 2	***Tranzit***
Oddelek 1	**Zunanji in notranji tranzit**
Oddelek 2	**Tranzit Unije**
POGLAVJE 3	***Hramba***
Oddelek 1	**Skupne določbe**
Oddelek 2	**Carinsko skladiščenje**
Oddelek 3	**Proste cone**
POGLAVJE 4	***Določena raba***
Oddelek 1	**Začasni uvoz**
Oddelek 2	**Posebna raba**
POGLAVJE 5	***Oplemenitenje***
Oddelek 1	**Splošne določbe**
Oddelek 2	**Aktivno oplemenitenje**
Oddelek 3	**Pasivno oplemenitenje**
NASLOV VIII	**IZNOS BLAGA S CARINSKEGA OBMOČJA UNIJE**
POGLAVJE 1	***Formalnosti pred izstopom blaga***
POGLAVJE 2	***Formalnosti ob izstopu blaga***
POGLAVJE 3	***Izvoz in ponovni izvoz***
POGLAVJE 4	***Izstopna skupna deklaracija***
POGLAVJE 5	***Obvestilo o ponovnem izvozu***
POGLAVJE 6	***Oprostitev izvozne dajatve***
NASLOV IX	**ELEKTRONSKI SISTEMI, POENOSTAVITVE, PRENOS POOBLASTILA, POSTOPEK V ODBORU IN KONČNE DOLOČBE**
POGLAVJE 1	***Razvoj elektronskih sistemov***
POGLAVJE 2	***Poenostavitve pri izvajanju carinske zakonodaje***
POGLAVJE 3	***Prenos pooblastila in postopek v odboru***
POGLAVJE 4	***Končne določbe***
PRILOGA	**KORELACIJSKA TABELA**

▼B

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

POGLAVJE 1

Področje uporabe carinske zakonodaje, poslanstvo carine in opredelitev pojmov

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba vzpostavlja carinski zakonik Unije (v nadaljnjem besedilu: Zakonik), ki določa splošna pravila in postopke, ki se uporabljajo za vnos blaga na carinsko območje Unije ali iznos blaga s carinskega območja Unije.

Brez poseganja v mednarodno pravo in konvencije ter zakonodajo Unije na drugih področjih se Zakonik uporablja enotno na celotnem carinskem območju Unije.

2. Nekatere določbe carinske zakonodaje se lahko uporabljajo tudi zunaj carinskega območja Unije v okviru zakonodaje, ki ureja posebna področja, ali mednarodnih konvencij.

3. Nekatere določbe carinske zakonodaje, vključno s predvidenimi poenostavitvami, se uporabljajo za trgovino z unijskim blagom med deli carinskega območja Unije, za katere se uporabljajo določbe Direktive 2006/112/ES ali Direktive 2008/118/ES, in deli navedenega območja, za katere se te določbe ne uporabljajo, oziroma za trgovino med deli navedenega območja, za katere se te določbe ne uporabljajo.

Člen 2

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 284 zaradi podrobne opredelitve in poenostavitve določb carinske zakonodaje v zvezi s carinsko deklaracijo, dokazilom o carinskem statusu in uporabo postopka notranjega tranzita Unije, kolikor to ne vpliva na ustrezno uporabo zadevnih fiskalnih ukrepov, ki se nanašajo na trgovino z unijskim blagom iz člena 1(3). Ti akti lahko obravnavajo posebne okoliščine v zvezi s trgovino z unijskim blagom, v katero je vključena samo ena država članica.

Člen 3

Poslanstvo carinskih organov

Carinski organi so prvenstveno odgovorni za nadzor mednarodne trgovine Unije, s čimer prispevajo k pravični in odprti trgovini, izvajanju zunanjih vidikov notranjega trga, skupni trgovinski politiki in drugim

▼B

skupnim politikam Unije, ki vplivajo na trgovino, ter k splošni varnosti dobavne verige. Carinski organi uvedejo ukrepe, katerih cilj je predvsem naslednje:

(a) zaščita finančnih interesov Unije in njenih držav članic;

(b) zaščita Unije pred nepravično in nezakonito trgovino ob podpori zakoniti poslovni dejavnosti;

(c) zagotovitev varnosti in varstva Unije in njenih prebivalcev ter varstva okolja, po potrebi v tesnem sodelovanju z drugimi organi; in

(d) ohranitev ustreznega ravnotežja med carinsko kontrolo in olajševanjem zakonite trgovine.

Člen 4

Carinsko območje

1. Carinsko območje Unije obsega naslednja ozemlja, vključno s teritorialnimi vodami, notranjimi vodami in zračnim prostorom:

— ozemlje Kraljevine Belgije,

— ozemlje Republike Bolgarije,

— ozemlje Češke republike,

— ozemlje Kraljevine Danske, razen Ferskih otokov in Grenlandije,

— ozemlje Zvezne republike Nemčije, razen otoka Heligoland in ozemlja Büsingen (Pogodba z dne 23. novembra 1964 med Zvezno republiko Nemčijo in Švicarsko konfederacijo),

— ozemlje Republike Estonije,

— ozemlje Irske,

— ozemlje Helenske republike,

— ozemlje Kraljevine Španije, razen Ceute in Melille,

— ozemlje Francoske republike razen francoskih čezmorskih držav in ozemelj, za katere se uporablja četrti del PDEU,

— ozemlje Republike Hrvaške,

▼M2

— ozemlje Italijanske republike, razen občine Livigno,

▼B

— ozemlje Ciprske republike v skladu s pravili iz Akta o pristopu iz leta 2003,

▼B

— ozemlje Republike Latvije,

— ozemlje Republike Litve,

— ozemlje Velikega vojvodstva Luksemburg,

— ozemlje Madžarske,

— ozemlje Malte,

— ozemlje Kraljevine Nizozemske v Evropi,

— ozemlje Republike Avstrije,

— ozemlje Republike Poljske,

— ozemlje Portugalske republike,

— ozemlje Romunije,

— ozemlje Republike Slovenije,

— ozemlje Slovaške republike,

— ozemlje Republike Finske,

— ozemlje Kraljevine Švedske in

— ozemlje Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske ter Kanalskih otokov in otoka Man.

2. Naslednja ozemlja, vključno z njihovimi teritorialnimi vodami, notranjimi vodami in zračnim prostorom, ki se nahajajo zunaj ozemlja držav članic, se ob upoštevanju konvencij in pogodb, ki se zanje uporabljajo, štejejo za del carinskega območja Unije:

(a) FRANCIJA

Ozemlje Monaka, kot je opredeljeno v Carinski konvenciji, podpisani v Parizu 18. maja 1963 (Journal officiel de la République française/Uradni list Francoske republike z dne 27. septembra 1963, str. 8679);

(b) CIPER

Ozemlje suverenih con Združenega Kraljestva Akrotiri in Dhekelia, kot je opredeljeno v Pogodbi o ustanovitvi Republike Ciper, podpisani v Nikoziji 16. avgusta 1960 (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

Člen 5

Opredelitev pojmov

V tem zakoniku se uporabljajo naslednje opredelitve:

(1) "carinski organi" pomeni carinsko upravo države članice, odgovorno za uporabo carinske zakonodaje, in vse druge organe, ki so v skladu z nacionalnim pravom pooblaščeni za uporabo nekaterih pravil carinske zakonodaje;

▼B

(2) "carinska zakonodaja" pomeni skupek zakonodaje, ki jo sestavljajo:

(a) Zakonik in določbe o njegovem dopolnjevanju ali izvajanju, sprejete na ravni Unije ali nacionalni ravni;

(b) skupna carinska tarifa;

(c) zakonodaja o sistemu oprostitev carine v Uniji; in

(d) mednarodni sporazumi, ki vsebujejo carinske določbe, kolikor se uporabljajo v Uniji;

(3) "carinske kontrole" pomeni določena dejanja, ki jih opravijo carinski organi, da bi zagotovili spoštovanje carinske in druge zakonodaje, ki ureja vstop, izstop, tranzit, gibanje, hrambo in posebno rabo blaga, ki se giblje med carinskim območjem Unije in državami ali ozemlji zunaj tega območja, ter prisotnost in gibanje neunijskega blaga in blaga, danega v postopek posebne rabe, znotraj carinskega območja Unije;

(4) "oseba" pomeni fizično in pravno osebo ter katero koli združenje oseb, ki ni pravna oseba, vendar mu je v okviru prava Unije ali nacionalnega prava priznana sposobnost opravljanja pravnih dejanj;

(5) "gospodarski subjekt" pomeni osebo, ki se poklicno ukvarja z dejavnostmi, ki jih ureja carinska zakonodaja;

(6) "carinski zastopnik" pomeni vsako osebo, ki jo druga oseba za svoje poslovanje s carinskimi organi imenuje za izvrševanje dejanj in formalnosti, določenih s carinsko zakonodajo;

(7) "tveganje" pomeni verjetnost in vpliv dogodka, ki se zgodi, v zvezi z vstopom, izstopom, tranzitom, gibanjem ali posebno rabo blaga, ki se giblje med carinskim območjem Unije in državami ali ozemlji zunaj tega območja, ter v zvezi s prisotnostjo neunijskega blaga znotraj carinskega območja Unije, ki bi:

(a) preprečil pravilno uporabo ukrepov Unije ali nacionalnih ukrepov;

(b) ogrozil finančne interese Unije in njenih držav članic; ali

(c) ogrozil varnost in varstvo Unije in njenih prebivalcev, zdravje ljudi, živali ali rastlin, okolje ali potrošnike;

▼B

(8) "carinske formalnosti" pomeni vse postopke, ki jih morajo oseba in carinski organi izvesti, da bi se zagotovila skladnost s carinsko zakonodajo;

(9) "vstopna skupna deklaracija" pomeni dejanje, s katerim oseba v predpisani obliki in na predpisan način ter v določenem roku carinske organe obvesti, da bo blago vneseno na carinsko območje Unije;

(10) "izstopna skupna deklaracija" pomeni dejanje, s katerim oseba v predpisani obliki in na predpisan način ter v določenem roku carinske organe obvesti, da bo blago izneseno s carinskega območja Unije;

(11) "deklaracija za začasno hrambo" pomeni dejanje, s katerim oseba na predpisan način in v predpisani obliki navede, da je blago v začasni hrambi;

(12) "carinska deklaracija" pomeni dejanje, s katerim oseba na predpisan način in v predpisani obliki navede, da želi dati blago v določen carinski postopek, po potrebi z navedbo uporabe katerih koli posebnih režimov;

(13) "deklaracija za ponovni izvoz" pomeni dejanje, s katerim oseba v predpisani obliki in na predpisan način navede, da želi neunijsko blago, z izjemo blaga v postopku proste cone ali v začasni hrambi, iznesti s carinskega območja Unije;

(14) "obvestilo o ponovnem izvozu" pomeni dejanje, s katerim oseba v predpisani obliki in na predpisan način navede, da želi neunijsko blago, ki je v postopku proste cone ali v začasni hrambi, iznesti s carinskega območja Unije;

(15) "deklarant" pomeni osebo, ki vloži carinsko deklaracijo, deklaracijo za začasno hrambo, vstopno skupno deklaracijo, izstopno skupno deklaracijo, deklaracijo za ponovni izvoz ali obvestilo o ponovnem izvozu v svojem imenu, ali osebo, v imenu katere je taka deklaracija ali obvestilo vloženo;

(16) "carinski postopek" pomeni kateri koli naslednji postopek, v katerega je dano blago v skladu z Zakonikom:

(a) sprostitev v prosti promet;

(b) posebni postopki;

(c) izvoz;

▼B

(17) "začasna hramba" pomeni položaj neunijskega blaga, začasno hranjenega pod carinskim nadzorom v času med njegovo predložitvijo carini in trenutkom, ko je dano v carinski postopek oziroma ponovno izvoženo;

(18) "carinski dolg" pomeni obveznost osebe, da plača znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki se v skladu z veljavno carinsko zakonodajo uporablja za določeno blago;

(19) "dolžnik" pomeni vsako osebo, ki je zavezana za carinski dolg;

(20) "uvozna dajatev" pomeni carino, ki se plača ob uvozu blaga;

(21) "izvozna dajatev" pomeni carino, ki se plača ob izvozu blaga;

(22) "carinski status" pomeni status blaga kot unijskega blaga ali neunijskega blaga;

(23) "unijsko blago" pomeni blago, ki spada v eno izmed naslednjih kategorij:

(a) blago, ki je v celoti pridobljeno na carinskem območju Unije in ne vsebuje blaga, uvoženega iz držav ali ozemelj zunaj carinskega območja Unije;

(b) blago, ki je vneseno na carinsko območje Unije iz držav ali ozemelj zunaj tega območja in sproščeno v prosti promet;

(c) blago, ki je pridobljeno ali izdelano na carinskem območju Unije, bodisi izključno iz blaga iz točke (b) bodisi iz blaga iz točk (a) in (b);

(24) "neunijsko blago" pomeni blago, ki ni blago iz točke 23 ali ki je izgubilo status unijskega blaga;

(25) "obvladovanje tveganja" pomeni sistematsko prepoznavanje tveganja, vključno s pomočjo naključnih pregledov, in izvajanje vseh ukrepov, potrebnih za omejitev izpostavljenosti tveganju;

(26) "prepustitev blaga" pomeni dejanje, s katerim carinski organi prepustijo blago za namene, določene za carinski postopek, v katerega je blago dano;

(27) "carinski nadzor" pomeni splošne ukrepe carinskih organov za zagotovitev spoštovanja carinske zakonodaje, po potrebi pa tudi drugih pravil, ki se uporabljajo za blago v okviru takšnih ukrepov;

▼B

(28) "povračilo" pomeni vračilo zneska plačane uvozne ali izvozne dajatve;

(29) "odpust" pomeni opustitev obveznosti plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ni bila plačana;

(30) "oplemeniteni proizvodi" pomeni blago, dano v postopek oplemenitenja, na katerem so bile opravljene operacije oplemenitenja;

(31) "oseba s sedežem na carinskem območju Unije" pomeni:

(a) katero koli osebo z običajnim prebivališčem na carinskem območju Unije, če gre za fizično osebo;

(b) katero koli osebo, ki ima registrirani sedež, glavno upravo ali stalno poslovno enoto na carinskem območju Unije, če gre za pravno osebo ali združenje oseb;

(32) "stalna poslovna enota" pomeni stalni kraj poslovanja, na katerem so stalno prisotni potrebni človeški in tehnični viri ter prek katerega oseba delno ali v celoti izvede carinske operacije;

(33) "predložitev blaga carini" pomeni obvestilo carinskim organom, da je blago prispelo v carinski urad ali na drug kraj, ki so ga carinski organi določili ali odobrili, ter da je blago na razpolago za carinsko kontrolo;

(34) "imetnik blaga" pomeni osebo, ki je lastnik blaga ali ima podobno pravico razpolaganja z blagom ali ima fizično kontrolo nad blagom;

(35) "imetnik postopka" pomeni:

(a) osebo, ki vloži carinsko deklaracijo, ali osebo, za račun katere je deklaracija vložena; ali

(b) osebo, na katero so bile prenesene pravice in obveznosti v zvezi s carinskim postopkom;

(36) "ukrepi trgovinske politike" pomeni netarifne ukrepe, uvedene kot del skupne trgovinske politike, v obliki določb Unije, ki urejajo mednarodno blagovno menjavo;

(37) "operacije oplemenitenja" pomeni:

(a) obdelavo blaga, vključno z montažo, sestavljanjem ali pritrjevanjem blaga na drugo blago;

(b) predelavo blaga;

▼B

(c) uničenje blaga;

(d) popravilo blaga, vključno z obnovitvijo in ureditvijo;

(e) uporabo blaga, ki ga ni mogoče najti v oplemenitenih proizvodih, ampak omogoča ali olajša izdelavo navedenih proizvodov, tudi če je popolnoma ali delno porabljeno v procesu (proizvodni pripomočki);

(38) "stopnja donosa" pomeni količino ali odstotek oplemenitenih proizvodov, ki nastanejo pri oplemenitenju določene količine blaga, danega v postopek oplemenitenja;

(39) "odločba" pomeni dejanje carinskih organov, s katerim ti v skladu s carinsko zakonodajo odločijo o določeni zadevi in ki ima pravni učinek za eno ali več zadevnih oseb;

(40) "prevoznik" pomeni:

(a) ob vstopu osebo, ki vnese blago ali prevzame odgovornost za prevoz blaga na carinsko območje Unije. Vendar:

(i) v primeru kombiniranega prevoza "prevoznik" pomeni osebo, ki upravlja prevozno sredstvo, ki se po vnosu na carinsko območje Unije samostojno premika kot aktivno prevozno sredstvo;

(ii) v primeru pomorskega ali zračnega prometa, ko obstaja dogovor o delitvi plovil ali pogodbeni dogovor, pomeni "prevoznik" osebo, ki sklene pogodbo in izda nakladnico ali letalski tovorni list za dejanski prevoz blaga na carinsko območje Unije;

(b) ob izstopu osebo, ki iznese blago ali prevzame odgovornost za prevoz blaga s carinskega območja Unije. Vendar:

(i) v primeru kombiniranega prevoza, kadar aktivno prevozno sredstvo, ki zapušča carinsko območje Unije, le prevaža drugo prevozno sredstvo, ki se po prihodu aktivnega prevoznega sredstva na namembni kraj samostojno premika kot aktivno prevozno sredstvo, pomeni "prevoznik" osebo, ki upravlja prevozno sredstvo, ki se samostojno premika, potem ko zapusti carinsko območje Unije in prispe na svoj namembni kraj;

▼B

(ii) v primeru pomorskega ali zračnega prometa, ko obstaja dogovor o delitvi plovil ali pogodbeni dogovor, pomeni "prevoznik" osebo, ki sklene pogodbo in izda nakladnico ali letalski tovorni list za dejanski prevoz blaga s carinskega območja Unije;

(41) "nakupna provizija" pomeni znesek, ki ga uvoznik plača zastopniku, da ga ta zastopa pri nakupu vrednotenega blaga.

POGLAVJE 2

Pravice in obveznosti oseb v zvezi s carinsko zakonodajo

Oddelek 1

Predložitev informacij

Člen 6

Sredstva za izmenjavo in shranjevanje informacij ter skupne zahteve glede podatkov

1. Vsa izmenjava informacij, kot so deklaracije, zahtevki ali odločbe, med carinskimi organi ter med gospodarskimi subjekti in carinskimi organi in shranjevanje takšnih informacij, kot to zahteva carinska zakonodaja, se izvaja z uporabo tehnik elektronske obdelave podatkov.

2. Za namen izmenjave in shranjevanja informacij iz odstavka 1 se določijo skupne zahteve glede podatkov.

3. Druga sredstva za izmenjavo in shranjevanje informacij, kot so tehnike elektronske obdelave podatkov iz odstavka 1, se lahko uporabljajo:

(a) stalno, kadar je to ustrezno utemeljeno z vrsto prometa, ali kadar uporaba tehnik elektronske obdelave podatkov za zadevne carinske formalnosti ni ustrezna;

(b) začasno, kadar začasno odpovejo računalniški sistemi carinskih organov ali gospodarskih subjektov;

4. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko Komisija v izjemnih primerih sprejme sklepe, s katerimi eni ali več državam članicam dovoli uporabo drugih sredstev za izmenjavo in shranjevanje informacij, kot so tehnike elektronske obdelave podatkov.

▼B

Tak sklep glede odstopanja se utemelji s posebnim položajem države članice, ki odstopanje zahteva, odstopanje pa se odobri za določeno časovno obdobje. Odstopanje se redno pregleduje in se lahko na podlagi novega zahtevka države članice, na katero je naslovljeno, podaljša za nadaljnje določeno časovno obdobje. Če ni več utemeljeno, se razveljavi.

Odstopanje ne vpliva na izmenjavo informacij med državo članico, na katero je naslovljeno, in drugimi državami članicami niti na izmenjavo in shranjevanje informacij v drugih državah članicah zaradi uporabe carinske zakonodaje.

Člen 7

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi:

(a) skupne zahteve glede podatkov iz člena 6(2), pri čemer upošteva potrebo po opravljanju carinskih formalnosti, določenih v carinski zakonodaji, ter naravo in namen izmenjave in shranjevanja informacij iz člena 6(1);

(b) posebne primere, v katerih se lahko v skladu s točko (a) člena 6(3) uporabljajo druga sredstva za izmenjavo in shranjevanje informacij, kot so tehnike elektronske obdelave podatkov;

(c) vrsto informacij in navedb, ki jih morajo vsebovati evidence iz členov 148(4) in 214(1).

Člen 8

Podelitev izvedbenih pooblastil

1. Komisija z izvedbenimi akti določi:

(a) po potrebi obliko in kodo skupnih zahtev glede podatkov iz člena 6(2);

(b) postopkovna pravila glede izmenjave in shranjevanja informacij, ki se lahko opravi z drugimi sredstvi, kot so tehnike elektronske obdelave podatkov iz člena 6(3).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

2. Komisija sprejme sklepe glede odstopanj iz člena 6(4) z izvedbenimi akti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 285(2).

▼B

Člen 9

Registracija

1. Gospodarski subjekti s sedežem na carinskem območju Unije se registrirajo pri carinskih organih, pristojnih v kraju, kjer imajo svoj sedež.

2. V posebnih primerih se gospodarski subjekti, ki nimajo sedeža na carinskem območju Unije, registrirajo pri carinskih organih, pristojnih v kraju, v katerem prvič vložijo deklaracijo ali zahtevek za odločbo.

3. Od oseb, ki niso gospodarski subjekti, se ne zahteva registracija pri carinskih organih, razen če ni določeno drugače.

Kadar se od oseb iz prvega pododstavka zahteva registracija, velja naslednje:

(a) če imajo sedež na carinskem območju Unije, se registrirajo pri carinskih organih, pristojnih v kraju, kjer imajo svoj sedež;

(b) če nimajo sedeža na carinskem območju Unije, se registrirajo pri carinskih organih, pristojnih v kraju, v katerem prvič vložijo deklaracijo ali zahtevek za odločbo.

4. V posebnih primerih carinski organi izrečejo registracijo za neveljavno.

Člen 10

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi:

(a) primere iz člena 9(2), v katerih se zahteva registracija pri carinskih organih od gospodarskih subjektov, ki nimajo sedeža na carinskem območju Unije;

(b) primere iz prvega pododstavka člena 9(3), v katerih se zahteva registracija pri carinskih organih od oseb, ki niso gospodarski subjekti;

(c) primere iz člena 9(4), v katerih carinski organi izrečejo registracijo za neveljavno.

Člen 11

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi carinske organe, pristojne za registracijo iz člena 9.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

▼B

Člen 12

Sporočanje informacij in varstvo podatkov

1. Vse informacije, ki jih carinski organi pridobijo med opravljanjem svojih nalog in so zaupne narave ali so zaupno posredovane, so poslovna skrivnost. Razen v primeru, predvidenem v členu 47(2) in v drugem pododstavku tega odstavka, pristojni organi takšnih informacij ne smejo razkriti brez izrecnega dovoljenja osebe ali organa, ki jih je posredoval.

Vendar je razkritje takšnih informacij brez privolitve dovoljeno, kadar so carinski organi to dolžni ali pooblaščeni storiti v skladu z veljavnimi pravili, zlasti s področja varovanja podatkov ali v zvezi s sodnimi postopki.

2. Zaupne informacije iz odstavka 1 je carinskim organom in drugim pristojnim organom držav ali ozemelj zunaj carinskega območja Unije dovoljeno sporočati za namene carinskega sodelovanja s temi državami ali ozemlji v skladu z mednarodnim sporazumom ali zakonodajo Unije s področja skupne trgovinske politike.

3. Pri vsakem razkritju ali sporočanju informacij iz odstavkov 1 in 2 se zagotovi ustrezna raven varstva podatkov, v skladu z veljavnimi določbami o varstvu podatkov.

Člen 13

Izmenjava dodatnih informacij med carinskimi organi in gospodarskimi subjekti

1. Carinski organi in gospodarski subjekti lahko, zlasti zaradi vzajemnega sodelovanja pri prepoznavanju tveganja in izogibanja temu, izmenjujejo informacije, ki jih carinska zakonodaja ne zahteva izrecno. Omenjena izmenjava lahko poteka na podlagi pisnega sporazuma in lahko vključuje dostop carinskih organov do računalniških sistemov gospodarskih subjektov.

2. Če se udeleženci ne dogovorijo drugače, so vse informacije, ki si jih udeleženci medsebojno izmenjujejo v okviru sodelovanja na podlagi odstavka 1, zaupne narave.

Člen 14

Informacije, ki jih zagotovijo carinski organi

1. Vsakdo lahko zahteva od carinskih organov informacije o izvajanju carinske zakonodaje. Tak zahtevek se lahko zavrne, če se ne nanaša na dejansko predvideno dejavnost v zvezi z mednarodno blagovno menjavo.

▼B

2. Carinski organi vzdržujejo reden dialog z gospodarskimi subjekti in drugimi organi, vključenimi v mednarodno blagovno menjavo. Spodbujajo preglednost, tako da dajo carinsko zakonodajo, splošne upravne odločitve in obrazce za zahtevke prosto na razpolago, in sicer – kadar je to izvedljivo – brezplačno in z objavo na spletnih straneh.

Člen 15

Zagotovitev informacij carinskim organom

1. Vse osebe, ki so neposredno ali posredno udeležene v carinskih formalnostih ali carinskih kontrolah, carinskim organom na njihovo zahtevo in v predpisanem roku v ustrezni obliki predložijo vso potrebno dokumentacijo in informacije ter nudijo vso pomoč, ki je potrebna za dokončanje teh formalnosti oziroma kontrol.

2. Oseba, ki vloži carinsko deklaracijo, deklaracijo za začasno hrambo, vstopno skupno deklaracijo, izstopno skupno deklaracijo, deklaracijo za ponovni izvoz ali obvestilo o ponovnem izvozu carinskim organom ali pa predloži zahtevek za dovoljenje ali katero drugo odločbo, je odgovorna za:

(a) pravilnost in popolnost informacij, navedenih v deklaraciji, sporočilu ali zahtevku;

(b) pristnost, pravilnost in veljavnost vseh dokumentov, priloženih deklaraciji, obvestilu ali zahtevku; in

(c) kjer je primerno, spoštovanje vseh obveznosti v zvezi z dajanjem zadevnega blaga v zadevni carinski postopek ali z vodenjem odobrenih dejanj.

Prvi pododstavek se uporablja tudi za predložitev katerih koli informacij v kateri koli obliki, ki jih zahtevajo carinski organi ali so tem dani.

Kadar carinski zastopnik zadevne osebe vloži deklaracijo ali obvestilo, predloži zahtevek ali zagotovi informacije, kot je navedeno v členu 18, obveznosti iz prvega pododstavka tega odstavka zavezujejo tudi navedenega carinskega zastopnika.

Člen 16

Elektronski sistemi

1. Države članice sodelujejo s Komisijo pri razvoju, vzdrževanju in uporabi elektronskih sistemov za izmenjavo informacij med carinskimi organi in s Komisijo ter za shranjevanje teh informacij v skladu z Zakonikom.

2. Državam članicam, ki jim je bilo v skladu s členom 6(4) odobreno odstopanje, v okviru tega odstopanja ni treba razvijati, vzdrževati in uporabljati elektronskih sistemov iz odstavka 1 tega člena.

▼B

Člen 17

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi tehnične zahteve za razvoj, vzdrževanje in uporabo elektronskih sistemov iz člena 16(1).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Oddelek 2

Carinsko zastopanje

Člen 18

Carinski zastopnik

1. Vsaka oseba lahko imenuje carinskega zastopnika.

Takšno zastopanje je lahko neposredno, ko carinski zastopnik nastopa v tujem imenu in za tuj račun, ali posredno, ko carinski zastopnik nastopa v svojem imenu, vendar za tuj račun.

2. Carinski zastopnik mora imeti sedež na carinskem območju Unije.

Razen če ni določeno drugače, se ta zahteva opusti, kadar carinski zastopnik deluje za račun oseb, za katere se ne zahteva, da imajo sedež na carinskem območju Unije.

3. Države članice lahko v skladu s pravom Unije določijo pogoje, pod katerimi lahko carinski zastopnik opravlja storitve v državi članici, kjer ima sedež. Vendar pa ima brez poseganja v uporabo manj strogih meril zadevne države članice carinski zastopnik, ki izpolnjuje merila iz točk (a) do (d) člena 39, pravico opravljati takšne storitve tudi v državi članici, kjer nima sedeža.

4. Države članice lahko uporabijo pogoje, določene v skladu s prvim stavkom odstavka 3, za carinske zastopnike, ki nimajo sedeža na carinskem območju Unije.

Člen 19

Pooblastitev

1. Carinski zastopnik pri poslovanju s carinskimi organi poda izjavo, da nastopa za račun zastopane osebe, ter pojasni, ali gre za neposredno ali posredno zastopanje.

▼B

Za osebe, ki ne izjavijo, da nastopajo kot carinski zastopnik, ali ki izjavijo, da nastopajo kot carinski zastopnik, pa za to niso pooblaščene, se šteje, da nastopajo v svojem imenu in za svoj račun.

2. Carinski organi lahko od osebe, ki izjavi, da nastopa kot carinski zastopnik, zahtevajo predložitev dokazila o pooblastitvi s strani zastopane osebe.

V posebnih primerih carinski organi ne zahtevajo predložitve takega dokazila.

3. Carinski organi od osebe, ki kot carinski zastopnik redno opravlja dejanja in formalnosti, ne zahtevajo, da ob vsaki priložnosti predloži dokazilo o pooblastitvi, če taka oseba lahko takšno dokazilo predloži na zahtevo carinskih organov.

Člen 20

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi:

(a) primere, v katerih se ne uporablja opustitev iz drugega pododstavka člena 18(2);

(b) primere, v katerih carinski organi ne zahtevajo dokazila o pooblastitvi iz prvega pododstavka člena 19(2).

Člen 21

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila v zvezi s podelitvijo in dokazovanjem pravice iz člena 18(3).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Oddelek 3

Odločbe v zvezi z uporabo carinske zakonodaje

Člen 22

Odločbe, sprejete na podlagi zahtevka

1. Kadar oseba vloži zahtevek za odločbo v zvezi z uporabo carinske zakonodaje, mora oseba predložiti vse podatke, ki jih pristojni carinski organi potrebujejo, da bi lahko sprejeli navedeno odločbo.

▼B

Za odločbo lahko v skladu s pogoji, določenimi v carinski zakonodaji, zaprosi več oseb in se jo lahko tudi sprejme za več oseb.

Pristojni carinski organ, če ni določeno drugače, je organ v kraju, v katerem se vodi oziroma je dostopna glavna računovodska evidenca vložnika za carinske namene in v katerem se bo izvajal vsaj del dejavnosti, ki bodo zajete v odločbi.

2. Carinski organi takoj oziroma najpozneje v 30 dneh po prejemu zahtevka za odločbo preverijo, ali so izpolnjeni pogoji za sprejem tega zahtevka.

Kadar carinski organi ugotovijo, da vsebuje zahtevek vse informacije, ki jih potrebujejo za sprejetje odločbe, v roku iz prvega pododstavka vložniku sporočijo njegov sprejem.

3. Pristojni carinski organi sprejmejo odločbo iz odstavka 1 ter o tem obvestijo vložnika takoj oziroma najkasneje v 120 dneh po sprejemu zahtevka, razen če ni določeno drugače.

Kadar carinski organi ne morejo upoštevati roka za sprejetje odločbe, o tem pred iztekom navedenega roka seznanijo vložnika ter navedejo razloge in dodaten rok, ki je po njihovem mnenju potreben za sprejetje odločbe. Razen če ni določeno drugače, ta dodatni rok ne presega 30 dni.

Brez poseganja v drugi pododstavek lahko carinski organi podaljšajo rok za sprejetje odločbe, kot je opredeljen v carinski zakonodaji, kadar vložnik zahteva podaljšanje, da bi izvedel prilagoditve, ki bi mu omogočile izpolniti pogoje in merila. Te prilagoditve in dodatni rok, ki je potreben za njihovo izvedbo, se sporočijo carinskim organom, ti pa odločijo o podaljšanju roka.

4. Če v odločbi ali carinski zakonodaji ni drugače določeno, začne odločba učinkovati na dan, ko jo vložnik prejme oziroma se šteje, da je vložnik odločbo prejel. Sprejete odločbe lahko carinski organi izvršujejo od navedenega dne dalje, razen v primerih, predvidenih v členu 45(2).

5. Razen če ni v carinski zakonodaji določeno drugače, je odločba veljavna brez časovne omejitve.

6. Preden carinski organi sprejmejo odločbo, ki bi imela negative posledice za vložnika, mu sporočijo razloge, na katerih nameravajo utemeljiti svojo odločbo, ta pa ima možnost, da izrazi svoje stališče v predpisanem roku, ki teče od dne, ko zadevno sporočilo prejme oziroma se šteje, da ga je prejel. Po preteku tega roka se vložnika ustrezno obvesti o odločbi.

▼B

Prvi pododstavek se ne uporablja v vseh naslednjih primerih:

(a) kadar se nanaša na odločbo iz člena 33(1);

(b) v primeru zavrnitve koriščenja tarifne kvote, ko je dosežena predpisana količina tarifnih kvot, kot je določeno v prvem pododstavku člena 56(4);

(c) kadar to zahteva narava ali stopnja ogrožanja varnosti in varstva Unije in njenih prebivalcev, zdravja ljudi, živali ali rastlin, okolja ali potrošnikov;

(d) kadar je namen odločitve zagotoviti izvajanje druge odločitve, za katero se je uporabil prvi pododstavek, brez poseganja v pravo zadevne države članice;

(e) kadar bi to posegalo v preiskave, sprožene z namenom boja proti goljufiji;

(f) v drugih posebnih primerih.

7. V odločitvi, ki ima negativne posledice za vložnika, so navedeni razlogi, na katerih temelji, in pravica do pritožbe, predvidena v členu 44.

Člen 23

Upravljanje odločb, sprejetih na podlagi zahtevka

1. Imetnik odločbe izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz te odločbe.

2. Imetnik odločbe nemudoma obvesti carinske organe o vseh dejavnikih, ki so se pojavili po sprejetju odločbe in bi utegnili vplivati na njeno nadaljnje izvajanje ali vsebino.

3. Brez poseganja v določbe z drugih področij, ki določajo primere, v katerih so odločbe neveljavne ali nične, lahko carinski organi, ki so sprejeli odločbo, to odločbo kadar koli odpravijo, spremenijo ali razveljavijo, kadar ni skladna s carinsko zakonodajo.

4. V posebnih primerih carinski organi:

(a) ponovno ocenijo odločbo;

(b) zadržijo odločbo, ki se ne odpravi, razveljavi ali spremeni.

▼B

5. Carinski organi nadzorujejo pogoje in merila, ki jih mora izpolnjevati imetnik odločbe. Poleg tega nadzorujejo izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz te odločbe. Če so od ustanovitve imetnika odločbe pretekla manj kot tri leta, carinski organi prvo leto po sprejetju odločbe izvajajo nad njim strožji nadzor.

Člen 24

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi:

(a) izjeme od tretjega pododstavka člena 22(1);

(b) pogoje za sprejem zahtevka iz člena 22(2);

(c) rok za sprejetje posebne odločbe, vključno z možnim podaljšanjem tega roka, v skladu s členom 22(3);

(d) primere iz člena 22(4), ko začne odločba učinkovati na dan, ki se razlikuje od dneva, ko jo vložnik prejme oziroma se šteje, da jo je prejel;

(e) primere iz člena 22(5), ko odločba ni veljavna brez časovne omejitve;

(f) trajanje roka iz prvega pododstavka člena 22(6);

(g) posebne primere iz točke (f) drugega pododstavka člena 22(6), v katerih vložnik nima možnosti izraziti svojega stališča;

(h) primere in pravila za ponovno oceno in zadržanje odločb v skladu s členom 23(4).

Člen 25

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za:

(a) predložitev in sprejem zahtevka za odločbo iz člena 22(1) in (2);

(b) sprejetje odločbe iz člena 22, po potrebi vključno s posvetovanjem z zadevno državo članico;

▼B

(c) nadzorovanje odločbe v skladu s členom 23(5).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Člen 26

Veljavnost odločb na celotnem območju Unije

Odločbe v zvezi z uporabo carinske zakonodaje so veljavne na celotnem carinskem območju Unije, razen če je učinek odločbe omejen na eno ali več držav članic.

Člen 27

Odprava pozitivnih odločb

1. Carinski organi odločbo, ki je pozitivna za imetnika odločbe, odpravijo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) odločba je bila sprejeta na podlagi nepravilnih ali nepopolnih informacij;

(b) imetnik odločbe je vedel ali bi moral in mogel vedeti, da so informacije nepravilne ali nepopolne;

(c) odločba bi bila drugačna, če bi bile informacije pravilne in popolne.

2. Imetnika odločbe je treba o odpravi obvestiti.

3. Odprava začne učinkovati na dan, ko je začela učinkovati prvotna odločba, razen če v skladu s carinsko zakonodajo v odločbi ni drugače določeno.

Člen 28

Razveljavitev in sprememba pozitivnih odločb

1. Pozitivna odločba se razveljavi ali spremeni, kadar v primerih, ki niso navedeni v členu 27:

(a) eden ali več pogojev za sprejetje te odločbe ni bil ali ni več izpolnjen; ali

(b) na podlagi zahtevka imetnika odločbe.

2. Pozitivna odločba, naslovljena na več oseb, se lahko razveljavi zgolj v zvezi z osebo, ki ne izpolnjuje s to odločbo naloženih obveznosti, razen če ni drugače določeno.

3. Imetnika odločbe se o razveljavitvi ali spremembi obvesti.

4. Člen 22(4) se uporablja za razveljavitev ali spremembo odločbe.

▼B

Vendar lahko v izjemnih primerih carinski organi zaradi pravno utemeljenih interesov imetnika odločbe, za največ eno leto odložijo začetek učinkovanja razveljavitve ali spremembe. Ta datum se navede v odločbi o razveljavitvi ali spremembi.

Člen 29

Odločbe, sprejete brez predhodnega zahtevka

Razen ko carinski organi nastopajo v vlogi sodnih organov, se člen 22(4), (5), (6) in (7), člen 23(3) ter členi 26, 27 in 28 uporabljajo tudi za odločbe, ki jih carinski organi sprejmejo brez predhodnega zahtevka zadevne osebe.

Člen 30

Omejitve, ki se uporabljajo za odločbe o blagu, danem v carinski postopek ali v začasno hrambo

Razen v primerih, ko tako zahteva zadevna oseba, razveljavitev, sprememba ali zadržanje pozitivne odločbe ne vpliva na blago, ki je bilo v trenutku začetka veljavnosti razveljavitve, spremembe ali zadržanja že dano v carinski postopek ali v začasno hrambo in ki je še vedno v carinskem postopku ali v začasni hrambi na podlagi razveljavljene, spremenjene ali zadržane odločbe.

Člen 31

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi:

(a) primere iz člena 28(2), v katerih se pozitivna odločba, naslovljena na več oseb, lahko razveljavi tudi v zvezi z osebami, ki niso oseba, ki ne izpolnjuje s to odločbo naloženih obveznosti;

(b) izjemne primere, v katerih lahko carinski organi odložijo začetek učinkovanja razveljavitve ali spremembe v skladu z drugim pododstavkom člena 28(4).

Člen 32

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za odpravo, razveljavitev ali spremembo pozitivnih odločb.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

▼B

Člen 33

Odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami

1. Carinski organi na podlagi zahtevka sprejmejo odločbe v zvezi z zavezujočimi tarifnimi informacijami ("odločbe ZTI") ali odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami o poreklu blaga ("odločbe ZIPB").

Tak zahtevek se ne sprejme v naslednjih primerih:

(a) kadar imetnik odločbe vloži ali je že vložil pri istem ali drugem carinskem uradu zahtevek, ki se nanaša na isto blago, ali je tak zahtevek vložen za njegov račun, in – kar zadeva odločbe ZIPB – v enakih okoliščinah, ki opredeljujejo pridobitev porekla;

(b) kadar se zahtevek ne nanaša na katero koli predvideno uporabo odločbe ZTI oziroma ZIPB ali katero koli predvideno uporabo carinskega postopka.

2. Odločbe ZTI ali ZIPB so zavezujoče samo v zvezi s tarifno uvrstitvijo ali opredelitvijo porekla blaga, in sicer:

(a) so carinski organi zavezani do imetnika odločbe samo v zvezi z blagom, za katerega so carinske formalnosti opravljene po dnevu, ko začne odločba učinkovati;

(b) je imetnik odločbe zavezan do carinskih organov šele z dnem, ko prejme odločbo ali ko se šteje, da je odločbo prejel.

3. Odločbe ZTI ali ZIPB veljajo tri leta od dne, ko začne odločba učinkovati.

4. Za uporabo odločb ZTI ali ZIPB v okviru določenega carinskega postopka mora biti imetnik odločbe sposoben dokazati:

(a) v primeru odločbe ZTI, da prijavljeno blago v vsakem pogledu ustreza v odločbi opisanemu blagu;

(b) v primeru odločbe ZIPB, da zadevno blago in okoliščine, ki opredeljujejo pridobitev porekla, v vsakem pogledu ustrezajo v odločbi opisanemu blagu in okoliščinam.

Člen 34

Upravljanje odločb v zvezi z zavezujočimi informacijami

1. Odločba ZTI preneha veljati pred koncem obdobja iz člena 33(3), kadar ni več skladna s pravom, in sicer zaradi:

(a) sprejetja spremembe nomenklatur iz točk (a) in (b) člena 56(2);ali

▼B

(b) sprejetja ukrepov iz člena 57(4);

z učinkom od datuma uporabe takšne spremembe ali ukrepov.

2. Odločba ZIPB preneha veljati pred koncem obdobja iz člena 33(3) v vseh naslednjih primerih:

(a) kadar se sprejme uredba ali Unija sklene sporazum, ki se začne uporabljati v Uniji, in ZIPB odločba ni več v skladu s tako določeno zakonodajo, z učinkom od datuma uporabe te uredbe ali sporazuma;

(b) kadar ni več v skladu s Sporazumom Svetovne trgovinske organizacije (STO) o pravilih o poreklu ali z pojasnjevalnimi opombami ali mnenjem o poreklu, sprejetimi za razlago tega sporazuma, z učinkom od datuma njihove objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

3. Odločbe ZTI ali ZIPB ne morejo prenehati veljati z učinkom za nazaj.

4. Z odstopanjem od člena 23(3) in člena 27 se odločbe ZTI in ZIPB odpravijo, če temeljijo na nepravilnih ali nepopolnih podatkih vložnikov.

5. Odločbe ZTI in ZIPB se razveljavijo v skladu s členom 23(3) in členom 28. Vendar pa se ne morejo razveljaviti na zahtevo imetnika odločbe.

6. Odločb ZTI in ZIPB ni mogoče spremeniti.

7. Carinski organi razveljavijo odločbe ZTI:

(a) kadar niso več skladne z razlago katere koli nomenklature iz točk (a) in (b) člena 56(2) zaradi:

(i) pojasnjevalnih opomb iz druge alinee točke (a) člena 9(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi ([1]) z učinkom od dneva njihove objave v *Uradnem listu Evropske unije*;

(ii) sodbe Sodišča Evropske unije z učinkom od dneva objave operativnega dela te sodbe v *Uradnem listu Evropske unije*; ali

([1]) UL L 256, 7.9.1987, str. 1.

▼B

(iii) odločitev o uvrstitvi, mnenj o uvrstitvi ali sprememb pojasnjevalnih opomb k nomenklaturi harmoniziranega sistema poimenovanj in šifrskih oznak blaga, ki jih sprejme organizacija, vzpostavljena s Konvencijo o ustanovitvi Sveta za carinsko sodelovanje, sestavljeno 15. decembra 1950 v Bruslju, z učinkom od dneva objave sporočila Komisije v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*; ali

(b) v drugih posebnih primerih.

8. Odločbe ZIPB se razveljavijo:

(a) kadar niso več skladne s sodbo Sodišča Evropske unije z učinkom od dneva objave operativnega dela te sodbe v *Uradnem listu Evropske unije*; ali

(b) v drugih posebnih primerih.

▼M2

9. Kadar odločba ZTI ali ZIPB preneha veljati v skladu s točko (b) odstavka 1 ali z odstavkom 2 ali je razveljavljena v skladu z odstavkom 5, 7 ali 8, se lahko odločba ZTI ali ZIPB še vedno uporablja v zvezi z zavezujočimi pogodbami, ki so temeljile na tej odločbi in so bile sklenjene, preden je ta prenehala veljati ali bila razveljavljena. Navedena podaljšana uporaba ni mogoča, kadar se odločba ZIPB sprejme glede blaga, ki se izvozi.

▼B

Podaljšana uporaba iz prvega pododstavka ne presega šestih mesecev od dneva, ko odločba ZTI ali ZIPB preneha veljati ali je razveljavljena. Vendar lahko ukrep iz člena 57(4) ali člena 67 izključi navedeno podaljšano uporabo ali določi krajše obdobje. Pri izdelkih, za katere je treba pri opravljanju carinskih formalnosti predložiti uvozno ali izvozno potrdilo, pa se obdobje šestih mesecev nadomesti z obdobjem veljavnosti potrdila.

Da bi bil upravičen do podaljšane uporabe odločb ZTI in ZIPB, vloži imetnik takšne odločbe v 30 dneh od dneva, ko ta preneha veljati ali je razveljavljena, pri carinskem organu, ki je odločbo sprejel, zahtevek, v katerem navede količine, za katere zahteva podaljšanje uporabe, in državo članico ali države članice, v katerih bo blago v obdobju podaljšane uporabe ocarinjeno. Ta carinski organ sprejme odločbo glede podaljšane uporabe in imetnika o tem obvesti takoj oziroma najpozneje v 30 dneh po dnevu, ko prejme vse potrebne informacije za sprejetje te odločbe.

10. Komisija obvesti carinske organe, kadar je:

(a) sprejemanje odločb ZTI in ZIPB za blago, za katero ni zagotovljena pravilna in enotna tarifna uvrstitev ali opredelitev porekla, zadržano;

(b) zadržanje iz točke (a) preklicano.

▼B

11. Komisija lahko sprejme sklepe, s katerimi od držav članic zahteva razveljavitev odločb ZTI in ZIPB, da se zagotovi pravilna in enotna tarifna uvrstitev ali opredelitev porekla blaga.

Člen 35

Odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami glede drugih dejavnikov

Carinski organi v posebnih primerih na podlagi zahtevka sprejmejo odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami glede drugih dejavnikov iz naslova II, na podlagi katerih se uporabljajo izvozna ali uvozna dajatev in drugi ukrepi, predpisani za blagovno menjavo.

Člen 36

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi:

(a) posebne primere iz člena 34(7)(b) in (8)(b), v katerih se odločbe ZTI in ZIPB razveljavijo;

(b) primere iz člena 35, v katerih se odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami sprejmejo glede drugih dejavnikov, na podlagi katerih se uporabljajo izvozna ali uvozna dajatev in drugi ukrepi, predpisani za blagovno menjavo.

Člen 37

Podelitev izvedbenih pooblastil

1. Komisija z izvedbenimi akti sprejme postopkovna pravila za:

▼C3

(a) uporabo odločbe ZTI ali ZIPB po tem, ko preneha veljati ali je razveljavljena v skladu s členom 34(9);

▼B

(b) Komisijo o obveščanju carinskih organov v skladu s točkama (a) in (b) člena 34(10);

(c) uporabo odločb iz člena 35, določenih v skladu s točko (b) člena 36, potem ko prenehajo veljati;

(d) zadržanje odločb iz člena 35, določenih v skladu s točko (b) člena 36, in obveščanje carinskih organov o zadržanju ali preklicu zadržanja.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

▼B

2. Komisija z izvedbenimi akti sprejme sklepe, s katerimi od držav članic zahteva razveljavitev:

(a) odločb iz člena 34(11);

(b) odločb iz člena 35, določenih v skladu s točko (b) člena 36.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 285(2).

Kadar je treba mnenje odbora iz člena 285(1) pridobiti s pisnim postopkom, se uporablja člen 285(6).

Oddelek 4

Pooblaščeni gospodarski subjekt

Člen 38

Zahtevek in dovoljenje

1. Gospodarski subjekt s sedežem na carinskem območju Unije, ki izpolnjuje merila iz člena 39, lahko zaprosi za status pooblaščenega gospodarskega subjekta.

Carinski organi, po potrebi po posvetovanju z drugimi pristojnimi organi, podelijo navedeni status, ki ga nadzorujejo.

2. Status pooblaščenega gospodarskega subjekta zajema naslednji vrsti dovoljenj:

(a) dovoljenje pooblaščenega gospodarskega subjekta za carinske poenostavitve, na podlagi katerega je imetnik upravičen do določenih poenostavitev, predvidenih v skladu s carinsko zakonodajo; ali

(b) dovoljenje pooblaščenega gospodarskega subjekta za varnost in varstvo, na podlagi katerega je imetnik upravičen do olajšav v zvezi z varnostjo in varstvom.

3. Obe vrsti dovoljenj iz odstavka 2 se lahko uporabljata istočasno

4. Status pooblaščenega gospodarskega subjekta ob upoštevanju členov 39, 40 in 41 priznajo carinski organi v vseh državah članicah.

5. Carinski organi na podlagi priznanja statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta za carinske poenostavitve in pod pogojem, da so izpolnjene zahteve, povezane s posebno vrsto poenostavitve, določeno v carinski zakonodaji, dovolijo subjektu uporabo navedene poenostavitve. Carinski organi ne preverjajo ponovno meril, ki so jih preverili že ob podelitvi statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta.

▼B

6. Pooblaščeni gospodarski subjekt iz odstavka 2 je upravičen do ugodnejše obravnave kot drugi gospodarski subjekti pri carinskih kontrolah, in sicer v skladu z vrsto podeljenega dovoljenja, kar vključuje zmanjšanje števila fizičnih kontrol in kontrol dokumentov.

7. Carinski organi odobrijo ugodnosti, ki izhajajo iz statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta, osebam s sedežem v državah ali na ozemljih zunaj carinskega območja Unije, ki izpolnjujejo pogoje in obveznosti, določene v ustrezni zakonodaji teh držav ali ozemelj, kolikor so ti pogoji in obveznosti v Uniji priznani za enakovredne tistim, ki veljajo za gospodarske subjekte s sedežem na carinskem območju Unije. Takšna odobritev ugodnosti temelji na načelu vzajemnosti, razen če Unija ne odloči drugače, in je podprta z mednarodnim sporazumom ali zakonodajo Unije s področja skupne trgovinske politike.

Člen 39

Podelitev statusa

Merila za podelitev statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta so naslednja:

(a) odsotnost hujših ali ponavljajočih se kršitev carinske zakonodaje in davčnih predpisov ter odsotnost hujših kaznivih dejanj v zvezi z gospodarsko dejavnostjo vložnika;

(b) vložnik izkaže, da ima s sistemom vodenja trgovinskih in po potrebi transportnih evidenc visoko stopnjo nadzora nad svojimi operacijami in pretokom blaga, kar omogoča ustrezne carinske kontrole;

(c) plačilna sposobnost, ki se šteje za dokazano, kadar ima vložnik dobro finančno stanje, ki mu omogoča, da izpolnjuje svoje obveznosti, pri čemer se ustrezno upoštevajo značilnosti vrste zadevne poslovne dejavnosti;

(d) v zvezi z dovoljenjem iz točke (a) člena 38(2) praktični standardi usposobljenosti ali poklicne kvalifikacije, neposredno povezane z opravljanjem dejavnosti; in

(e) v zvezi z dovoljenjem iz točke (b) člena 38(2) ustrezni varnostni in varstveni standardi, ki se štejejo za izpolnjene, če vložnik dokaže, da ohranja ustrezne ukrepe za zagotavljanje varnosti in varstva mednarodne dobavne verige, tudi na področjih telesne celovitosti in kontrole dostopa, logističnih postopkov ter ravnanja z določenimi vrstami blaga, osebja in identifikacije njegovih poslovnih partnerjev.

▼B

Člen 40

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi:

(a) poenostavitve iz točke (a) člena 38(2);

(b) olajšave iz točke (b) člena 38(2);

(c) ugodnejšo obravnavo iz člena 38(6).

Člen 41

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti sprejme podrobna pravila za uporabo meril iz člena 39.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Oddelek 5

Kazni

Člen 42

Uporaba kazni

1. Vsaka država članica določi kazni za neupoštevanje carinske zakonodaje. Takšne kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

2. Če se uporabijo upravne kazni, so lahko te med drugim v eni izmed naslednjih oblik ali so kombinacija obeh:

(a) denarna kazen, ki jo naložijo carinski organi, po potrebi vključno s poravnavo, ki se uporabi namesto kazenske sankcije;

(b) razveljavitev, začasen odvzem ali sprememba kakršnega koli dovoljenja, ki ga ima zadevna oseba.

3. Države članice najpozneje v 180 dneh od dneva začetka uporabe tega člena, kot je določen v skladu s členom 288(2), Komisijo obvestijo o veljavnih nacionalnih določbah, kot so predvidene v odstavku 1 tega člena, in ji nemudoma sporočijo kakršne koli naknadne spremembe navedenih določb.

▼B

Oddelek 6

Pritožbe

Člen 43

Odločbe sodnih organov

Člena 44 in 45 se ne uporabljata za pritožbe, vložene zaradi odprave, razveljavitve ali spremembe odločbe v zvezi z uporabo carinske zakonodaje, ki jo je sprejel sodni organ ali carinski organi v vlogi sodnih organov.

Člen 44

Pravica do pritožbe

1. Vsaka oseba ima pravico do pritožbe na katero koli odločbo carinskih organov v zvezi z uporabo carinske zakonodaje, ki jo neposredno in osebno zadeva.

Pravico do pritožbe ima tudi vsaka oseba, ki je pri carinskih organih vložila zahtevek za odločbo in odločbe na ta zahtevek ni prejela v roku iz člena 22(3).

2. Pravica do pritožbe se lahko uveljavlja najmanj na dveh stopnjah:

(a) najprej pred carinskimi organi ali sodnim organom ali drugim organom, ki ga države članice določijo za ta namen;

(b) nato pred višjim neodvisnim organom, ki je lahko sodni organ ali enakovredni specializirani organ v skladu z veljavnimi predpisi držav članic.

3. Pritožbo se vloži v državi članici, v kateri je bila odločba sprejeta ali je bil vložen zahtevek zanjo.

4. Države članice zagotovijo, da pritožbeni postopki omogočajo hitro potrditev ali popravek odločb, ki jih sprejmejo carinski organi.

Člen 45

Zadržanje izvršitve

1. Vložitev pritožbe ne zadrži izvršitve izpodbijane odločbe.

2. Carinski organi pa v celoti ali delno zadržijo izvršitev take odločbe, če utemeljeno dvomijo o skladnosti izpodbijane odločbe s carinsko zakonodajo ali menijo, da bi zadevni osebi lahko povzročila nepopravljivo škodo.

▼B

3. V primerih iz odstavka 2, v katerih nastane z izpodbijano odločbo uvozna ali izvozna dajatev, ki jo je treba poravnati, je zadržanje izvajanja navedene odločbe pogojeno s predložitvijo zavarovanja, razen če se na podlagi dokumentirane ocene ugotovi, da bi lahko tako zavarovanje dolžniku povzročilo hujše gospodarske ali socialne težave.

Oddelek 7

Kontrola blaga

Člen 46

Obvladovanje tveganja in carinske kontrole

1. Carinski organi lahko opravijo vsako carinsko kontrolo, ki jo štejejo za potrebno.

Carinske kontrole lahko vključujejo zlasti pregledovanje blaga, jemanje vzorcev, preverjanje pravilnosti in popolnosti informacij, navedenih v deklaraciji ali obvestilu, in obstoja, pristnosti, pravilnosti in veljavnosti dokumentov, pregledovanje računov gospodarskih subjektov in drugih evidenc, pregledovanje prevoznih sredstev, pregledovanje prtljage ter drugega blaga, ki ga potniki nosijo s seboj ali na sebi, ter opravljanje uradnih poizvedb in podobna dejanja.

2. Carinske kontrole, ki niso naključni pregledi, temeljijo predvsem na analizi tveganja z uporabo tehnik elektronske obdelave podatkov, z namenom prepoznavanja in ocenjevanja tveganja ter oblikovanja potrebnih protiukrepov na podlagi meril, oblikovanih na nacionalni ravni in ravni Unije in, kadar so na razpolago, na mednarodni ravni.

3. Carinske kontrole se izvajajo znotraj skupnega okvira za obvladovanje tveganja, ki temelji na izmenjavi informacij o tveganju in rezultatov analize tveganja med carinskimi upravami ter določa skupna merila in standarde tveganja, kontrolne ukrepe in prednostna kontrolna področja.

Kontrole, ki temeljijo na takih informacijah in merilih, se izvajajo brez poseganja v druge kontrole, ki se izvajajo v skladu z odstavkom 1 ali drugimi veljavnimi določbami.

4. Carinski organi izvajajo obvladovanje tveganja, da bi razlikovali med stopnjami tveganja v zvezi z blagom, ki je predmet carinske kontrole ali nadzora, ter določili, ali bo blago predmet posebne carinske kontrole, in če bo, kje.

Obvladovanje tveganja zajema dejavnosti, kot so zbiranje podatkov in informacij, analiziranje in ocenjevanje tveganja, predpisovanje in sprejemanje ukrepov ter redno spremljanje in pregledovanje navedenega postopka in njegovih rezultatov, in sicer na podlagi mednarodnih virov in strategij, virov in strategij Unije ter nacionalnih virov in strategij.

▼B

5. Carinski organi si izmenjajo informacije o tveganju in rezultate analize tveganja, kadar:

(a) carinski organ oceni, da je tveganje precejšnje in da je potrebna carinska kontrola, poleg tega pa rezultati kontrole kažejo, da se je zgodil dogodek, ki povzroča tveganje; ali

(b) iz rezultatov kontrole ne izhaja, da se je zgodil dogodek, ki povzroča tveganje, vendar zadevni carinski organ meni, da nevarnost pomeni visoko tveganje drugje v Uniji.

6. Za oblikovanje skupnih meril in standardov tveganja, kontrolnih ukrepov in prednostnih kontrolnih področij iz odstavka 3 se upošteva vse naslednje:

(a) sorazmernost glede na tveganje;

(b) nujnost potrebnega izvajanja kontrol;

(c) verjeten učinek na trgovinske tokove, posamezne države članice in vire, povezane s kontrolo.

7. Skupna merila in standardi tveganja iz odstavka 3 vključujejo:

(a) opis tveganj;

(b) dejavnike ali kazalnike tveganja, ki naj se uporabljajo za izbor blaga ali gospodarskih subjektov za carinsko kontrolo;

(c) vrsto carinskih kontrol, ki naj jih izvajajo carinski organi; in

(d) trajanje uporabe carinskih kontrol iz točke (c).

8. Prednostna kontrolna področja zajemajo določene carinske postopke, vrste blaga, prometne poti, vrste prevoza ali gospodarske subjekte, za katere v nekem obdobju veljajo višje stopnje analize tveganja in carinskih kontrol, brez poseganja v druge kontrole, ki jih običajno izvajajo carinski organi.

Člen 47

Sodelovanje med organi

1. Kadar kontrolo, ki se nanaša na isto blago in ki ni carinska kontrola, izvajajo pristojni organi, ki niso carinski organi, si carinski organi v tesnem sodelovanju s temi drugimi organi prizadevajo za izvajanje takšnih kontrol, istočasno in na istem mestu kot carinske kontrole, kadar koli je to mogoče (vse na enem mestu), pri čemer imajo carinski organi usklajevalno vlogo.

▼B

2. V okviru kontrol iz tega oddelka lahko carinski in drugi pristojni organi izmenjujejo med seboj in s Komisijo podatke, prejete v zvezi z vstopom, izstopom, tranzitom, gibanjem, hrambo in posebno rabo blaga, vključno s poštnim prometom, ki se giblje med carinskim območjem Unije in državami ali ozemlji zunaj carinskega območja Unije, prisotnostjo in gibanjem neunijskega blaga, ter blaga, danega v postopek posebne rabe, znotraj carinskega območja Unije, ter rezultate kakršnih koli kontrol, kadar je to potrebno zaradi zmanjševanja tveganja in boja proti goljufijam. Carinski organi in Komisija si lahko tudi izmenjajo te podatke, da bi zagotovili enotno uporabo carinske zakonodaje.

Člen 48

Kontrola po prepustitvi blaga

Carinski organi lahko za namene carinskih kontrol po prepustitvi blaga preverijo pravilnost in popolnost informacij, navedenih v carinski deklaraciji, deklaraciji za začasno hrambo, vstopni skupni deklaraciji, izstopni skupni deklaraciji, deklaraciji za ponovni izvoz ali obvestilu o ponovnem izvozu, ter obstoj, pristnost, pravilnost in veljavnost vseh spremnih listin in lahko pregledajo račune deklaranta in druge evidence, ki se nanašajo na operacije v zvezi z zadevnim blagom ali na predhodne oziroma kasnejše trgovinske posle z navedenim blagom. Navedeni organi lahko tudi pregledajo takšno blago in/ali vzamejo vzorce, če je to še mogoče storiti.

Takšne kontrole se lahko izvajajo v poslovnih prostorih imetnika blaga ali njegovega zastopnika, v poslovnih prostorih katerih koli drugih oseb, ki so poslovno neposredno ali posredno udeležene v navedenih operacijah, ter katerih koli drugih oseb, ki imajo zaradi poslovnih razlogov navedene dokumente in podatke.

Člen 49

Poleti in potovanje po morju znotraj Unije

1. Carinske kontrole ali formalnosti se za ročno in oddano prtljago oseb, ki so na letu znotraj Unije ali potujejo po morju znotraj Unije, opravljajo samo, kadar so take kontrole ali formalnosti predvidene v carinski zakonodaji.

2. Odstavek 1 se uporablja brez poseganja v:

(a) varnostne in varstvene kontrole;

(b) preglede, povezane s prepovedmi ali omejitvami.

▼B

Člen 50

Podelitev izvedbenih pooblastil

1. Komisija z izvedbenimi akti sprejme ukrepe za zagotovitev enotne uporabe carinskih kontrol, vključno z izmenjavo informacij o tveganju in rezultatov analize tveganja, skupnih meril in standardov tveganja, kontrolnih ukrepov ter prednostnih kontrolnih področij iz člena 46(3).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

V izredno nujnih primerih, povezanih s takimi ukrepi in ustrezno utemeljenih s potrebo po hitrem posodabljanju skupnega okvira obvladovanja tveganja ter prilagoditvi izmenjave informacij in analiz o tveganju, skupnih meril ter standardov tveganja, kontrolnih ukrepov in prednostnih kontrolnih področij glede na razvoj tveganj, sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 285(5) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

Kadar je treba mnenje odbora iz člena 285(1) pridobiti s pisnim postopkom, se uporablja člen 285(6).

2. Komisija z izvedbenimi akti določi pristanišča ali letališča, v katerih se carinske kontrole in formalnosti v skladu s členom 49 opravljajo za:

(a) ročno in oddano prtljago oseb:

(i) na zrakoplovu, ki leti z letališča izven Unije in po postanku na letališču Unije nadaljuje pot na drugo letališče Unije;

(ii) na zrakoplovu, ki ima pred nadaljevanjem poti na letališče izven Unije postanek na letališču Unije;

(iii) ki uporabljajo pomorske storitve, ki jih opravlja isto plovilo in vključujejo zaporedne etape, pri čemer to plovilo izpluje iz pristanišča izven Unije, ima v takem pristanišču postanek ali v njem pristane;

(iv) na krovu plovil za prosti čas in turističnih ali poslovnih zrakoplovov;

(b) ročno in oddano prtljago:

(i) ki prispe na letališče Unije z zrakoplovom, ki prileti z letališča izven Unije, in se na tem letališču Unije prenese na drug zrakoplov, ki nadaljuje let znotraj Unije;

▼B

(ii) naloženo na letališču Unije na zrakoplov, ki nadaljuje let znotraj Unije, da se na drugem letališču Unije prenese na zrakoplov, ki nadaljuje pot na letališče izven Unije.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Oddelek 8

Hramba dokumentov in drugih informacij ter dajatve in stroški

Člen 51

Hramba dokumentov in drugih informacij

1. Zadevna oseba za namene carinske kontrole na kakršen koli način, ki je dostopen carinskim organom ali zanje sprejemljiv, hrani dokumente in informacije iz člena 15(1) najmanj tri leta.

V primeru blaga, sproščenega v prosti promet v drugih okoliščinah, kot so navedene v tretjem pododstavku, ali blaga, prijavljenega za izvoz, teče navedeno obdobje od konca leta, v katerem se sprejmejo carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet ali izvoz.

V primeru blaga, sproščenega v prosti promet brez plačila dajatve ali po znižani stopnji uvozne dajatve zaradi njegove posebne rabe, teče navedeno obdobje od konca leta, v katerem je zanj prenehal veljati carinski nadzor.

V primeru blaga, danega v drug carinski postopek, ali blaga v začasni hrambi teče navedeno obdobje od konca leta, v katerem se je zaključil zadevni carinski postopek ali se je končala začasna hramba.

2. Kadar se s carinsko kontrolo v zvezi s carinskim dolgom ugotovi, da je treba ustrezno vknjižbo popraviti in je bila zadevna oseba o tem obveščena, se dokumenti in informacije hranijo še tri leta po roku iz odstavka 1 tega člena, kar pa ne posega v določbe člena 103(4).

Kadar je bila vložena pritožba ali je bil sprožen sodni postopek, se dokumenti in informacije hranijo toliko časa, kot je določeno v odstavku 1, ali dokler pritožbeni postopek ali sodni postopek ni končan, pri čemer se upošteva poznejši datum.

▼B

Člen 52

Dajatve in stroški

1. Carinski organi ne predpišejo dajatev za izvajanje carinskih kontrol ali katero koli drugo uporabo carinskih pravil v času uradnih ur svojih pristojnih carinskih uradov.

2. Carinski organi lahko predpišejo dajatve ali zahtevajo povrnitev stroškov, kadar opravljajo posebne storitve, predvsem za naslednje:

(a) prisotnost carinskega osebja, kadar je to zahtevano, izven uradnih ur ali drugje kot v prostorih carine;

(b) analize ali izvedenska poročila o blagu ter poštne pristojbine za vračilo blaga vložniku, zlasti v zvezi z odločbami, izdanimi v skladu s členom 33, ali predložitvijo informacij v skladu s členom 14(1);

(c) pregled ali vzorčenje blaga za namene preverjanja ali uničenje blaga, kadar so vključeni stroški, ki niso stroški za storitve carinskega osebja;

(d) izjemni kontrolni ukrepi, kadar so ti potrebni zaradi narave blaga ali morebitnega tveganja.

POGLAVJE 3

Pretvorba valute in roki

Člen 53

Pretvorba valute

1. Pristojni organi objavijo veljavni menjalni tečaj in/ali je ta objavljen na spletnih straneh, kadar je potrebna pretvorba valute zaradi enega od naslednjih razlogov:

(a) ker so elementi, ki se uporabljajo za določitev carinske vrednosti blaga, izraženi v valuti, ki ni valuta države članice, v kateri se določa carinska vrednost;

(b) ker je v nacionalnih valutah vrednost eura potrebna za določitev tarifne uvrstitve blaga in zneska uvozne in izvozne dajatve, vključno z mejnimi vrednostmi v skupni carinski tarifi.

2. Kadar je pretvorba valute potrebna zaradi drugih razlogov razen tistih iz odstavka 1, se vrednost eura v nacionalnih valutah, ki se uporabi v okviru carinske zakonodaje, določi vsaj enkrat letno.

▼B

Člen 54

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi pravila za pretvorbe valute za namene iz člena 53(1) in (2).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Člen 55

Obdobja, datumi in roki

1. Kadar carinska zakonodaja določa obdobje, datum ali rok, se takšno obdobje ne podaljša ali skrajša oziroma se takšen datum ali rok ne odloži ali premakne, razen če ni določeno drugače.

2. Uporabljajo se pravila glede obdobij, datumov in rokov, določena v Uredbi Sveta (EGS, Euratom) št. 1182/71 z dne 3. junija 1971 o določitvi pravil glede rokov, datumov in iztekov rokov [1], razen kadar carinska zakonodaja določa drugače.

NASLOV II

DEJAVNIKI, NA PODLAGI KATERIH SE UPORABLJAJO UVOZNE ALI IZVOZNE DAJATVE, IN DRUGI UKREPI V ZVEZI Z BLAGOVNO MENJAVO

POGLAVJE 1

Skupna carinska tarifa in tarifna uvrstitev blaga

Člen 56

Skupna carinska tarifa in nadzor

1. Uvozna in izvozna dajatev temeljita na skupni carinski tarifi.

Ostali ukrepi, predpisani v določbah Unije za posebna področja v zvezi z blagovno menjavo, se po potrebi uporabljajo v skladu s tarifno uvrstitvijo zadevnega blaga.

2. Skupna carinska tarifa obsega:

(a) kombinirano nomenklaturo blaga, kakor je določena v Uredbi (EGS) št. 2658/87;

(b) druge nomenklature, ki v celoti ali delno temeljijo na kombinirani nomenklaturi ali jo dodatno razčlenjujejo in so uvedene z določbami Unije, ki urejajo posebna področja zaradi izvajanja tarifnih ukrepov v zvezi z blagovno menjavo;

[1] UL L 124, 8.6.1971, str. 1.

▼B

(c) konvencionalno ali običajno avtonomno carino, ki se uporablja za blago, zajeto s kombinirano nomenklaturo;

(d) preferencialne tarifne ukrepe iz sporazumov, ki jih je Unija sklenila z nekaterimi državami ali ozemlji zunaj carinskega območja Unije ali s skupinami takšnih držav ali ozemelj;

(e) preferencialne tarifne ukrepe, ki jih je Unija enostransko sprejela glede nekaterih držav ali ozemelj zunaj carinskega območja Unije ali glede skupin takšnih držav ali ozemelj;

(f) avtonomne ukrepe, ki za nekatero blago predvidevajo zmanjšanje ali izvzetje od carine;

(g) ugodnejšo tarifno obravnavo, določeno za nekatero blago zaradi njegove narave ali posebne rabe, v okviru ukrepov iz točk (c) do (f) ali (h); in

(h) druge tarifne ukrepe, ki jih predvideva kmetijska ali trgovinska ali druga zakonodaja Unije.

3. Kadar zadevno blago izpolnjuje pogoje iz ukrepov, določenih v točkah (d) do (g) odstavka 2, se na podlagi zahtevka deklaranta uporabljajo ukrepi iz navedenih določb namesto ukrepov iz točke (c) navedenega odstavka. Takšna uporaba je možna za nazaj, pod pogojem, da so upoštevani roki in pogoji, določeni z ustreznim ukrepom ali v tem zakoniku.

4. Kadar je uporaba ukrepov iz točk (d) do (g) odstavka 2 ali izjema od ukrepov iz točke (h) navedenega odstavka omejena na določeno količino uvoza ali izvoza, takšna uporaba ali izvzetje v primeru tarifnih kvot preneha veljati, takoj ko je dosežena predpisana uvozna ali izvozna količina.

V primeru tarifnih plafonov takšna uporaba preneha veljati zaradi pravnega akta Unije.

5. Sprostitev v prosti promet ali izvoz blaga, za katera veljajo ukrepi iz odstavkov 1 in 2, se lahko nadzorujeta.

Člen 57

Tarifna uvrstitev blaga

1. Za uporabo skupne carinske tarife se tarifna uvrstitev blaga opravi z določitvijo ene od podštevilk ali dodatne razčlenitve kombinirane nomenklature, v katero se navedeno blago uvrsti.

2. Za uporabo netarifnih ukrepov se tarifna uvrstitev blaga opravi z določitvijo ene od podštevilk ali dodatne razčlenitve kombinirane nomenklature ali katere koli druge nomenklature, uvedene z določbami Unije in ki v celoti ali delno temelji na kombinirani nomenklaturi ali jo dodatno razčlenjuje, v katero se navedeno blago uvrsti.

▼B

3. Podštevilka ali dodatna razčlenitev, določena v skladu z odstavkoma 1 in 2, se uporablja za namene uporabe ukrepov, ki so vezani na navedeno podštevilko.

4. Komisija lahko sprejme ukrepe za določitev tarifne uvrstitve blaga v skladu z odstavkoma 1 in 2.

Člen 58

Podelitev izvedbenih pooblastil

1. Komisija z izvedbenimi akti sprejme ukrepe o enotnem upravljanju tarifnih kvot in tarifnih plafonov iz člena 56(4) ter o upravljanju nadzora sprostitve v prosti promet ali izvoza blaga iz člena 56(5).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

2. Komisija z izvedbenimi akti sprejme ukrepe iz člena 57(4).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

V izredno nujnih primerih, povezanih s takimi ukrepi in ustrezno utemeljenih s potrebo po hitrem zagotavljanju pravilne in enotne uporabe kombinirane nomenklature, sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 285(5) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

Kadar je treba mnenje odbora iz člena 285(1) pridobiti s pisnim postopkom, se uporablja člen 285(6).

POGLAVJE 2

Poreklo blaga

Oddelek 1

Nepreferencialno poreklo

Člen 59

Področje uporabe

Člena 60 in 61 določata pravila za opredelitev nepreferencialnega porekla blaga za namene uporabe:

(a) skupne carinske tarife, razen ukrepov iz točk (d) in (e) člena 56(2);

▼B

(b) ukrepov, ki niso tarifni ukrepi, določenih z določbami Unije, ki urejajo posebna področja blagovne menjave; in

(c) drugih ukrepov Unije, ki so povezani s poreklom blaga.

Člen 60

Pridobitev porekla

1. Za blago, v celoti pridobljeno v posamezni državi ali na ozemlju, se šteje, da ima poreklo navedene države ali ozemlja.

2. Za blago, katerega proizvodnja vključuje več kot eno državo ali ozemlje, se šteje, da ima poreklo države ali ozemlja, kjer je bila v za to opremljenem podjetju opravljena njegova zadnja bistvena, gospodarsko upravičena predelava ali obdelava, katere izid je izdelava novega proizvoda ali ki predstavlja pomembno stopnjo proizvodnje.

Člen 61

Dokazilo o poreklu

1. Kadar je v carinski deklaraciji v skladu s carinsko zakonodajo navedeno poreklo, lahko carinski organi zahtevajo, da deklarant dokaže poreklo blaga.

2. Kadar je treba predložiti dokazilo o poreklu blaga na podlagi carinske zakonodaje ali druge zakonodaje Unije, ki ureja posebna področja, lahko carinski organi v primeru utemeljenega dvoma zahtevajo predložitev kakršnih koli potrebnih dodatnih dokazil za zagotovitev, da navedeno poreklo ustreza pravilom, določenim v ustrezni zakonodaji Unije.

3. Kadar tako zahtevajo potrebe trgovine, se lahko v Uniji izda dokument, ki dokazuje poreklo, v skladu s pravili o poreklu, veljavnimi v namembni državi ali na namembnem ozemlju, ali s katero koli drugo metodo za določitev države, v kateri je bilo blago v celoti pridobljeno ali kjer je bila opravljena njegova zadnja bistvena obdelava ali predelava.

Člen 62

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, ki določajo pravila, po katerih se v skladu s členom 60 za blago, katerega opredelitev nepreferencialnega porekla je potrebna zaradi uporabe ukrepov Unije iz člena 59, šteje, da je bilo v celoti pridobljeno v eni državi ali na enem ozemlju ali da je bilo v državi ali na ozemlju v za to opremljenem podjetju opravljena njihova zadnja bistvena, gospodarsko upravičena predelava ali obdelava, katere izid je izdelava novega proizvoda ali ki predstavlja pomembno stopnjo proizvodnje.

▼B

Člen 63

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti sprejme postopkovna pravila za predložitev in preverjanje dokazil o poreklu iz člena 61.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Oddelek 2

Preferencialno poreklo

Člen 64

Preferencialno poreklo blaga

1. Blago mora izpolnjevati pravila o preferencialnem poreklu iz odstavkov 2 do 5 tega člena, da je upravičeno do ukrepov iz točk (d) ali (e) člena 56(2) ali do netarifnih preferencialnih ukrepov.

2. V primeru blaga, upravičenega do preferencialnih ukrepov, zajetih v sporazumih, ki jih je Unija sklenila z nekaterimi državami ali ozemlji zunaj carinskega območja Unije ali s skupinami takšnih držav ali ozemelj, se pravila o preferencialnem poreklu določijo z navedenimi sporazumi.

3. V primeru blaga, upravičenega do preferencialnih ukrepov, ki jih je Unija enostransko sprejela glede nekaterih držav ali ozemelj zunaj carinskega območja Unije ali skupin takšnih držav ali ozemelj, razen tistih iz odstavka 5, Komisija sprejme ukrepe za določitev pravil o preferencialnem poreklu.

Ta pravila temeljijo bodisi na merilu, da je blago v celoti pridobljeno, bodisi na merilu, da je blago pridobljeno z zadostno predelavo ali obdelavo.

4. V primeru blaga, upravičenega do preferencialnih ukrepov, ki se uporabljajo v trgovini med carinskim območjem Unije ter Ceuto in Melillo ter so zajeti v Protokolu št. 2 k Aktu o pristopu iz leta 1985, se pravila o preferencialnem poreklu sprejmejo v skladu s členom 9 tega protokola.

5. V primeru blaga, upravičenega do preferencialnih ukrepov, zajetih v preferencialnih dogovorih v korist čezmorskih držav in ozemelj, povezanih z Unijo, se pravila o preferencialnem poreklu sprejmejo v skladu s členom 203 PDEU.

6. Komisija lahko na lastno pobudo ali na zahtevo upravičene države ali ozemlja za določeno blago tej državi ali ozemlju odobri začasno odstopanje od pravil o preferencialnem poreklu iz odstavka 3.

▼B

Začasno odstopanje se utemelji z enim od naslednjih razlogov:

(a) notranji ali zunanji dejavniki upravičeni državi ali ozemlju začasno onemogočajo izpolnjevanje pravil o preferencialnem poreklu;

(b) upravičena država ali ozemlje potrebuje čas, da se pripravi na izpolnjevanje navedenih pravil.

Zadevna upravičena država ali ozemlje Komisiji pisno poda zahtevo za odstopanje. V zahtevi navede razloge za potrebno odstopanje, kot so navedeni v drugem pododstavku, ter priloži ustrezne spremne listine.

Začasno odstopanje je omejeno na trajanje učinkov notranjih ali zunanjih dejavnikov, zaradi katerih je bilo odstopanje zahtevano, ali na čas, ki ga upravičena država ali ozemlje potrebuje za zagotovitev izpolnjevanja pravil.

Kadar je odstopanje odobreno, zadevna upravičena država ali ozemlje spoštuje zahteve glede informacij, ki jih je treba zagotoviti Komisiji, o uporabi odstopanja in upravljanju količin, za katere je bilo odobreno odstopanje.

Člen 65

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, ki določajo pravila o preferencialnem poreklu iz člena 64(3).

Člen 66

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti sprejme:

(a) postopkovna pravila iz člena 64(1) za lažjo določitev preferencialnega porekla blaga v Uniji;

(b) ukrep, s katerim se upravičeni državi ali ozemlju odobri začasno odstopanje iz člena 64(6).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

▼B

Oddelek 3

Določitev porekla določenega blaga

Člen 67

Ukrepi, ki jih sprejme Komisija

Komisija lahko sprejme ukrepe za določitev porekla določenega blaga v skladu s pravili o poreklu, ki se uporabljajo za to blago.

Člen 68

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti sprejme ukrepe iz člena 67. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

V izredno nujnih primerih, povezanih s takimi ukrepi in ustrezno utemeljenih s potrebo po hitrem zagotavljanju pravilne in enotne uporabe pravil o poreklu, sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 285(5) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

Kadar je treba mnenje odbora iz člena 285(1) pridobiti s pisnim postopkom, se uporablja člen 285(6).

POGLAVJE 3

Carinska vrednost blaga

Člen 69

Področje uporabe

Carinska vrednost blaga za namene uporabe skupne carinske tarife in netarifnih ukrepov, predpisanih z določbami Unije, ki urejajo posebna področja, povezana z blagovno menjavo, se določi v skladu s členoma 70 in 74.

Člen 70

Metoda carinskega vrednotenja na podlagi transakcijske vrednosti

1. Primarna osnova za carinsko vrednost blaga je transakcijska vrednost, tj. cena, ki je bila za blago ob prodaji za izvoz na carinsko območje Unije dejansko plačana ali jo je treba plačati in je po potrebi usklajena.

▼B

2. Dejansko plačana ali plačljiva cena je celoten znesek, ki ga kupec plača ali mora plačati prodajalcu ali tretji osebi v prodajalčevo korist za uvoženo blago in zajema vsa plačila, ki se jih kot pogoj za prodajo uvoženega blaga plača ali jih je treba plačati.

3. Transakcijska vrednost se uporabi, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) pri prepustitvi ali uporabi blaga za kupca ni omejitev, razen:

(i) omejitev, ki jih nalaga ali zahteva zakon ali organi oblasti v Uniji;

(ii) omejitev geografskega območja, na katerem se blago lahko proda naprej;

(iii) omejitev, ki bistveno ne vplivajo na carinsko vrednost blaga;

(b) prodaja ali cena ni predmet pogojev ali storitev, katerih vrednost se v zvezi z blagom, ki se vrednoti, ne more določiti;

(c) noben del izkupička od vsake poznejše ponovne prodaje, prepustitve ali uporabe blaga s strani kupca ne gre v neposredno ali posredno korist prodajalca, razen če se lahko opravi ustrezna uskladitev;

(d) kupec in prodajalec nista povezana ali njun odnos ni vplival na ceno.

Člen 71

Elementi transakcijske vrednosti

1. Pri določanju carinske vrednosti na podlagi člena 70 se dejansko plačani ali plačljivi ceni za uvoženo blago prištejejo:

(a) naslednje stroške, kolikor bremenijo kupca, vendar niso vključeni v dejansko plačani ali plačljivi ceni za blago:

(i) provizije in stroški posredništva, razen nakupnih provizij;

(ii) stroški zabojnikov, ki se za carinske namene štejejo za celoto z zadevnim blagom; in

(iii) stroški embalaže, ki vključujejo tako delo kot material;

▼B

(b) ustrezno porazdeljena vrednost naslednjega blaga in storitev, kadar jih zagotovi kupec neposredno ali posredno, brezplačno ali po znižani ceni in se uporabijo za izdelavo in prodajo za izvoz uvoženega blaga, kolikor ta vrednost ni bila vključena v dejansko plačano ali plačljivo ceno:

(i) materialov, sestavnih delov ter podobnih delov in elementov, vključenih v uvoženo blago;

(ii) orodij, matric, kalupov in podobnih predmetov, uporabljenih pri proizvodnji uvoženega blaga;

(iii) materialov, porabljenih pri proizvodnji uvoženega blaga; in

(iv) inženiringa, razvojnega, umetniškega, oblikovalskega dela ter načrtov in skic, opravljenih izven Unije in potrebnih za proizvodnjo uvoženega blaga;

(c) avtorski honorarji in licenčnine za vrednoteno blago, ki jih mora kupec plačati neposredno ali posredno kot pogoj za prodajo vrednotenega blaga, kolikor ti avtorski honorarji in licenčnine niso vključeni v dejansko plačano ali plačljivo ceno;

(d) vrednost vsakršnega izkupička od vsake poznejše ponovne prodaje, prepustitve ali uporabe uvoženega blaga, ki gre v neposredno ali posredno korist prodajalca; in

(e) naslednji stroški, ki nastanejo do kraja vnosa blaga na carinsko območje Unije:

(i) stroški prevoza in zavarovanja za uvoženo blago; in

(ii) stroški natovarjanja in manipulativni stroški, povezani s prevozom uvoženega blaga.

2. Vsak pribitek k dejansko plačani ali plačljivi ceni v skladu z odstavkom 1 se doda izključno na podlagi objektivnih in količinsko določljivih podatkov.

3. Pri določanju carinske vrednosti se k dejansko plačani ali plačljivi ceni ne sme dodati noben pribitek, razen tistih, ki so predvideni v tem členu.

Člen 72

Elementi, ki se ne vključijo v carinsko vrednost

Pri določanju carinske vrednosti iz člena 70 se ne vključijo:

(a) prevozni stroški uvoženega blaga po njegovem vstopu na carinsko območje Unije;

▼B

(b) stroški za gradbena, postavitvena, montažna, vzdrževalna dela ali tehnično pomoč, ki se na uvoženem blagu, kot so industrijske naprave, stroji ali oprema, opravijo po vstopu na carinsko območje Unije;

(c) stroški obresti skladno s finančnim dogovorom, ki ga je sklenil kupec v zvezi z nakupom uvoženega blaga, ne glede na to, ali je financiranje zagotovil prodajalec ali druga oseba, če je bil finančni dogovor sklenjen v pisni obliki in če lahko kupec na zahtevo dokaže, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

(i) tovrstno blago se dejansko prodaja po ceni, ki je bila deklarirana kot dejansko plačana ali plačljiva cena;

(ii) zahtevana obrestna mera ne presega običajnih obrestnih mer za tovrstne transakcije v državi ter času, v kateri(-em) je bilo financiranje zagotovljeno;

(d) stroški za pridobitev pravice reproduciranja uvoženega blaga v Uniji;

(e) nakupne provizije;

(f) uvozne dajatve ali druge dajatve, ki jih je treba v Uniji plačati zaradi uvoza ali prodaje blaga;

(g) ne glede na točko (c) člena 71(1), plačila kupca za pridobitev pravice distribuiranja ali ponovne prodaje uvoženega blaga, če ta plačila niso pogoj za prodajo blaga za izvoz v Unijo.

Člen 73

Poenostavitev

Carinski organi lahko na zahtevo dovolijo, da se naslednji zneski določijo na podlagi posebnih meril, kadar jih ni mogoče določiti na dan sprejema carinske deklaracije:

(a) zneski, ki se vključijo v carinsko vrednost v skladu s členom 70(2); in

(b) zneski iz členov 71 in 72.

Člen 74

Sekundarne metode carinskega vrednotenja

1. Kadar carinske vrednosti blaga ni mogoče določiti z uporabo člena 70, je treba po vrstnem redu uporabiti točke (a) do (d) odstavka 2 vse do prve točke, po kateri se lahko določi carinska vrednost blaga.

▼B

Vrstni red uporabe točk (c) in (d) odstavka 2 se na zahtevo deklaranta zamenja.

2. Carinska vrednost v skladu z odstavkom 1 je:

(a) transakcijska vrednost enakega blaga, ki je bilo prodano za izvoz na carinsko območje Unije in izvoženo ob istem ali približno istem času kot vrednoteno blago;

(b) transakcijska vrednost podobnega blaga, ki je bilo prodano za izvoz na carinsko območje Unije in izvoženo ob istem ali približno istem času kot vrednoteno blago;

(c) vrednost na podlagi cene na enoto, po kateri se uvoženo blago ali uvoženo enako ali podobno blago v največji skupni količini proda na carinskem območju Unije osebam, ki niso povezane s prodajalci; ali

(d) izračunana vrednost, ki je enaka vsoti:

(i) stroškov ali vrednosti materiala in izdelave ali drugih operacij, uporabljenih pri proizvodnji uvoženega blaga;

(ii) zneska dobička in splošnih stroškov, ki ustreza znesku, ki ga proizvajalci v državi izvoza običajno dosežejo pri prodaji blaga enake vrste ali narave, kot je vrednoteno blago, za izvoz v Unijo;

(iii) stroškov ali vrednosti elementov iz točke (e) člena 71(1).

3. Kadar carinske vrednosti ni mogoče določiti z uporabo odstavka 1, se ta določi na podlagi podatkov, razpoložljivih na carinskem območju Unije, in z uporabo ustreznih metod, ki so skladne z načeli in splošnimi določbami:

(a) sporazuma o izvajanju člena VII Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini;

(b) člena VII Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini; in

(c) tega poglavja.

Člen 75

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi pogoje za podelitev dovoljenja iz člena 73.

▼B

Člen 76

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za:

(a) določitev carinske vrednosti v skladu s členom 70(1) in (2) ter členoma 71 in 72, vključno s pravili za prilagoditev dejansko plačane ali plačljive cene;

(b) uporabo pogojev iz člena 70(3);

(c) določitev carinske vrednosti iz člena 74.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

NASLOV III

CARINSKI DOLG IN ZAVAROVANJE

POGLAVJE 1

Nastanek carinskega dolga

Oddelek 1

Carinski dolg pri uvozu

Člen 77

Sprostitev v prosti promet in začasni uvoz

1. Carinski dolg pri uvozu nastane, ko se neunijsko blago, zavezano uvozni dajatvi, da v enega od naslednjih carinskih postopkov:

(a) sprostitev v prosti promet, tudi v okviru določb o posebni rabi;

(b) začasni uvoz z delno oprostitvijo uvozne dajatve.

2. Carinski dolg nastane v trenutku sprejema carinske deklaracije.

3. Deklarant je dolžnik. Pri posrednem zastopanju je dolžnik tudi oseba, za račun katere je carinska deklaracija izdelana.

Kadar je carinska deklaracija v zvezi z enim od postopkov iz odstavka 1 izpolnjena na podlagi informacij, zaradi katerih se uvozna dajatev ali njen del ne pobere, je dolžnik tudi oseba, ki je predložila informacije, potrebne za izpolnjevanje deklaracije, in je vedela ali bi morala in mogla vedeti, da so takšni podatki lažni.

▼B

Člen 78

Posebne določbe v zvezi z blagom brez porekla

1. Kadar se prepoved povračila ali izvzetja od uvozne dajatve uporablja za blago brez porekla, ki se uporablja za proizvodnjo izdelkov, za katere je dokazilo o poreklu izdano ali sestavljeno v okviru preferencialne ureditve med Unijo in nekaterimi državami ali ozemlji zunaj carinskega območja Unije ali skupinami takšnih držav ali ozemelj, nastane uvozni carinski dolg v zvezi s tem blagom brez porekla s sprejemom deklaracije za ponovni izvoz zadevnih proizvodov.

2. Kadar carinski dolg nastane na podlagi odstavka 1, se znesek uvozne dajatve, ki ustreza temu dolgu, določi po enakih pogojih kot pri carinskem dolgu, ki nastane istega dne s sprejemom carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet blaga brez porekla, ki se uporablja za proizvodnjo zadevnih izdelkov, zaradi končanja postopka aktivnega oplemenitenja.

3. Člen 77(2) in (3) se uporablja. Vendar je pri neunijskem blagu iz člena 270 dolžnik oseba, ki vloži deklaracijo za ponovni izvoz. Pri posrednem zastopanju je dolžnik tudi oseba, za račun katere se deklaracija vloži.

Člen 79

Carinski dolg, ki nastane zaradi neizpolnjevanja

1. Za blago, zavezano uvozni dajatvi, nastane carinski dolg pri uvozu zaradi neizpolnjevanja:

(a) ene od obveznosti, ki so določene s carinsko zakonodajo za vnos neunijskega blaga na carinsko območje Unije, njegovo odstranitev izpod carinskega nadzora ali gibanje, predelavo, hrambo, začasno hrambo, začasni uvoz ali prepustitev takega blaga na navedenem območju;

(b) ene od obveznosti, ki so določene v carinski zakonodaji glede posebne rabe blaga na carinskem območju Unije;

(c) pogoja, ki ureja dajanje neunijskega blaga v carinski postopek ali odobritev izvzetja od dajatve ali znižane stopnje uvozne dajatve zaradi posebne rabe blaga.

2. Čas nastanka carinskega dolga je:

(a) trenutek, ko ni izpolnjena ali se ne izpolnjuje več obveznost, katere neizpolnjevanje povzroči carinski dolg;

▼B

(b) trenutek, ko se sprejme carinska deklaracija za dajanje blaga v carinski postopek, kadar se pozneje izkaže, da dejansko ni bil izpolnjen pogoj, ki ureja dajanje blaga v navedeni postopek ali odobritev izvzetja od dajatve ali znižane stopnje uvozne dajatve zaradi posebne rabe blaga.

3. V primerih iz točk (a) in (b) odstavka 1 je dolžnik:

(a) vsaka oseba, od katere se je zahtevala izpolnitev zadevne obveznosti;

(b) vsaka oseba, ki se je zavedala ali bi se morala in mogla zavedati neizpolnitve obveznosti po carinski zakonodaji in ki je delovala za račun osebe, zavezane za izpolnitev obveznosti, ali ki je sodelovala pri dejanju, zaradi katerega obveznost ni bila izpolnjena;

(c) vsaka oseba, ki je pridobila ali je imela zadevno blago in ki se je v času pridobitve ali prejema blaga zavedala ali bi se morala in mogla zavedati, da obveznost po carinski zakonodaji ni bila izpolnjena.

4. V primerih iz točke (c) odstavka 1 je dolžnik oseba, od katere se zahteva izpolnjevanje pogojev, ki urejajo dajanje blaga v carinski postopek ali carinsko deklaracijo blaga, danega v ta carinski postopek, ali odobritev izvzetja od dajatve ali znižane stopnje uvozne dajatve zaradi posebne rabe blaga.

Kadar se izpolni carinska deklaracija v zvezi z enim od carinskih postopkov iz točke (c) odstavka 1 in kadar se carinskim organom dajo kakršne koli informacije, ki jih carinska zakonodaja zahteva v zvezi s pogoji, ki urejajo dajanje blaga v ta carinski postopek, zaradi katerih se uvozna dajatev ali njen del ne pobere, je oseba, ki je dala informacije, potrebne za izpolnjevanje carinske deklaracije, in ki je vedela ali bi morala in mogla vedeti, da so te informacije lažne, tudi dolžnik.

Člen 80

Odbitek že plačanega zneska uvozne dajatve

1. Kadar v skladu s členom 79(1) carinski dolg nastane v zvezi z blagom, ki se sprosti v prosti promet po znižani stopnji uvozne dajatve zaradi njegove posebne rabe, se znesek uvozne dajatve, ki je bil plačan ob sprostitvi blaga v prosti promet, odšteje od zneska uvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu.

Prvi pododstavek se uporablja, kadar carinski dolg nastane v zvezi z ostanki in odpadki, nastalimi pri uničenju takšnega blaga.

2. Kadar v skladu s členom 79(1) carinski dolg nastane v zvezi z blagom, ki je dano v začasni uvoz z delno oprostitvijo uvozne dajatve, se znesek uvozne dajatve, plačan v okviru delne oprostitve, odšteje od zneska uvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu.

▼B

Oddelek 2

Carinski dolg pri izvozu

Člen 81

Izvoz in pasivno oplemenitenje

1. Carinski dolg pri izvozu nastane, ko se blago, zavezano izvozni dajatvi, da v izvozni postopek ali postopek pasivnega oplemenitenja.

2. Carinski dolg nastane v trenutku sprejema carinske deklaracije.

3. Deklarant je dolžnik. Pri posrednem zastopanju je dolžnik tudi oseba, za račun katere je carinska deklaracija izdelana.

Kadar je carinska deklaracija izpolnjena na podlagi informacij, zaradi katerih se izvozna dajatev ali njen del ne pobere, je dolžnik tudi oseba, ki je dala informacije, potrebne za izpolnjevanje deklaracije, in ki je vedela ali bi morala in mogla vedeti, da so takšne informacije lažne.

Člen 82

Carinski dolg, ki nastane zaradi neizpolnjevanja

1. Za blago, zavezano izvozni dajatvi, nastane carinski dolg pri izvozu zaradi neizpolnjevanja:

(a) ene od obveznosti, določenih s carinsko zakonodajo za izstop blaga;

(b) pogojev, pod katerimi je bil dovoljen iznos blaga s carinskega območja Unije s popolno ali delno oprostitvijo izvozne dajatve.

2. Čas nastanka carinskega dolga je:

(a) trenutek dejanskega iznosa blaga s carinskega območja Unije brez carinske deklaracije;

(b) trenutek, ko blago prispe na namembni kraj, ki ni tisti, za katerega je bil dovoljen iznos blaga s carinskega območja Unije s popolno ali delno oprostitvijo izvozne dajatve;

(c) če carinski organi ne morejo določiti trenutka iz točke (b), trenutek, ko se izteče rok, določen za predložitev dokazila o izpolnjevanju pogojev, pod katerimi je blago upravičeno do takšne oprostitve.

▼B

3. V primerih iz točke (a) odstavka 1 je dolžnik:

(a) vsaka oseba, od katere se je zahtevala izpolnitev zadevne obveznosti;

(b) vsaka oseba, ki se je zavedala ali bi se morala in mogla zavedati, da zadevna obveznost ni bila izpolnjena, in ki je delovala za račun osebe, zavezane za izpolnitev obveznosti;

(c) vsaka oseba, ki je sodelovala pri dejanju, zaradi katerega obveznost ni bila izpolnjena, in ki se je zavedala ali bi se morala in mogla zavedati, da carinska deklaracija ni bila vložena, čeprav bi morala biti.

4. V primerih iz točke (b) odstavka 1 je dolžnik vsaka oseba, od katere se zahteva, da izpolnjuje pogoje, pod katerimi je bil dovoljen iznos blaga s carinskega območja Unije s popolno ali delno oprostitvijo izvozne dajatve.

Oddelek 3

Določbe, ki so skupne za carinski dolg, nastal pri uvozu ali izvozu

Člen 83

Prepovedi in omejitve

1. Carinski dolg pri uvozu ali izvozu nastane, četudi zadeva blago, za katero veljajo ukrepi prepovedi ali omejitve vsakega uvoza ali izvoza.

2. Carinski dolg pa ne nastane:

(a) kadar se na carinsko območje Unije nezakonito vnese ponarejen denar;

(b) kadar se na carinsko območje Unije vnesejo mamila in psihotropne snovi, razen kadar so ta pod strogim nadzorom pristojnih organov zaradi uporabe v medicinske in znanstvene namene.

3. Vendar se za namene kazni, ki se uporabljajo za carinske prekrške, šteje, da je carinski dolg nastal, kadar je po zakonodaji države članice uvozna ali izvozna dajatev ali obstoj carinskega dolga podlaga za določitev kazni.

Člen 84

Več dolžnikov

Kadar je več oseb zavezanih plačilu zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza enemu carinskemu dolgu, so te solidarno odgovorne za plačilo zneska.

▼B

Člen 85

Splošna pravila za izračun zneska uvozne ali izvozne dajatve

1. Znesek uvozne ali izvozne dajatve se določi na podlagi tistih pravil za izračun dajatve, ki so se za zadevno blago uporabila v trenutku, ko je v zvezi z njim nastal carinski dolg.

2. Kadar ni mogoče natančno določiti časa nastanka carinskega dolga, se za navedeni čas šteje trenutek, ko carinski organi ugotovijo, da je blago v položaju, v katerem je nastal carinski dolg.

Kadar pa lahko carinski organi na podlagi razpoložljivih informacij določijo, da je carinski dolg nastal pred navedeno ugotovitvijo, se šteje, da je carinski dolg nastal v trenutku, ko se lahko takšen položaj najprej določi.

Člen 86

Posebna pravila za izračun zneska uvozne dajatve

1. Kadar stroški za hrambo ali običajno ravnanje v zvezi z blagom, danim v carinski postopek ali v začasno hrambo, nastanejo znotraj carinskega območja Unije, se takšni stroški ali povečanje vrednosti ne upoštevajo pri izračunu zneska uvozne dajatve, kadar deklarant predloži zadovoljivo dokazilo za te stroške.

Vendar se pri izračunu zneska uvozne dajatve upoštevajo carinska vrednost, količina, narava in poreklo neunijskega blaga, uporabljenega v operacijah.

2. Kadar se tarifna uvrstitev blaga, ki je dano v carinski postopek, spremeni zaradi običajnega ravnanja znotraj carinskega območja Unije, se za blago, dano v postopek, na zahtevo deklaranta uporabi prvotna tarifna uvrstitev.

3. Kadar carinski dolg nastane za oplemenitene proizvode iz postopka aktivnega oplemenitenja, se na zahtevo deklaranta znesek uvozne dajatve, ki ustreza takemu dolgu, določi na podlagi tarifne uvrstitve, carinske vrednosti, količine, narave in porekla blaga, danega v postopek aktivnega oplemenitenja, v trenutku sprejema carinske deklaracije, ki se nanaša na to blago.

4. V posebnih primerih se znesek uvozne dajatve določi v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena brez zahteve deklaranta, da bi se preprečilo neupoštevanje tarifnih ukrepov iz točke (h) člena 56(2).

▼B

5. Kadar carinski dolg nastane pri oplemenitenih proizvodih, nastalih pri postopku pasivnega oplemenitenja, ali nadomestnih proizvodih iz člena 261(1), se znesek uvozne dajatve izračuna na podlagi stroškov oplemenitenja, opravljenega zunaj carinskega območja Unije.

6. Kadar carinska zakonodaja določa ugodnejšo tarifno obravnavo za blago, oprostitev ali popolno ali delno izvzetje od uvozne ali izvozne dajatve, v skladu s točkami (d) do (g) člena 56(2), členi 203, 204, 205 in 208 ali členi 259 do 262 te uredbe ali v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1186/2009 z dne 16. novembra 2009 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti ([1]), se takšna ugodnejša tarifna obravnava, oprostitev ali izvzetje uporablja tudi, kadar carinski dolg nastane v skladu s členom 79 ali 82 te uredbe, pod pogojem, da napaka, zaradi katere je carinski dolg nastal, ni bila storjena kot poskus goljufivega dejanja.

Člen 87

Kraj nastanka carinskega dolga

1. Carinski dolg nastane na kraju, kjer se vloži carinska deklaracija ali deklaracija za ponovni izvoz iz členov 77, 78 in 81.

V vseh drugih primerih je kraj nastanka carinskega dolga kraj, kjer nastanejo dogodki, ki povzročijo nastanek carinskega dolga.

Če navedenega kraja ni mogoče določiti, nastane carinski dolg na kraju, kjer carinski organi ugotovijo, da je blago v položaju, v katerem nastane carinski dolg.

2. Če je bilo blago dano v carinski postopek, ki ni zaključen, ali če začasna hramba ni bila ustrezno končana in kraja, kjer je nastal carinski dolg, na podlagi drugega ali tretjega pododstavka odstavka 1 ni mogoče določiti v določenem roku, nastane carinski dolg na kraju, kjer je bilo blago bodisi dano v zadevni postopek bodisi je bilo v okviru navedenega postopka vneseno na carinsko območje Unije ali na kraju, kjer je bilo blago v začasni hrambi.

3. Kadar lahko carinski organi na podlagi razpoložljivih informacij določijo, da je lahko carinski dolg nastal na več krajih, se šteje, da je carinski dolg nastal na kraju, kjer je najprej nastal.

4. Če carinski organ ugotovi, da je carinski dolg nastal v drugi državi članici na podlagi člena 79 ali člena 82, in je znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza temu dolgu, manjši od 10 000 EUR, se šteje, da je carinski dolg nastal v državi članici, v kateri je bilo to ugotovljeno.

([1]) UL L 324, 10.12.2009, str. 23.

▼B

Člen 88

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi:

(a) pravila za izračun zneska uvozne ali izvozne dajatve za blago, pri katerem v okviru posebnega postopka nastane carinski dolg, ki dopolnjujejo pravila iz členov 85 in 86;

(b) primere iz člena 86(4);

(c) rok iz člena 87(2).

POGLAVJE 2

Zavarovanje morebitnega ali obstoječega carinskega dolga

Člen 89

Splošne določbe

1. To poglavje se uporablja za zavarovanja carinskih dolgov, ki so že nastali, in tistih, ki lahko nastanejo, razen če ni drugače določeno.

2. Kadar carinski organi zahtevajo predložitev zavarovanja za morebitni ali obstoječi carinski dolg, to zavarovanje pokriva znesek uvozne ali izvozne dajatve ter druge dajatve v zvezi z uvozom ali izvozom blaga, kadar:

(a) se zavarovanje uporabi za dajanje blaga v postopek tranzita Unije; ali

(b) se zavarovanje lahko uporabi v več kot eni državi članici.

Zavarovanje, ki se ne sme uporabiti izven države članice, v kateri se zahteva, velja samo v tej državi članici in pokriva vsaj znesek uvozne ali izvozne dajatve.

3. Kadar carinski organi zahtevajo predložitev zavarovanja, ga zahtevajo od dolžnika ali osebe, ki lahko postane dolžnik. Lahko tudi dovolijo, da zavarovanje predloži oseba, ki ni oseba, od katere se zavarovanje zahteva.

4. Brez poseganja v člen 97 carinski organi v zvezi z določenim blagom ali določeno deklaracijo zahtevajo predložitev samo enega zavarovanja.

Zavarovanje, predloženo za določeno deklaracijo, velja za znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in za druge dajatve v zvezi z vsem blagom, ki je zajeto ali se prepusti z navedeno deklaracijo, ne glede na to, ali je navedena deklaracija pravilna ali ne.

▼B

Če zavarovanje ni bilo sproščeno, se lahko v okviru zavarovanega zneska uporabi tudi za izterjavo zneskov uvozne ali izvozne dajatve in drugih dajatev, plačljivih po kontroli, ki sledi prepustitvi navedenega blaga.

5. Na podlagi zahtevka osebe iz odstavka 3 tega člena lahko carinski organi v skladu s členom 95(1), (2) in (3) dovolijo predložitev splošnega zavarovanja za kritje zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, v zvezi z dvema ali več operacijami, deklaracijami ali carinskimi postopki.

6. Carinski organi spremljajo zavarovanje.

7. Od držav, regionalnih in lokalnih oblasti ali drugih teles v pristojnosti javnega prava se ne zahteva zavarovanje v zvezi z dejavnostmi, ki jih opravljajo kot javni organi.

8. Zavarovanje se ne zahteva v nobenem od naslednjih primerov:

(a) za blago, ki se prevaža po Renu, vodnih poteh Rena, po Donavi ali vodnih poteh Donave;

(b) za blago, ki se prenaša po transportnih napeljavah;

(c) v posebnih primerih, ko je blago dano v postopek začasnega uvoza;

(d) za blago v postopku tranzita Unije, za katerega se uporablja poenostavitev iz točke (e) člena 233(4) in se prevaža po morju ali zraku med pristanišči ali letališči Unije.

9. Carinski organi lahko opustijo zahtevo po predložitvi zavarovanja, kadar znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ga je treba zavarovati, ne presega statističnega praga za deklaracije, določenega v členu 3(4) Uredbe (ES) št. 471/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o statistiki Skupnosti o zunanji trgovini z državami nečlanicami ([1]).

Člen 90

Obvezno zavarovanje

1. Kadar je predložitev zavarovanja obvezna, carinski organi določijo znesek takšnega zavarovanja v višini, ki je enaka natančnemu znesku uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev, kadar se navedeni znesek lahko z gotovostjo določi v trenutku zahteve po zavarovanju.

Kadar natančnega zneska ni mogoče določiti, se zavarovanje določi v višini, ki je po oceni carinskih organov enaka najvišjemu znesku uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, ali drugih dajatev, ki so nastale ali bodo lahko nastale.

([1]) UL L 152, 16.6.2009, str. 23.

▼B

2. Kadar se predloži splošno zavarovanje za znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev, katerih znesek se časovno spreminja, se znesek takšnega zavarovanja brez poseganja v člen 95 določi v višini, ki v vsakem trenutku omogoči pokritje zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev.

Člen 91

Neobvezno zavarovanje

Kadar je predložitev zavarovanja neobvezna, carinski organi vseeno zahtevajo takšno zavarovanje, če menijo, da znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev v predpisanem roku ne bodo plačani. Navedeni organi določijo znesek zavarovanja tako, da ne presega višine, navedene v členu 90.

Člen 92

Predložitev zavarovanja

1. Zavarovanje se lahko predloži v eni izmed naslednjih oblik:

(a) z gotovinskim depozitom ali kakim drugim plačilnim sredstvom, ki ga carinski organi priznajo za enakovrednega gotovinskemu depozitu, opravljenim v eurih ali v valuti države članice, v kateri se zavarovanje zahteva;

(b) z izjavo poroka;

(c) z drugo obliko zavarovanja, ki daje enakovredno zagotovilo, da bodo znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in druge dajatve plačani.

2. Zavarovanje v obliki gotovinskega depozita ali drugega enakovrednega plačilnega sredstva se predloži v skladu z veljavnimi določbami v državi članici, v kateri se zavarovanje zahteva.

V primeru zavarovanja v obliki gotovinskega depozita ali drugega enakovrednega plačilnega sredstva carinski organi ne plačajo obresti.

Člen 93

Izbira zavarovanja

Oseba, od katere se zahteva predložitev zavarovanja, lahko izbira med oblikami zavarovanja, določenimi v členu 92(1).

Vendar lahko carinski organi zavrnejo sprejem izbrane oblike zavarovanja, kadar je nezdružljiva s pravilnim potekom zadevnega carinskega postopka.

Carinski organi lahko zahtevajo, da se izbrana oblika zavarovanja ohrani določeno obdobje.

▼B

Člen 94

Porok

1. Porok iz točke (b) člena 92(1) je tretja oseba s sedežem na carinskem območju Unije. Poroka odobrijo carinski organi, ki zahtevajo zavarovanje, razen kadar je porok kreditna ali finančna ustanova oziroma zavarovalna družba, akreditirana v Uniji v skladu z veljavnimi določbami Unije.

2. Porok pisno izjavi, da bo plačal zavarovani znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev.

3. Carinski organi lahko zavrnejo odobritev poroka ali predlagane vrste zavarovanja, kadar menijo, da ne zagotavlja plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev v predpisanem roku.

Člen 95

Splošno zavarovanje

1. Dovoljenje iz člena 89(5) se podeli samo osebam, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) imajo sedež na carinskem območju Unije;

(b) izpolnjujejo merila iz točke (a) člena 39;

(c) so redni uporabniki zadevnih carinskih postopkov ali upravljavci prostorov za začasno hrambo ali izpolnjujejo merila iz točke (d) člena 39.

2. Kadar je treba za carinski dolg in druge dajatve, ki lahko nastanejo, predložiti splošno zavarovanje, se lahko gospodarskemu subjektu dovoli, da uporabi splošno zavarovanje z znižanim zneskom ali pridobi opustitev zavarovanja, pod pogojem, da izpolnjuje merila iz točk (b) in (c) člena 39.

3. Kadar je treba za carinski dolg in druge dajatve, ki so nastale, predložiti splošno zavarovanje, se pooblaščenemu gospodarskemu subjektu za carinsko poenostavitev na podlagi zahtevka dovoli, da uporabi splošno zavarovanje z znižanim zneskom.

4. Splošno zavarovanje z znižanim zneskom iz odstavka 3 je enakovredno predložitvi zavarovanja.

Člen 96

Začasne prepovedi v zvezi z uporabo splošnih zavarovanj

1. V primeru posebnih postopkov ali začasne hrambe lahko Komisija začasno prepove uporabo:

(a) splošnega zavarovanja z znižanim zneskom ali opustitve zavarovanja iz člena 95(2); ali

▼B

(b) splošnega zavarovanja iz člena 95 pri blagu, za katerega se ugotovi, da je bilo predmet večje goljufije.

2. Kadar se uporabljata točka (a) ali točka (b) odstavka 1 tega člena, se lahko dovoli uporaba splošnega zavarovanja z znižanim zneskom ali opustitev zavarovanja ali uporaba splošnega zavarovanja iz člena 95, če zadevna oseba izpolnjuje katerega od naslednjih pogojev:

(a) oseba lahko dokaže, da za zadevno blago ni nastal carinski dolg med operacijami, ki jih je ta oseba opravljala v dveh letih pred sprejetjem sklepa iz odstavka 1;

(b) če so v dveh letih pred sprejetjem sklepa iz odstavka 1 nastali carinski dolgovi, lahko zadevna oseba dokaže, da je navedene dolgove dolžnik oziroma dolžniki ali porok v celoti plačal v predpisanem roku.

Za pridobitev dovoljenja za uporabo začasno prepovedanega splošnega zavarovanja mora zadevna oseba izpolnjevati tudi pogoje iz točk (b) in (c) člena 39.

Člen 97

Dodatno ali nadomestno zavarovanje

Kadar carinski organi ugotovijo, da predloženo zavarovanje ne zagotavlja plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev v predpisanem roku oziroma za zagotovitev takega plačila ni več zanesljivo ali zadostno, zahtevajo od katere koli osebe iz člena 89(3), da se odloči bodisi za predložitev dodatnega zavarovanja bodisi za nadomestitev prvotnega zavarovanja z novim zavarovanjem.

Člen 98

Sprostitev zavarovanja

1. Carinski organi sprostijo zavarovanje, takoj ko carinski dolg ali zavezanost za plačilo drugih dajatev ugasne ali ne more več nastati.

2. Kadar carinski dolg ali zavezanost za plačilo drugih dajatev ugasne deloma ali lahko nastane samo v zvezi z delom zavarovanega zneska, se na zahtevo zadevne osebe v skladu s tem sprosti ustrezen del zavarovanja, razen če zadevni znesek ne upravičuje takega dejanja.

Člen 99

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi:

(a) posebne primere iz točke (c) člena 89(8), v katerih ni potrebno nobeno zavarovanje za blago, dano v postopek začasnega uvoza;

▼B

(b) obliko zavarovanja iz točke (c) člena 92(1) in pravila o poroku iz člena 94;

(c) pogoje za podelitev dovoljenja za uporabo splošnega zavarovanja z znižanim zneskom ali pridobitev opustitve zavarovanja iz člena 95(2);

(d) roke za sprostitev zavarovanja.

Člen 100

Podelitev izvedbenih pooblastil

1. Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila:

(a) za določitev zneska zavarovanja, vključno z znižanim zneskom iz člena 95(2) in (3);

(b) v zvezi s predložitvijo in spremljanjem zavarovanja iz člena 89, razveljavitvijo in preklicem izjave poroka iz člena 94 in sprostitvijo zavarovanja iz člena 98;

(c) v zvezi z začasnimi prepovedmi iz člena 96.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

2. Komisija sprejme ukrepe iz člena 96 z izvedbenimi akti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

V izredno nujnih primerih, povezanih s takimi ukrepi in ustrezno utemeljenih s potrebo po hitrem izboljšanju zaščite finančnih interesov Unije in držav članic, sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 285(5) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

Kadar je treba mnenje odbora iz člena 285(1) pridobiti s pisnim postopkom, se uporablja člen 285(6).

▼B

POGLAVJE 3

Izterjava, plačilo, povračilo in odpust zneska uvozne ali izvozne dajatve

Oddelek 1

Določitev zneska uvozne ali izvozne dajatve, obvestilo o carinskem dolgu in vknjižba

Člen 101

Določitev zneska uvozne ali izvozne dajatve

1. Znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve določijo carinski organi, pristojni v kraju, kjer carinski dolg nastane ali se šteje, da je nastal, v skladu s členom 87, takoj ko dobijo potrebne podatke.

2. Brez poseganja v člen 48 lahko carinski organi sprejmejo znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve, ki ga določi deklarant.

3. Kadar znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve ne predstavlja celega števila, se lahko ta znesek zaokroži.

Kadar je znesek iz prvega pododstavka izražen v eurih, se lahko zaokroži navzgor ali navzdol le do najbližje cele številke.

Država članica, katere valuta ni euro, lahko smiselno uporablja določbe iz drugega pododstavka ali odstopa od navedenega pododstavka, pod pogojem, da pravila, ki se uporabljajo za zaokroženje, nimajo večjih finančnih posledic kot pravilo iz drugega pododstavka.

Člen 102

Obvestilo o carinskem dolgu

1. Dolžnik se obvesti o carinskem dolgu v obliki, predpisani na kraju, kjer je nastal carinski dolg ali se šteje, da je nastal, v skladu s členom 87.

Obvestilo iz prvega pododstavka ni potrebno v nobenem od naslednjih primerov:

(a) kadar se pred končno določitvijo zneska uvozne ali izvozne dajatve uvede začasen ukrep trgovinske politike v obliki dajatve;

(b) kadar znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve presega znesek, določen na podlagi odločbe, sprejete v skladu s členom 33;

▼B

(c) kadar je bila prvotna odločitev, da se ne obvesti o carinskem dolgu ali da se o njem obvesti, pri čemer je znesek uvozne ali izvozne dajatve nižji od plačljivega zneska uvozne ali izvozne dajatve, sprejeta na podlagi splošnih določb, ki so bile pozneje s sodno odločbo izrečene za neveljavne;

(d) kadar so carinski organi v skladu s carinsko zakonodajo oproščeni obveščati o carinskem dolgu.

2. Kadar je znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve enak znesku, vpisanemu na carinski deklaraciji, je prepustitev blaga s strani carinskih organov enakovredna obvestilu dolžniku o carinskem dolgu.

3. Kadar se odstavek 2 ne uporablja, carinski organi obvestijo dolžnika o carinskem dolgu, ko lahko določijo znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve in o njem odločijo.

Vendar lahko carinski organi v primeru, ko bi obvestilo o carinskem dolgu ogrožalo potek kazenske preiskave, to obvestilo odložijo do trenutka, ko poteka kazenske preiskave ne ogroža več.

4. Pod pogojem, da je bilo plačilo zavarovano, se lahko o carinskem dolgu, ki ustreza skupnemu znesku uvozne ali izvozne dajatve v zvezi z vsem blagom, prepuščenim eni in isti osebi v obdobju, ki ga določijo carinski organi, obvesti ob koncu navedenega obdobja. Obdobje, ki ga določijo carinski organi, ne sme presegati 31 dni.

Člen 103

Zastaranje carinskega dolga

1. Po poteku treh let od dne, ko je carinski dolg nastal, se dolžnik o njem ne obvešča.

2. Kadar carinski dolg nastane kot posledica dejanja, zaradi katerega bi bil v trenutku, ko je bilo storjeno, mogoč kazenski pregon, se rok treh let, določen v odstavku 1, podaljša na najmanj pet let in največ deset let v skladu z nacionalnim pravom.

3. Tek rokov, določenih v odstavkih 1 in 2, se zadrži, kadar:

(a) je vložena pritožba v skladu s členom 44; tek rokov se zadrži od dne vložitve pritožbe, dokler traja pritožbeni postopek;

▼C3

(b) carinski organi dolžnika v skladu s členom 22(6) obvestijo o razlogih, zaradi katerih ga nameravajo obvestiti o carinskem dolgu; tek rokov se zadrži od dne tega obvestila do konca obdobja, v katerem ima dolžnik možnost, da izrazi svoje stališče.

▼B

4. Kadar se na podlagi člena 116(7) ponovno vzpostavi carinski dolg, se šteje, da se tek rokov, določenih z odstavkoma 1 in 2, zadrži od dne, ko je bil v skladu s členom 121 vložen zahtevek za povračilo ali odpust dajatev, do datuma sprejetja odločitve o povračilu ali odpustu.

Člen 104

Vknjižba

1. Carinski organi iz člena 101 vknjižijo v skladu z nacionalno zakonodajo znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve, kot je določeno v skladu z navedenim členom.

Prvi pododstavek se ne uporablja v primerih, navedenih v drugem pododstavku člena 102(1).

2. Carinskim organom ni treba vknjižiti zneskov uvozne ali izvozne dajatve, ki na podlagi člena 103 ustrezajo carinskemu dolgu, o katerem ni več mogoče obvestiti dolžnika.

3. Države članice določijo praktične postopke vknjižbe zneskov uvozne ali izvozne dajatve. Navedeni postopki se lahko razlikujejo glede na to, ali carinski organi so ali niso prepričani, da bodo navedeni zneski glede na okoliščine, v katerih je carinski dolg nastal, plačani.

Člen 105

Čas vknjižbe

1. Kadar carinski dolg nastane zaradi sprejema carinske deklaracije blaga za carinski postopek, ki ni začasni uvoz z delno oprostitvijo uvozne dajatve, ali kakega drugega dejanja z enakim pravnim učinkom, carinski organi vknjižijo znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve v štirinajstih dneh po prepustitvi blaga.

Pod pogojem, da je bilo plačilo zavarovano, pa se lahko celoten znesek uvozne ali izvozne dajatve v zvezi z vsem blagom, ki se prepusti eni in isti osebi v roku, ki ga določijo carinski organi in ne sme presegati 31 dni, zajame z eno samo vknjižbo ob koncu navedenega roka. Takšna vknjižba se opravi v štirinajstih dneh od izteka zadevnega roka.

▼B

2. Kadar se blago lahko prepusti ob upoštevanju določenih pogojev, ki urejajo bodisi določitev zneska plačljive uvozne ali izvozne dajatve bodisi njegovo pobiranje, se vknjižba opravi v štirinajstih dneh od dne, ko se določi znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve ali obveznost plačila navedene dajatve.

Kadar pa je carinski dolg povezan z začasnim ukrepom trgovinske politike v obliki dajatve, se znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve vknjiži v dveh mesecih od dne, ko se v *Uradnem listu Evropske unije* objavi Uredba o uvedbi dokončnega ukrepa trgovinske politike.

3. Kadar carinski dolg nastane v okoliščinah, ki niso zajete z odstavkom 1, se znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve vknjiži v štirinajstih dneh od dne, ko carinski organi lahko izračunajo zadevni znesek uvozne ali izvozne dajatve in sprejmejo odločitev.

4. Odstavek 3 se uporabi v zvezi z zneskom uvozne ali izvozne dajatve, ki se terja ali ostane za izterjavo, kadar znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve ni bil vknjižen v skladu z odstavki 1, 2 in 3 ali kadar je bil določen in vknjižen v višini, ki je nižja od plačljivega zneska.

5. Roki za vknjižbo, določeni z odstavki 1, 2 in 3, se ne uporabljajo v nepredvidljivih okoliščinah ali v primerih višje sile.

6. Vknjižba se lahko v primeru iz drugega pododstavka člena 102(3) odloži do trenutka, ko obvestilo o carinskem dolgu ne ogroža več poteka kazenske preiskave.

Člen 106

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, ►C2 da se določi primere iz točke (d) drugega pododstavka člena 102(1), ◄ v katerih so carinski organi izvzeti od obveščanja o carinskem dolgu.

Člen 107

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti sprejme ukrepe, da bi zagotovila vzajemno pomoč med carinskimi organi v primeru nastanka carinskega dolga.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

▼B

Oddelek 2

Plačilo zneska uvozne ali izvozne dajatve

Člen 108

Splošni roki za plačilo in zadržanje roka za plačilo

1. Zneske uvoznih ali izvoznih dajatev, ki ustrezajo carinskemu dolgu, o katerem je bilo dano obvestilo v skladu s členom 102, plača dolžnik v roku, ki ga predpišejo carinski organi.

Brez poseganja v člen 45(2) navedeni rok ni daljši od desetih dni po obvestilu dolžniku o carinskem dolgu. Pri združevanju vknjižb pod pogoji, določenimi z drugim pododstavkom člena 105(1), se določi tako, da dolžniku ne omogoči daljšega roka plačila kot v primeru odobritve odloga plačila v skladu s členom 110.

Carinski organi lahko podaljšajo navedeni rok na podlagi zahtevka dolžnika, kadar se znesek plačljivih uvoznih ali izvoznih dajatev določi med kontrolo po prepustitvi blaga, kakor je navedeno v členu 48. Brez poseganja v člen 112(1) takšna podaljšanja niso daljša od časa, ki ga potrebuje dolžnik, da z ustreznimi ukrepi izpolni svojo obveznost.

2. Če je dolžnik upravičen do katere od olajšav pri plačilu, ki so določene v členih 110 do 112, se plačilo opravi v roku ali rokih, določenih za navedene olajšave.

3. Rok plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, se zadrži v vseh naslednjih primerih:

(a) kadar je v skladu s členom 121 vložen zahtevek za odpust dajatev;

(b) kadar se blago odvzame, uniči ali odstopi državi;

(c) kadar je carinski dolg nastal na podlagi člena 79 in je dolžnikov več.

Člen 109

Plačilo

1. Plačilo se opravi v gotovini ali s kakim drugim sredstvom s podobnim učinkom poravnave obveznosti, vključno s prilagoditvijo kreditnega salda, v skladu z nacionalno zakonodajo.

▼B

2. Plačilo lahko opravi tretja oseba namesto dolžnika.

3. Dolžnik lahko v vsakem primeru plača delni ali celotni znesek uvozne ali izvozne dajatve, ne da bi počakal na iztek roka, ki mu je bil odobren za plačilo.

Člen 110

Odlog plačila

Carinski organi na podlagi zahtevka zadevne osebe in ob predložitvi zavarovanja odobrijo odlog plačila plačljive dajatve na naslednji način:

(a) ločeno za vsak znesek uvozne ali izvozne dajatve, vknjižen v skladu s prvim pododstavkom člena 105(1) ali členom 105(4);

(b) skupno za vse zneske uvozne ali izvozne dajatve, vknjižene v skladu s prvim pododstavkom člena 105(1) v roku, ki ga določijo carinski organi in ni daljši od 31 dni;

(c) skupno za vse zneske uvozne ali izvozne dajatve, ki so zajeti z eno vknjižbo v skladu z drugim pododstavkom člena 105(1).

Člen 111

Roki odloga plačila

1. Rok odloga plačila v skladu s členom 110 je 30 dni.

2. Kadar se plačilo odloži v skladu s točko (a) člena 110, teče rok odloga od dne, ki sledi dnevu, ko je bil dolžnik obveščen o carinskem dolgu.

3. Kadar se plačilo odloži v skladu s točko (b) člena 110, teče rok odloga od dne, ki sledi dnevu izteka združevanja vknjižb. Zmanjša se za število dni, ki ustreza polovičnemu številu dni, zajetih v obdobju združevanja.

4. Kadar se plačilo odloži v skladu s točko (c) člena 110, teče rok odloga od dne, ki sledi izteku obdobja, določenega za prepustitev zadevnega blaga. Zmanjša se za število dni, ki ustreza polovičnemu številu dni, zajetih v zadevnem obdobju.

5. Kadar je število dni iz odstavkov 3 in 4 neparno, ustreza število dni, ki se na podlagi navedenih odstavkov odšteje od 30-dnevnega roka, polovici naslednjega najnižjega sodega števila.

▼B

6. Kadar so roki iz odstavkov 3 in 4 določeni v tednih, lahko države članice določijo, da se znesek uvozne ali izvozne dajatve, za katerega velja odlog plačila, plača najkasneje v petek četrtega tedna, ki sledi zadevnemu tednu.

Če so ti roki določeni v mesecih, lahko države članice določijo, da se znesek uvozne ali izvozne dajatve, za katerega velja odlog plačila, plača najpozneje šestnajsti dan v mesecu, ki sledi zadevnemu mesecu.

Člen 112

Druge plačilne olajšave

1. Carinski organi lahko dolžniku poleg odloga plačila odobrijo še druge plačilne olajšave, pod pogojem, da predloži zavarovanje.

2. Kadar se olajšave odobrijo na podlagi odstavka 1, se znesku uvozne ali izvozne dajatve pripišejo kreditne obresti.

Za državo članico, katere valuta je euro, je kreditna obrestna mera enaka obrestni meri, objavljeni v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, ki jo je Evropska centralna banka uporabljala za svoje operacije glavnega refinanciranja prvi dan meseca, v katerem znesek zapade v plačilo, povečani za eno odstotno točko.

Za državo članico, katere valuta ni euro, je kreditna obrestna mera enaka stopnji, ki jo je prvi dan zadevnega meseca uporabljala nacionalna centralna banka za operacije glavnega refinanciranja, povečani za eno odstotno točko, ali v primeru države članice, za katero stopnja nacionalne centralne banke ni na voljo, najbolj enakovredni stopnji, ki se je uporabljala na denarnem trgu države članice prvi dan v zadevnem mesecu, povečani za eno odstotno točko.

3. Carinski organi lahko opustijo zahtevo po zavarovanju oziroma zaračunavanje kreditnih obresti, kadar se na podlagi dokumentirane ocene stanja dolžnika ugotovi, da bi mu takšno zaračunavanje povzročilo resne ekonomske ali socialne težave.

4. Carinski organi opustijo zaračunavanje kreditnih obresti, kadar je znesek posamezne izterjave nižji od 10 EUR.

Člen 113

Prisilna izterjava plačil

Kadar se znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve ne plača v predpisanem roku, carinski organi zagotovijo plačilo navedenega zneska z vsemi sredstvi, ki jih omogoča zakonodaja zadevne države članice.

▼B

Člen 114

Zamudne obresti

1. Zamudne obresti na znesek uvozne ali izvozne dajatve se zaračunavajo od dne izteka predpisanega roka do dne plačila.

Za državo članico, katere valuta je euro, je obrestna mera zamudnih obresti enaka obrestni meri, objavljeni v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, ki jo je Evropska centralna banka uporabljala za svoje operacije glavnega refinanciranja prvi dan meseca, v katerem znesek zapade v plačilo, povečani za dve odstotni točki.

Za državo članico, katere valuta ni euro, je obrestna mera zamudnih obresti enaka stopnji, ki jo je prvi dan zadevnega meseca uporabljala nacionalna centralna banka za operacije glavnega refinanciranja, povečani za dve odstotni točki, ali v primeru države članice, za katero stopnja nacionalne centralne banke ni na voljo, najbolj enakovredni stopnji, ki se je uporabljala na denarnem trgu države članice prvi dan v zadevnem mesecu, povečani za dve odstotni točki.

2. Kadar carinski dolg nastane na podlagi člena 79 ali 82 ali kadar obvestilo o carinskem dolgu izhaja iz kontrole po prepustitvi blaga, se zamudne obresti zaračunavajo poleg zneska uvozne ali izvozne dajatve od dne nastanka carinskega dolga do dne obvestila o tem dolgu.

Obrestna mera zamudnih obresti se določi v skladu z odstavkom 1.

3. Carinski organi lahko opustijo zaračunavanje zamudnih obresti, kadar se na podlagi dokumentirane ocene stanja dolžnika ugotovi, da bi mu takšno zaračunavanje povzročilo resne ekonomske ali socialne težave.

4. Carinski organi opustijo zaračunavanje zamudnih obresti, kadar je znesek posamezne izterjave nižji od 10 EUR.

Člen 115

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi pravila za zadržanje roka plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu iz člena 108(3), in obdobje zadržanja.

▼B

Oddelek 3

Povračilo in odpust

Člen 116

Splošne določbe

1. Pod pogoji, ki jih določa ta oddelek, se zneski uvozne ali izvozne dajatve povrnejo ali odpustijo zaradi:

(a) previsoko obračunanih zneskov uvozne ali izvozne dajatve;

(b) pomanjkljivega blaga ali blaga, ki ne izpolnjuje pogojev pogodbe;

(c) napake pristojnih organov; ali

(d) pravičnosti.

Znesek uvozne ali izvozne dajatve se povrne, kadar je bil navedeni znesek plačan in se ustrezna carinska deklaracija izreče za neveljavno v skladu s členom 174.

2. Carinski organi povrnejo ali odpustijo znesek uvozne ali izvozne dajatve iz odstavka 1, kadar je znesek 10 EUR ali več, razen kadar zadevna oseba zaprosi za povračilo ali odpust nižjega zneska.

3. Kadar carinski organi menijo, da je treba povračilo ali odpust odobriti na podlagi člena 119 ali 120, zadevna država članica predloži zadevo v odločitev Komisiji v naslednjih primerih:

(a) če carinski organi menijo, da so posebne okoliščine posledica tega, da Komisija ni izpolnila svojih obveznosti;

(b) če carinski organi menijo, da je Komisija storila napako v smislu člena 119;

(c) če so okoliščine primera povezane z ugotovitvami preiskave Unije, ki je bila opravljena v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997 o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in o sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravilnega izvajanja carinske in kmetijske zakonodaje ([1]), ali drugim predpisom Unije ali sporazumom, ki ga je Unija sklenila z državami ali skupinami držav, ki vsebuje določbo za opravljanje takšnih preiskav Unije;

(d) če znesek, za plačilo katerega je zadevna oseba morda odgovorna glede ene ali več uvoznih ali izvoznih operacij, zaradi napake ali posebnih okoliščin dosega ali presega 500 000 EUR.

([1]) UL L 82, 22.3.1997, str. 1.

▼B

Ne glede na prvi pododstavek se zadeve ne predložijo v naslednjih primerih:

(a) če je Komisija že sprejela sklep v zadevi, v kateri gre za primerljiva dejanska in pravna vprašanja;

(b) če Komisija že obravnava zadevo, v kateri gre za primerljiva dejanska in pravna vprašanja.

4. Kadar carinski organi sami ugotovijo v rokih, navedenih v členu 121(1), da je treba znesek uvozne ali izvozne dajatve povrniti ali odpustiti na podlagi člena 117,119 ali 120, ga ob upoštevanju pravil o pristojnosti za odločanje povrnejo ali odpustijo po uradni dolžnosti.

5. Povračilo ali odpust se ne odobri, kadar je položaj, ki je privedel do obvestila o carinskem dolgu, posledica dolžnikovega goljufivega ravnanja.

6. Povračilo ne pomeni, da morajo zadevni carinski organi plačati obresti.

Obresti pa se plačajo, kadar se odločba o odobritvi povračila ne izvrši v treh mesecih od dne sprejetja navedene odločbe, razen če za neupoštevanje roka niso odgovorni carinski organi.

V takšnih primerih se obresti plačajo od dne izteka trimesečnega obdobja do dne povračila. Obrestna mera se določi v skladu s členom 112.

7. Kadar carinski organi pomotoma odobrijo povračilo ali odpust, se prvotni carinski dolg ponovno vzpostavi, kolikor ne zastara v skladu s členom 103.

V takih primerih ►C2 se povrnejo vse obresti, plačane v skladu z drugim pododstavkom odstavka 6. ◄

Člen 117

Previsoko obračunani zneski uvozne ali izvozne dajatve

▼C3

1. Znesek uvozne ali izvozne dajatve se vrne ali odpusti, kolikor znesek, ki ustreza carinskemu dolgu, o katerem je bilo dano prvotno obvestilo, presega plačljivi znesek ali je bil dolžnik o carinskem dolgu obveščen v nasprotju s točko (c) ali (d) drugega pododstavka člena 102(1).

▼B

2. Kadar zahtevek za povračilo ali odpust temelji na obstoju znižane ali nične stopnje uvozne dajatve na blago v okviru tarifne kvote, tarifnega plafona ali drugih ugodnih tarifnih ukrepov v času sprejema carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet, se povračilo ali odpust odobri, pod pogojem, da je ob vložitvi zahtevka s spremno dokumentacijo izpolnjen kateri od naslednjih pogojev:

(a) v primeru tarifne kvote, ta še ni bila izčrpana;

▼B

(b) v drugih primerih pa dajatev, ki se običajno plačuje, ni bila ponovno uvedena.

Člen 118

Pomanjkljivo blago ali blago, ki ne izpolnjuje pogojev pogodbe

1. Znesek uvozne dajatve se vrne ali odpusti, če obvestilo o carinskem dolgu zadeva blago, ki ga je uvoznik zavrnil, ker je bilo ob prepustitvi pomanjkljivo ali ni izpolnjevalo pogojev pogodbe, na podlagi katere je bilo uvoženo.

Šteje se, da pomanjkljivo blago vključuje blago, poškodovano pred prepustitvijo.

2. Ne glede na odstavek 3 se povračilo ali odpust odobri pod pogojem, da se blago ni uporabilo ali se je uporabilo toliko, kolikor je potrebno za ugotovitev, da je pomanjkljivo ali da ne izpolnjuje pogodbenih pogojev, in pod pogojem, da se iznese s carinskega območja Unije.

3. Povračilo ali odpust se ne odobri, kadar:

(a) je bilo blago pred sprostitvijo v prosti promet dano v poseben postopek za testiranje, razen če se izkaže, da dejstva, da je blago pomanjkljivo ali ne izpolnjuje določil pogodbe, med takšnimi testi praviloma ne bi bilo mogoče ugotoviti;

(b) je bila pomanjkljivost blaga upoštevana že pri določanju pogojev pogodbe, predvsem cene, preden je bilo blago dano v carinski postopek, ki vključuje nastanek carinskega dolga; ali

(c) je vložnik blago prodal, potem ko se je ugotovilo, da je pomanjkljivo ali da ni v skladu z določili pogodbe.

4. Namesto, da se blago na podlagi zahtevka zadevne osebe iznese s carinskega območja Unije, carinski organi odobrijo, da se da v postopek aktivnega oplemenitenja, vključno za uničenje, ali v postopek zunanjega tranzita, postopek carinskega skladiščenja ali v postopek proste cone.

Člen 119

Napake pristojnih organov

1. Razen v primerih, navedenih v drugem pododstavku člena 116(1) in členih 117, 118 in 120, se znesek uvozne ali izvozne dajatve povrne ali odpusti, kadar je bil znesek, ki ustreza carinskemu dolgu, o katerem je bilo dano prvotno obvestilo, zaradi napake pristojnih organov nižji od plačljivega zneska in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) ni mogoče razumno pričakovati, da bi dolžnik lahko ugotovil navedeno napako; in

(b) dolžnik je ravnal v dobri veri.

▼B

2. Kadar pogoji iz člena 117(2) niso izpolnjeni, se povračilo ali odpust odobri, če se znižana ali nična stopnja dajatve ni uporabila zaradi napake carinskih organov, deklaracija za sprostitev v prosti promet pa je vsebovala vse navedbe in ji je bila priložena vsa potrebna dokumentacija za uporabo znižane ali nične stopnje dajatve.

3. Kadar je preferencialni status blaga odobren na podlagi upravnega sodelovanja z organi države ali ozemlja zunaj carinskega območja Unije, se šteje izdaja potrdila navedenih organov, če se izkaže, da je nepravilno, za napako, za katero ni bilo razumno pričakovati, da bi se ugotovila v smislu točke (a) odstavka 1.

Izdaja nepravilnega potrdila pa se ne šteje za napako, kadar potrdilo temelji na nepravilno predstavljenih podatkih, ki jih predloži izvoznik, razen kadar je očitno, da je organ, ki je potrdilo izdal, vedel ali bi moral vedeti, da blago ne izpolnjuje pogojev, določenih za upravičenost do preferencialne obravnave.

Šteje se, da je dolžnik ravnal v dobri veri, če lahko dokaže, da si je v času zadevnih trgovinskih operacij ustrezno prizadeval zagotoviti, da bi se izpolnili pogoji za preferencialno obravnavo.

Dolžnik se ne more sklicevati na dobro vero, če je Komisija v *Uradnem listu Evropske unije* objavila obvestilo z navedbo, da obstaja utemeljen dvom o pravilni uporabi preferencialnih ureditev s strani upravičene države ali ozemlja.

Člen 120

Pravičnost

1. V drugih primerih, ki niso tisti iz drugega pododstavka člena 116(1) in členov 117, 118 in 119, se znesek uvozne ali izvozne dajatve povrne ali odpusti v interesu pravičnosti, kadar carinski dolg nastane v posebnih okoliščinah, v katerih dolžniku ni mogoče pripisati goljufivega ravnanja ali očitne malomarnosti.

2. Šteje se, da posebne okoliščine iz odstavka 1 obstajajo, če je iz okoliščin primera razvidno, da je dolžnik v izjemnem položaju v primerjavi z drugimi subjekti, ki opravljajo enako dejavnost, in v primeru odsotnosti teh okoliščin ne bi utrpel poslabšanja položaja zaradi pobranega zneska uvozne ali izvozne dajatve.

Člen 121

Postopek pri povračilu in odpustu

1. Zahtevki za povračilo ali odpust v skladu s členom 116 se predložijo carinskim uradom v naslednjih rokih:

(a) v treh letih od dne obvestila o carinskem dolgu v primeru previsoko obračunanih zneskov uvozne ali izvozne dajatve, napake pristojnih organov ali pravičnosti;

▼B

(b) v enem letu od dne obvestila o carinskem dolgu v primeru pomanjkljivega blaga ali blaga, ki ne izpolnjuje pogodbenih pogojev;

(c) v roku, predpisanem s pravili, ki se uporabljajo za neveljavnost, v primeru izreka carinske deklaracije za neveljavno.

Rok, določen v točkah (a) in (b) prvega pododstavka, se podaljša, kadar vložnik predloži dokazilo, da so mu nepredvidljive okoliščine ali višja sila preprečile v predpisanem roku predložiti zahtevek.

2. Če carinski organi na podlagi zatrjevanih razlogov ne morejo odobriti povračila ali odpusta zneska uvozne ali izvozne dajatve, morajo preučiti utemeljenost zahtevka za povračilo ali odpust ob upoštevanju drugih razlogov za povračilo ali odpust iz člena 116.

3. Kadar se na podlagi člena 44 vloži pritožba zoper obvestilo o carinskem dolgu, se od dne vložitve pritožbe tek roka, določenega v prvem pododstavku odstavka 1, zadrži za čas trajanja pritožbenega postopka.

4. Kadar carinski organ odobri povračilo ali odpust v skladu s členoma 119 in 120, zadevna država članica o tem obvesti Komisijo.

Člen 122

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, ki določajo pravila, v skladu s katerimi sprejme odločitev iz člena 116(3), in sicer zlasti o:

(a) pogojih za sprejem zadeve;

(b) roku za sprejetje odločitve in zadržanju tega roka;

(c) sporočilu razlogov, na podlagi katerih namerava Komisija sprejeti odločitev, pred sprejetjem odločitve, ki bi imela negativne posledice za zadevno osebo;

(d) obvestilu o odločitvi;

(e) posledicah nesprejetja odločitve ali neobveščanja o taki odločitvi.

Člen 123

Podelitev izvedbenih pooblastil

1. Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za:

(a) povračilo in odpust iz člena 116;

(b) obveščanje Komisije v skladu s členom 121(4) in informacije, ki jih je treba predložiti.

▼B

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

2. Komisija sprejme odločitev iz člena 116(2) z izvedbenimi akti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 285(2).

Kadar je treba mnenje odbora iz člena 285(1) pridobiti s pisnim postopkom, se uporablja člen 285(6).

POGLAVJE 4

Ugasnitev carinskega dolga

Člen 124

Ugasnitev

1. Brez poseganja v veljavne predpise v zvezi z neizterjavo zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, v primeru sodno ugotovljene plačilne nesposobnosti dolžnika carinski dolg pri uvozu ali izvozu ugasne:

(a) kadar v skladu s členom 103 dolžnik ne more več biti obveščen o carinskem dolgu;

(b) s plačilom zneska uvozne ali izvozne dajatve;

(c) ob upoštevanju odstavka 5 z odpustom zneska uvozne ali izvozne dajatve;

(d) kadar je v zvezi z blagom, prijavljenim za carinski postopek, iz katerega izhaja obveznost plačila uvozne in izvozne dajatve, carinska deklaracija izrečena za neveljavno;

(e) kadar se blago, zavezano uvozni ali izvozni dajatvi, odvzame ali zaseže in hkrati oziroma naknadno odvzame;

(f) kadar se blago, zavezano uvozni ali izvozni dajatvi, uniči pod carinskim nadzorom ali odstopi državi;

(g) kadar blago izgine ali obveznosti iz carinske zakonodaje niso izpolnjene zaradi popolnega uničenja ali nepovratne izgube navedenega blaga zaradi same narave blaga, nepredvidljivih okoliščin, višje sile ali navodil carinskih organov; za namene te točke se šteje, da je blago nepovratno izgubljeno, kadar ga ne more nihče več uporabljati;

▼B

(h) kadar je carinski dolg nastal na podlagi člena 79 ali 82 in kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

▼M2

(i) napaka, zaradi katere je carinski dolg nastal, ni pomembneje vplivala na pravilnost operacije začasne hrambe ali zadevnega carinskega postopka in ni bila storjena kot poskus goljufivega ravnanja;

▼B

(ii) vse formalnosti, potrebne za ureditev položaja blaga, se naknadno opravijo;

(i) kadar se je blago, sproščeno v prosti promet brez plačila dajatve ali z znižano stopnjo uvozne dajatve zaradi njegove posebne rabe, izvozilo z dovoljenjem carinskih organov;

(j) kadar je dolg nastal na podlagi člena 78 in kadar se formalnosti, ki so se opravile z namenom odobritve preferencialne tarifne obravnave iz navedenega člena, prekličejo;

(k) kadar je ob upoštevanju odstavka 6 carinski dolg nastal na podlagi člena 79 in predloženo dokazilo prepriča carinske organe, da se blago ni uporabilo ali porabilo ter se je izneslo s carinskega območja Unije.

2. V primerih iz točke (e) odstavka 1 se za namene kazni, ki se uporabljajo za carinske prekrške, vseeno šteje, da carinski dolg ni ugasnil, kadar je po zakonodaji države članice uvozna ali izvozna dajatev ali obstoj carinskega dolga podlaga za določitev kazni.

3. Kadar v skladu s točko (g) odstavka 1 ugasne carinski dolg za blago, sproščeno v prosti promet brez plačila dajatve ali z znižano stopnjo uvozne dajatve zaradi njegove posebne rabe, se šteje, da so vsi odpadki in ostanki, ki nastanejo pri njegovem uničenju, neunijsko blago.

4. Veljavne določbe, ki se nanašajo na standardne stopnje za nepovratno izgubo zaradi same narave blaga, se uporabljajo, kadar zadevna oseba ne dokaže, da realna izguba presega izgubo, izračunano z uporabo standardne stopnje za zadevno blago.

5. Kadar obveznost plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, velja za več oseb in se odpust odobri, ugasne carinski dolg samo za osebo ali osebe, ki ji (jim) je bil odpust odobren.

6. V primeru iz točke (k) odstavka 1 carinski dolg ne ugasne za osebo ali osebe, ki je storila oziroma so storile poskus goljufivega dejanja.

7. Kadar je carinski dolg nastal na podlagi člena 79, ta ugasne za osebo, katere ravnanje ni bilo poskus goljufivega dejanja in ki je prispevala k boju proti goljufijam.

▼B

Člen 125

Uporaba kazni

Kadar carinski dolg ugasne na podlagi točke (h) člena 124(1), lahko države članice uresničujejo pravico do izreka kazni zaradi kršenja carinske zakonodaje.

▼M2

Člen 126

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi seznam napak brez pomembnega vpliva na pravilnost operacije začasne hrambe ali zadevnega carinskega postopka in dopolni točka (h)(i) člena 124(1).

▼B

NASLOV IV

BLAGO, VNESENO NA CARINSKO OBMOČJE UNIJE

POGLAVJE 1

Vstopna skupna deklaracija

Člen 127

Vložitev vstopne skupne deklaracije

1. Za blago, ki se vnese na carinsko območje Unije, se vloži vstopna skupna deklaracija.

2. Obveznost iz odstavka 1 se opusti:

(a) za prevozna sredstva in blago, ki se na njih prevaža, ki le prehajajo teritorialne vode ali zračni prostor carinskega območja Unije, ne da bi se na tem območju ustavila; in

(b) v drugih primerih, kadar je to ustrezno utemeljeno z vrsto blaga ali prometa ali kadar to zahtevajo mednarodnimi sporazumi.

3. Vstopna skupna deklaracije se vloži v določenem roku pri carinskem uradu prvega vstopa, preden je blago vneseno na carinsko območje Unije.

Carinski organi lahko dovolijo, da se vstopna skupna deklaracija vloži pri drugem carinskem uradu, pod pogojem, da ta urad potrebne navedbe takoj sporoči ali jih da na voljo v elektronski obliki carinskemu uradu prvega vstopa.

4. Vstopno skupno deklaracijo vloži prevoznik.

▼B

Ne glede na obveznosti prevoznika lahko vstopno skupno deklaracijo namesto njega vloži ena od naslednjih oseb:

(a) uvoznik ali prejemnik ali druga oseba, v imenu ali za račun katere deluje prevoznik;

(b) katera koli oseba, ki lahko zadevno blago predloži ali da predložiti pri carinskem uradu vstopa.

5. Vstopna skupna deklaracija vsebuje navedbe, potrebne za analizo tveganja za varnostne in varstvene namene.

6. V posebnih primerih, kadar od oseb iz odstavka 4 ni mogoče pridobiti vseh navedb iz odstavka 5, se predložitev teh navedb lahko zahteva od drugih oseb, ki razpolagajo z njimi in imajo ustrezne pravice za njihovo predložitev.

7. Carinski organi lahko sprejmejo, da se vstopna skupna deklaracija vloži z uporabo trgovinskih, pristaniških ali prevoznih informacijskih sistemov, če taki sistemi vsebujejo navedbe, potrebne za tako deklaracijo, in so te navedbe na voljo v določenem roku, preden se blago vnese na carinsko območje Unije.

8. Carinski organi lahko namesto vložitve vstopne skupne deklaracije sprejmejo vložitev obvestila in dostop do navedb iz vstopne skupne deklaracije v računalniškem sistemu gospodarskega subjekta.

Člen 128

Analiza tveganja

Carinski urad iz člena 127(3) v določenem roku zagotovi izvedbo analize tveganja, zlasti za varnostne in varstvene namene, ►C3 na osnovi vstopne skupne deklaracije iz člena 127(1) ali navedb iz člena 127(8) in sprejme potrebne ukrepe na podlagi rezultatov te analize tveganja. ◄

Člen 129

Sprememba in neveljavnost vstopne skupne deklaracije

1. Deklarantu se na podlagi zahtevka lahko po vložitvi deklaracije dovoli spremeniti eno ali več navedb v vstopni skupni deklaraciji.

Popravki niso več mogoči, potem ko:

(a) carinski organi obvestijo osebo, ki je vložila vstopno skupno deklaracijo, da nameravajo pregledati blago;

▼B

(b) carinski organi ugotovijo, da navedbe v vstopni skupni deklaraciji niso pravilne;

(c) je bilo blago že predloženo carini.

▼M2

2. Kadar blago, za katero je bila vložena vstopna skupna deklaracija, ni vneseno na carinsko območje Unije, carinski organi to deklaracijo brez odlašanja izrečejo za neveljavno v naslednjih primerih:

(a) na podlagi zahtevka deklaranta ali

(b) po izteku 200 dni od vložitve deklaracije.

▼B

Člen 130

Deklaracije, ki se vložijo namesto vstopne skupne deklaracije

1. Carinski urad iz člena 127(3) lahko opusti zahtevo po vložitvi vstopne skupne deklaracije za blago, za katero se pred iztekom roka za vložitev navedene deklaracije vloži carinska deklaracija. V tem primeru carinska deklaracija vsebuje najmanj navedbe, potrebne za vstopno skupno deklaracijo. Dokler se carinska deklaracija ne sprejme v skladu s členom 172, ima status vstopne skupne deklaracije.

2. Carinski urad iz člena 127(3) lahko opusti zahtevo po vložitvi vstopne skupne deklaracije za blago, za katero se pred iztekom roka za vložitev navedene deklaracije vloži deklaracija za začasno hrambo. V tem primeru carinska deklaracija vsebuje najmanj navedbe, potrebne za vstopno skupno deklaracijo. Dokler prijavljeno blago ni v skladu s členom 139 predloženo carini, ima deklaracija za začasno hrambo status vstopne skupne deklaracije.

Člen 131

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi:

▼C2

(a) primere, v katerih se obveznost vložitve vstopne skupne deklaracije opusti v skladu s točko (b) člena 127(2);

▼B

(b) poseben rok iz člena 127(3) in (7), do katerega je treba vložiti vstopno skupno deklaracijo, preden je blago vneseno na carinsko območje Unije, ob upoštevanju vrste blaga ali prometa;

(c) primere iz člena 127(6) in druge osebe, od katerih se v teh primerih lahko zahteva predložitev navedb v vstopni skupni deklaraciji.

▼B

Člen 132

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi:

(a) postopkovna pravila za vložitev vstopne skupne deklaracije iz člena 127;

(b) postopkovna pravila in predložitev navedb v vstopni skupni deklaraciji s strani drugih oseb iz člena 127(6);

(c) rok, do katerega je treba opraviti analizo tveganja in sprejeti potrebne ukrepe, v skladu s členom 128;

(d) postopkovna pravila za spreminjanje vstopne skupne deklaracije v skladu s členom 129(1);

(e) postopkovna pravila za izrek neveljavnosti vstopne skupne deklaracije v skladu s členom 129(2), ob upoštevanju ustreznega upravljanja vstopa blaga.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

POGLAVJE 2

Prihod blaga

Oddelek 1

Vstop blaga na carinsko območje Unije

Člen 133

Obvestilo o prihodu morskega plovila ali zrakoplova

1. Upravljavec morskega plovila ali zrakoplova, ki vstopa na carinsko območje Unije, obvesti carinski urad prvega vstopa o prihodu tega prevoznega sredstva takoj po njegovem prihodu.

Kadar so jim informacije o prihodu morskega plovila ali zrakoplova na voljo, lahko carinski organi opustijo zahtevo po obvestilu iz prvega pododstavka.

2. Carinski organi lahko sprejmejo, da se za obveščanje o prihodu prevoznih sredstev uporabljajo pristaniški ali letališki sistemi oziroma druge razpoložljive metode sporočanja informacij.

▼B

Člen 134

Carinski nadzor

1. Blago, vneseno na carinsko območje Unije, je od trenutka vstopa pod carinskim nadzorom in je lahko predmet carinskih kontrol. Po potrebi zanj veljajo take prepovedi in omejitve, ki so upravičene med drugim iz razlogov javne morale, javnega reda ali javne varnosti, varovanja zdravja in življenja ljudi, živali ali rastlin, varstva okolja, varstva narodnega bogastva umetniške, zgodovinske ali arheološke vrednosti in varstva industrijske ali poslovne lastnine, vključno s kontrolami predhodnih sestavin za prepovedane droge, blaga, ki krši nekatere pravice intelektualne lastnine, in gotovine, kakor tudi za izvajanje ukrepov za ohranjanje in upravljanje ribolovnih virov in ukrepov trgovinske politike.

Blago ostane pod takim nadzorom tako dolgo, kot je potrebno za določitev njegovega carinskega statusa, in se brez dovoljenja carinskih organov ne sme odstraniti izpod tega nadzora.

Brez poseganja v člen 254 unijsko blago ni predmet carinskega nadzora, potem ko se ugotovi njegov carinski status.

Neunijsko blago ostane pod carinskim nadzorom, dokler se njegov carinski status ne spremeni ali se blago ne iznese s carinskega območja Unije ali uniči.

2. Imetnik blaga pod carinskim nadzorom lahko z dovoljenjem carinskih organov kadar koli pregleda blago ali vzame vzorce, predvsem z namenom, da določi njegovo tarifno uvrstitev, carinsko vrednost ali carinski status.

Člen 135

Prevoz na ustrezen kraj

1. Oseba, ki vnese blago na carinsko območje Unije, ga po poti, ki jo določijo carinski organi, in v skladu z njihovimi morebitnimi navodili nemudoma prepelje do carinskega urada, ki ga določijo carinski organi, ali na kateri koli drug kraj, ki ga določijo ali odobrijo navedeni organi, ali v prosto cono.

2. Blago, vneseno v prosto cono, se v navedeno prosto cono vnese neposredno bodisi po morju bodisi po zraku ali, če se vnese po kopnem, brez prehajanja nekega drugega dela carinskega območja Unije, če gre za prosto cono, ki je tik ob kopenski meji med državo članico in tretjo državo.

3. Vsaka oseba, ki prevzame odgovornost za prevoz blaga po njegovem vnosu na carinsko območje Unije, postane odgovorna za izpolnitev obveznosti iz odstavkov 1 in 2.

▼B

4. Blago, ki je lahko, čeprav je še zunaj carinskega območja Unije, predmet carinske kontrole carinskega organa države članice na podlagi sporazuma, sklenjenega z zadevno državo ali ozemljem zunaj carinskega območja Unije, se obravnava enako kot blago, vneseno na carinsko območje Unije.

5. Odstavka 1 in 2 ne izključujeta uporabe posebnih pravil v zvezi z blagom, ki se prevaža znotraj obmejnih območij oziroma po cevovodih in žicah, ter v zvezi z gospodarsko nepomembnim prometom, kot so pisma, razglednice in tiskovine ter njim enakovredna sredstva v elektronski obliki na drugih medijih ali blago, ki ga prenašajo potniki, pod pogojem, da zaradi tega ni ogrožena možnost carinskega nadzora in carinske kontrole.

6. Odstavek 1 se ne uporablja za prevozna sredstva in za blago, ki se na njih prevaža, ki le prehajajo teritorialne vode ali zračni prostor carinskega območja Unije, ne da bi se na tem območju ustavila.

▼M1

Člen 136

Blago, ki začasno zapusti carinsko območje Unije po morju ali zraku

1. Členi 127 do 130 in člen 133 se ne uporabljajo v primerih, kadar se neunijsko blago vnese na carinsko območje Unije, potem ko začasno zapusti navedeno območje po morju ali zraku ter prevoz poteka neposredno in brez postanka zunaj carinskega območja Unije.

2. Členi 127 do 130 in člen 133 se ne uporabljajo v primerih, kadar se unijsko blago, katerega carinski status unijskega blaga je treba dokazati v skladu s členom 153(2), vnese na carinsko območje Unije, potem ko začasno zapusti navedeno območje po morju ali zraku ter prevoz poteka neposredno in brez postanka zunaj carinskega območja Unije.

3. Členi 127 do 130 ter členi 133, 139 in 140 se ne uporabljajo v primerih, kadar se unijsko blago, ki se giblje, ne da bi spremenilo svoj carinski status v skladu s členom 155(2), vnese na carinsko območje Unije, potem ko začasno zapusti navedeno območje po morju ali zraku ter prevoz poteka neposredno in brez postanka zunaj carinskega območja Unije.

▼B

Člen 137

Prevoz v posebnih okoliščinah

1. Kadar obveznosti iz člena 135(1) zaradi nepredvidljivih okoliščin ali višje sile ni mogoče izpolniti, oseba, ki jo ta obveznost zavezuje, ali kaka druga oseba, ki deluje za račun navedene osebe, o nastalem položaju nemudoma obvesti carinske organe. Kadar nepredvidljive okoliščine ali višja sila ne povzroči popolne izgube blaga, so carinski organi obveščeni tudi o natančni lokaciji blaga.

▼B

2. Kadar je plovilo ali zrakoplov iz člena 135(6) zaradi nepredvidljivih okoliščin ali višje sile prisiljen pristati ali se začasno zadrževati na carinskem območju Unije in ni mogoče izpolniti obveznosti iz člena 135(1), oseba, ki je plovilo ali zrakoplov pripeljala na carinsko območje Unije, ali kaka druga oseba, ki deluje za račun navedene osebe, o nastalem položaju nemudoma obvesti carinske organe.

3. Carinski organi določijo, katere ukrepe je treba sprejeti, da se omogoči carinski nadzor nad blagom iz odstavka 1 ali nad plovilom ali zrakoplovom in kakršnim koli blagom na krovu plovila ali v zrakoplovu v okoliščinah iz odstavka 2 ter da se, kadar je to primerno, zagotovi poznejši prevoz blaga do carinskega urada ali drugega kraja, ki ga določijo ali odobrijo carinski organi.

Člen 138

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila v zvezi:

(a) z obvestilom o prihodu iz člena 133;

(b) s prevozom blaga iz člena 135(5).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Oddelek 2

Predložitev, raztovarjanje in pregled blaga

Člen 139

Predložitev blaga carini

1. Blago, ki se vnese na carinsko območje Unije, se carini predloži takoj ob prihodu v namembni carinski urad ali na drug kraj, ki so ga carinski organi določili ali odobrili, ali v prosto cono ena od naslednjih oseb:

(a) oseba, ki je blago vnesla na carinsko območje Unije;

(b) oseba, v imenu katere ali za račun katere deluje oseba, ki je blago vnesla na navedeno območje;

(c) oseba, ki je prevzela odgovornost za prevoz blaga po njegovem vnosu na carinsko območje Unije.

2. Blago, ki se vnese na carinsko območje Unije po morju ali zraku in ki ostane na krovu istega prevoznega sredstva, se carini predloži samo v pristanišču ali na letališču, kjer je bilo raztovorjeno ali pretovorjeno. Vendar se blago, vneseno na carinsko območje Unije, ki se med svojim prevozom raztovori in nazaj natovori na isto prevozno sredstvo z namenom, da se omogoči raztovarjanje ali natovarjanje drugega blaga, ne predloži carini v tem pristanišču ali na tem letališču.

▼B

3. Ne glede na obveznosti osebe, opisane v odstavku 1, lahko blago namesto nje predloži ena od naslednjih oseb:

(a) katera koli oseba, ki nemudoma da blago v carinski postopek;

(b) imetnik dovoljenja za upravljanje prostorov za hrambo ali katera koli oseba, ki opravlja dejavnost v prosti coni.

4. Oseba, ki blago predloži, se sklicuje na vstopno skupno deklaracijo, ali v primerih iz člena 130 na carinsko deklaracijo ali deklaracijo za začasno hrambo, vloženo za blago, razen kadar se obveznost vložitve vstopne skupne deklaracije opusti.

▼M2

5. Kadar se carini predloži neunijsko blago, ki ni zajeto z vstopno skupno deklaracijo, ena od oseb iz člena 127(4) brez poseganja v člen 127(6) nemudoma vloži takšno deklaracijo oziroma z dovoljenjem carinskih organov namesto tega vloži carinsko deklaracijo ali deklaracijo za začasno hrambo, razen kadar se obveznost vložitve vstopne skupne deklaracije opusti. Kadar se v takšnih okoliščinah vloži carinska deklaracija ali deklaracija za začasno hrambo, deklaracija vsebuje vsaj podrobnosti, potrebne za vstopno skupno deklaracijo.

▼B

6. Odstavek 1 ne izključuje uporabe posebnih pravil v zvezi z blagom, ki se prevaža znotraj obmejnih območij oziroma po cevovodih in žicah, ter v zvezi z gospodarsko nepomembnim prometom, kot so pisma, razglednice in tiskovine ter njim enakovredna sredstva v elektronski obliki na drugih medijih ali blago, ki ga prenašajo potniki, pod pogojem, da zaradi tega ni ogrožena možnost carinskega nadzora in carinske kontrole.

7. Blago, predloženo carini, se brez dovoljenja carinskih organov ne sme odstraniti s kraja predložitve.

Člen 140

Raztovarjanje in pregled blaga

1. Blago se s prevoznega sredstva, na katerem se nahaja, raztovori ali pretovori le z dovoljenjem carinskih organov, na krajih, ki jih določijo ali odobrijo navedeni organi.

Takšno dovoljenje pa ni potrebno, če je treba blago zaradi neposredne nevarnosti v celoti ali delno takoj raztovoriti. V takem primeru so carinski organi o tem nemudoma obveščeni.

2. Carinski organi lahko kadar koli zahtevajo raztovarjanje ali razpakiranje blaga, da ga pregledajo, vzamejo vzorce ali pregledajo prevozno sredstvo, ki blago prevaža.

Člen 141

Blago, ki se giblje v tranzitu

1. Člen 135(2) do (6) ter členi 139, 140 in 144 do 149 se ne uporabljajo, kadar se na carinsko območje Unije vnese blago, ki je že v postopku tranzita.

▼B

2. Členi 140 in 144 do 149 se uporabljajo za neunijsko blago, ki se giblje v postopku tranzita, takoj ko je takšno blago predloženo namembnemu carinskemu uradu na carinskem območju Unije v skladu s pravili, ki urejajo postopek tranzita.

Člen 142

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi pogoje za odobritev krajev iz člena 139(1).

Člen 143

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila v zvezi s predložitvijo blaga carini iz člen 139.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Oddelek 3

Začasna hramba blaga

Člen 144

Blago v začasni hrambi

Neunijsko blago je v začasni hrambi od trenutka, ko je predloženo carini.

Člen 145

Deklaracija za začasno hrambo

1. Za neunijsko blago, ki je predloženo carini, se vloži deklaracija za začasno hrambo, ki vsebuje vse navedbe, potrebne za uporabo določb, ki urejajo začasno hrambo.

2. Dokumentacija v zvezi z blagom v začasni hrambi se predloži carinskim organom, kadar tako zahteva zakonodaja Unije ali kadar je to potrebno zaradi carinskih kontrol.

►C2 3. Deklaracijo za začasno hrambo vloži ena od oseb iz člena 139(1) ali (3) ◄ najpozneje ob predložitvi blaga carini.

4. Razen kadar se obveznost vložitve vstopne skupne deklaracije opusti, deklaracija za začasno hrambo vsebuje sklic na vsakršno vstopno skupno deklaracijo, ki je bila vložena za blago, predloženo carini, razen če je bilo to blago že v začasni hrambi ali dano v carinski postopek in še ni zapustilo carinskega območja Unije.

▼B

5. Carinski organi lahko sprejmejo deklaracijo za začasno hrambo tudi v eni od naslednjih oblik:

(a) kot sklic na katero koli vstopno skupno deklaracijo, vloženo za zadevno blago, dopolnjeno z navedbami o deklaraciji za začasno hrambo;

(b) kot manifest ali drugo prevozno listino, pod pogojem, da ta vključuje navedbe o deklaraciji za začasno hrambo, vključno s sklicem na katero koli vstopno skupno deklaracijo za zadevno blago.

6. Carinski organi lahko sprejmejo, da se deklaracija za začasno hrambo vloži z uporabo trgovinskih, pristaniških ali prevoznih informacijskih sistemov, če vsebuje navedbe, potrebne za tako deklaracijo, in so te navedbe na voljo v skladu z odstavkom 3.

7. Členi od 188 do 193 se uporabljajo za deklaracijo za začasno hrambo.

8. Deklaracija za začasno hrambo se lahko uporabi tudi za namene:

(a) obvestila o prihodu iz člena 133; ali

(b) predložitve blaga carini v skladu s členom 139, če so izpolnjeni pogoji iz navedenih določb.

9. Deklaracija za začasno hrambo se ne zahteva, če je carinski status blaga kot unijsko blago določen v skladu s členi od 153 do 156 najpozneje ob njegovi predložitvi carini.

10. Carinski organi deklaracijo za začasno hrambo hranijo ali jim je na voljo zaradi preverjanja, ali je zadevno blago kasneje dano v carinski postopek ali ponovno izvoženo v skladu s členom 149.

11. Kadar se neunijsko blago, ki se giblje v postopku tranzita, predloži namembnemu carinskemu uradu na carinskem območju Unije, se za namene odstavkov 1 do 10 navedbe za zadevno tranzitno operacijo štejejo za deklaracijo za začasno hrambo, pod pogojem, da izpolnjujejo zahteve za ta namen. Vendar pa lahko imetnik blaga vloži deklaracijo za začasno hrambo po koncu postopka tranzita.

Člen 146

Sprememba in neveljavnost deklaracije za začasno hrambo

1. Deklarantu se na podlagi zahtevka lahko dovoli, da po vložitvi deklaracije spremeni eno ali več navedb v deklaraciji za začasno hrambo. Carinska deklaracija se zaradi spremembe ne more uporabiti za drugo blago kot tisto, ki ga je prvotno zajela.

▼B

Popravki niso več mogoči, potem ko:

(a) carinski organi obvestijo osebo, ki je vložila deklaracijo, da nameravajo pregledati blago;

(b) carinski organi ugotovijo, da navedbe v deklaraciji niso pravilne.

▼M2

2. Kadar blago, za katero je bila vložena deklaracija za začasno hrambo, ni predloženo carini, carinski organi to deklaracijo brez odlašanja izrečejo za neveljavno v naslednjih primerih:

(a) na podlagi zahtevka deklaranta ali

(b) po izteku 30 dni od vložitve deklaracije.

▼B

Člen 147

Pogoji in odgovornost za začasno hrambo blaga

1. Blago v začasni hrambi se hrani samo v prostorih za začasno hrambo v skladu s členom 148, v upravičenih primerih pa tudi na drugih krajih, ki jih določijo ali odobrijo carinski organi.

2. Brez poseganja v člen 134(2) se z blagom v začasni hrambi lahko ravna samo na način, katerega namen je ohranitev blaga v nespremenjenem stanju, brez spreminjanja njegovega videza ali tehničnih lastnosti.

3. Imetnik dovoljenja iz člena 148 ali oseba, ki blago hrani v primerih, ko se blago hrani na drugih krajih, ki so jih določili ali odobrili carinski organi, je odgovoren:

(a) zagotoviti, da blago v začasni hrambi ni umaknjeno iz carinskega nadzora; in

(b) izpolniti obveznosti, ki izhajajo iz hrambe blaga v začasni hrambi.

4. Kadar iz kakršnega koli razloga blaga ni mogoče hraniti v prostorih za začasno hrambo, carinski organi nemudoma ukrenejo vse potrebno za ureditev položaja blaga v skladu s členi 197, 198 in 199.

Člen 148

Dovoljenje za upravljanje prostorov za začasno hrambo blaga

1. Za upravljanje prostorov za začasno hrambo blaga je potrebno dovoljenje carinskih organov. Takšno dovoljenje ni potrebno, kadar je upravljavec prostorov za začasno hrambo sam carinski organ.

Pogoji, pod katerimi se dovoli upravljanje prostorov za začasno hrambo, so določeni v dovoljenju.

▼B

2. Dovoljenje iz odstavka 1 se podeli le osebam, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) imajo sedež na carinskem območju Unije;

(b) dajo potrebno zagotovilo za pravilno izvajanje operacij; šteje se, da pooblaščeni gospodarski subjekt za carinske poenostavitve izpolnjuje ta pogoj, če se je pri dovoljenju iz točke (a) člena 38(2) upoštevalo upravljanje prostorov za začasno hrambo;

(c) predložijo zavarovanje v skladu s členom 89.

Kadar se predloži splošno zavarovanje, se izpolnjevanje zahtev, ki izhajajo iz tega zavarovanja, spremlja z ustrezno revizijo.

3. Dovoljenje iz odstavka 1 se podeli samo tedaj, kadar lahko carinski organi opravljajo carinski nadzor, ne da bi morali uvesti upravne ukrepe, ki so nesorazmerni z zadevnimi gospodarskimi potrebami.

4. Imetnik dovoljenja vodi ustrezne evidence v obliki, ki jo potrdijo carinski organi.

Evidence vsebujejo informacije in navedbe, ki carinskim organom omogočajo nadzor nad upravljanjem prostorov za začasno hrambo, zlasti glede identifikacije shranjenega blaga, njegovega carinskega statusa in gibanja.

Šteje se, da pooblaščeni gospodarski subjekt za carinske poenostavitve izpolnjuje obveznost iz prvega in drugega pododstavka, če so njegove evidence ustrezne za namene upravljanja prostorov za začasno hrambo.

5. Carinski organi lahko imetniku dovoljenja odobrijo gibanje blaga v začasni hrambi med različnimi prostori za začasno hrambo, pod pogojem, da takšno gibanje ne poveča nevarnosti goljufij, in sicer:

(a) takšno gibanje se izvaja pod odgovornostjo enega carinskega organa,

(b) takšno gibanje je zajeto le z enim dovoljenjem, izdanim pooblaščenemu gospodarskemu subjektu za carinske poenostavitve; ali

(c) v drugih primerih gibanja.

6. Carinski organi lahko, kadar obstaja gospodarska potreba po tem in kadar to ne bo imelo negativnih posledic za carinski nadzor, dovoli hrambo unijskega blaga v prostorih za začasno hrambo. To blago se ne šteje za blago v začasni hrambi.

▼B

Člen 149

Konec začasne hrambe

Neunijsko blago, ki je v začasni hrambi, se v 90 dneh da v carinski postopek ali pa se ponovno izvozi.

Člen 150

Izbira carinskega postopka

Razen kadar ni drugače določeno, deklarant prosto izbere carinski postopek, v katerega se da blago, pod pogoji zadevnega postopka, ne glede na naravo ali količino blaga, državo porekla blaga, državo odpreme ali namembno državo.

Člen 151

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da določi:

(a) pogoje za odobritev krajev iz člena 147(1);

(b) pogoje za podelitev dovoljenja za upravljanje prostorov za začasno hrambo iz člena 148;

(c) primere gibanja iz točke (c) člena 148(5).

Člen 152

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za:

(a) vložitev deklaracije za začasno hrambo v skladu s členom 145;

(b) spremembo deklaracije za začasno hrambo v skladu s členom 146(1);

(c) izrek neveljavnosti deklaracije za začasno hrambo v skladu s členom 146(2);

(d) gibanje blaga v začasni hrambi v skladu s členom 148(5).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

▼B

NASLOV V

SPLOŠNA PRAVILA O CARINSKEM STATUSU, DAJANJU BLAGA V CARINSKI POSTOPEK, PREVERJANJU, SPROSTITVI IN PREPUSTITVI BLAGA

POGLAVJE 1

Carinski status blaga

Člen 153

Domneva, da ima blago carinski status unijskega blaga

1. Za vse blago na carinskem območju Unije se domneva, da ima carinski status unijskega blaga, razen če se ugotovi, da nima carinskega statusa unijskega blaga.

2. V posebnih primerih, kadar se domneva iz odstavka 1 ne uporablja, je treba carinski status unijskega blaga dokazati.

3. V posebnih primerih blago, ki je v celoti pridobljeno na carinskem območju Unije, nima carinskega statusa unijskega blaga, če je pridobljeno iz blaga, ki je v začasni hrambi ali dano v postopek zunanjega tranzita, postopek hrambe, postopek začasnega uvoza ali postopek aktivnega oplemenitenja.

Člen 154

Izguba carinskega statusa unijskega blaga

Unijsko blago postane neunijsko blago v naslednjih primerih:

(a) kadar se iznese s carinskega območja Unije, če se ne uporabljajo pravila o notranjem tranzitu;

(b) kadar je bilo dano v postopek zunanjega tranzita, postopek hrambe ali postopek aktivnega oplemenitenja, v kolikor carinska zakonodaja to dopušča;

(c) kadar je dano v postopek posebne rabe in se pozneje odstopi državi ali se uniči in ostanejo odpadki;

(d) kadar se deklaracija za sprostitev v prosti promet izreče za neveljavno po prepustitvi blaga.

Člen 155

Unijsko blago, ki začasno zapusti carinsko območje Unije

1. V primerih iz točk (b) do (f) člena 227(2) blago ohrani carinski status unijskega blaga samo, če je navedeni status dodeljen pod posebnimi pogoji in na način, določen v carinski zakonodaji.

▼B

2. V posebnih primerih se lahko unijsko blago giblje, ne da bi bilo predmet carinskega postopka, od ene do druge točke na carinskem območju Unije in začasno zunaj tega območja, ne da bi spremenilo svoj carinski status.

Člen 156

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi:

(a) primere, v katerih se domneva iz člena 153(1) ne uporablja;

(b) pogoje za odobritev olajšav pri dokazovanju carinskega statusa unijskega blaga;

(c) primere, v katerih blago iz člena 153(3) nima carinskega statusa unijskega blaga;

(d) primere, v katerih se carinski status blaga iz člena 155(2) ne spremeni.

Člen 157

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za predložitev in preverjanje dokazila o carinskem statusu unijskega blaga.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

POGLAVJE 2

Dajanje blaga v carinski postopek

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 158

Carinska deklaracija blaga in carinski nadzor nad unijskim blagom

1. Za vse blago, ki bo dano v carinski postopek, razen v postopek proste cone, se vloži carinska deklaracija, ki ustreza posameznemu postopku.

▼B

►C2 2. V posebnih primerih, razen tistih iz člena 6(3), ◄ je mogoče za vložitev carinske deklaracije uporabiti druga sredstva, kot so tehnike elektronske obdelave podatkov.

3. Unijsko blago, prijavljeno za izvoz, notranji tranzit Unije ali pasivno oplemenitenje, je pod carinskim nadzorom od trenutka sprejema deklaracije iz odstavka 1 do trenutka, ko se iznese s carinskega območja Unije, se odstopi državi, uniči ali se carinska deklaracija izreče za neveljavno.

Člen 159

Pristojni carinski uradi

1. Razen kadar ni z zakonodajo Unije drugače določeno, države članice določijo lokacijo in pristojnost raznih carinskih uradov na svojem ozemlju.

2. Države članice zagotovijo, da so uradne ure teh uradov razumne in primerne ter upoštevajo naravo prometa in blaga ter carinske postopke, v katere bo blago dano, tako da mednarodni promet ni ne oviran ne moten.

3. Pristojni carinski urad za dajanje blaga v carinski postopek je carinski urad, pristojen v kraju, kjer je blago predloženo carini, razen če ni določeno drugače.

Člen 160

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi primere, v katerih je mogoče za vložitev carinske deklaracije uporabiti druga sredstva, kot so tehnike elektronske obdelave podatkov v skladu s členom 158(2).

Člen 161

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za:

(a) določitev pristojnih carinskih uradov, ki niso organ iz člena 159(3), vključno s carinskimi uradi vstopa in carinskimi uradi izstopa;

(b) vložitev carinske deklaracije v primerih iz člena 158(2).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

▼B

Oddelek 2

Standardne carinske deklaracije

Člen 162

Vsebina standardne carinske deklaracije

Standardne carinske deklaracije vsebujejo vse navedbe, potrebne za uporabo določb, ki urejajo carinski postopek, za katerega je blago prijavljeno.

Člen 163

Spremne listine

1. Spremne listine, potrebne za uporabo določb, ki urejajo carinski postopek, za katerega je blago prijavljeno, so v posesti deklaranta in na razpolago carinskim organom v trenutku vložitve carinske deklaracije.

2. Spremne listine se predložijo carinskim organom, kadar tako zahteva zakonodaja Unije ali kadar je to potrebno zaradi carinskih kontrol.

3. V posebnih primerih lahko spremne listine sestavijo gospodarski subjekti, če imajo ustrezno dovoljenje carinskih organov.

Člen 164

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, ki določajo pravila za podelitev dovoljenja iz člena 163(3).

Člen 165

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila:

(a) za vložitev standardne carinske deklaracije iz člena 162;

(b) v zvezi z razpoložljivostjo spremnih listin iz člena 163(1).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

▼B

Oddelek 3

Poenostavljene carinske deklaracije

Člen 166

Poenostavljena deklaracija

1. Carinski organi lahko dopustijo, da se blago da v carinski postopek na podlagi poenostavljene deklaracije, v kateri se lahko izpusti nekatere navedbe iz člena 162 ali spremne listine iz člena 163.

2. Za redno uporabo poenostavljene deklaracije iz odstavka 1 je potrebno ustrezno dovoljenje carinskih organov.

Člen 167

Dopolnilna deklaracija

1. V primeru poenostavljene deklaracije v skladu s členom 166 ali vpisa v evidence deklaranta v skladu s členom 182 deklarant v določenem roku pri pristojnem carinskem uradu vloži dopolnilno deklaracijo, ki vsebuje navedbe, potrebne za zadevni carinski postopek.

V primeru poenostavljene deklaracije v skladu s členom 166 so potrebne spremne listine v posesti deklaranta in na razpolago carinskim organom v določenem roku.

Dopolnilna deklaracija je lahko splošna, periodična ali zbirna.

2. Obveznost vložitve dopolnilne deklaracije se opusti v naslednjih primerih:

(a) ko je blago dano v postopek carinskega skladiščenja;

(b) v drugih posebnih primerih.

3. Carinski organi lahko opustijo zahtevo po vložitvi dopolnilne deklaracije, kadar so podani naslednji pogoji:

(a) poenostavljena deklaracija se nanaša na blago, katerega vrednost in količina je pod statističnim pragom;

(b) poenostavljena deklaracija že vsebuje vse informacije, ki so potrebne za zadevni carinski postopek; in

(c) poenostavljena deklaracija ni narejena z vpisom v evidence deklaranta.

4. Šteje se, da poenostavljena deklaracija iz člena 166 ali vpis v evidence deklaranta v skladu s členom 182 in dopolnilna deklaracija sestavljata enoten, nedeljiv instrument, ki začne učinkovati z dnem sprejema poenostavljene deklaracije v skladu s členom 172 oziroma z dnem vpisa blaga v evidence deklaranta.

▼B

5. Kraj, kjer se vloži dopolnilna deklaracija, se za namene iz člena 87 šteje kot kraj vložitve carinske deklaracije.

Člen 168

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da določi:

(a) pogoje za podelitev dovoljenja iz člena 166(2);

(b) določeni rok iz prvega pododstavka člena 167(1), v katerem je treba vložiti dopolnilno deklaracijo;

(c) določeni rok iz drugega pododstavka člena 167(1), v katerem morajo biti spremne listine v posesti deklaranta;

(d) posebne primere, v katerih se obveznost vložitve dopolnilne deklaracije opusti v skladu s točko (b) člena 167(2).

Člen 169

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za vložitev:

(a) poenostavljene deklaracije iz člena 166;

(b) dopolnilne deklaracije iz člena 167.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Oddelek 4

Določbe, ki se uporabljajo za vse carinske deklaracije

Člen 170

Vložitev carinske deklaracije

1. Brez poseganja v člen 167(1) lahko carinsko deklaracijo vloži vsaka oseba, ki lahko navede vse informacije, potrebne za uporabo določb, ki urejajo carinski postopek, za katerega je blago prijavljeno. Ta oseba mora biti tudi sposobna predložiti ali naložiti predložitev zadevnega blaga carini.

Kadar pa s sprejemom carinske deklaracije nastanejo posebne obveznosti za določeno osebo, deklaracijo vloži ta oseba ali njen zastopnik.

▼B

2. Deklarant ima sedež na carinskem območju Unije.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 naslednjim deklarantom ni treba imeti sedeža na carinskem območju Unije:

(a) osebam, ki vložijo carinsko deklaracijo za tranzit ali začasni uvoz,

(b) osebam, ki občasno vložijo carinsko deklaracijo, tudi za posebno rabo ali aktivno oplemenitenje, če carinski organi menijo, da je to utemeljeno;

(c) osebam s sedežem v državi, katere ozemlje meji na carinsko območje Unije, in ki blago, na katerega se nanaša carinska deklaracija, predložijo na mejnem carinskem uradu Unije, ki leži ob tej državi, in sicer pod pogojem, da ta država, v kateri imajo osebe sedež, osebam s sedežem na carinskem območju Unije priznava enake ugodnosti.

4. Carinske deklaracije se overijo.

Člen 171

Vložitev carinske deklaracije pred predložitvijo blaga

Carinska deklaracija se lahko vloži pred pričakovano predložitvijo blaga carini. Če blago v 30 dneh po vložitvi carinske deklaracije ni predloženo, se šteje, da carinska deklaracija ni bila vložena.

Člen 172

Sprejem carinske deklaracije

1. Carinski organi nemudoma sprejmejo carinske deklaracije, ki izpolnjujejo pogoje iz tega poglavja, pod pogojem, da je bilo blago, na katerega se nanašajo, predloženo carini.

2. Dan, ko carinski organi sprejmejo carinsko deklaracijo, je dan, ki se upošteva za uporabo določb o carinskem postopku, za katerega je blago prijavljeno, in za vse druge uvozne in izvozne formalnosti, razen če ni določeno drugače.

Člen 173

Sprememba carinske deklaracije

1. Deklarantu se na podlagi zahtevka dovoli, da spremeni eno ali več navedb v carinski deklaraciji, potem ko carinski organi to deklaracijo že sprejmejo. Carinska deklaracija se zaradi spremembe ne more uporabiti za drugo blago kot za tisto, ki ga je prvotno zajela.

▼B

2. Takšna sprememba se ne dovoli, kadar se pred vložitvijo zahtevka zanjo zgodi kar koli od naslednjega:

(a) carinski organi obvestijo deklaranta, da nameravajo pregledati blago;

(b) carinski organi ugotovijo, da navedbe v carinski deklaraciji niso pravilne;

(c) carinski organi prepustijo blago.

3. Na podlagi zahtevka deklaranta se v treh letih po sprejemu carinske deklaracije lahko dovoli spremembo carinske deklaracije po prepustitvi blaga, da deklarant lahko izpolni svoje obveznosti v zvezi z dajanjem blaga v zadevni carinski postopek.

Člen 174

Neveljavnost carinske deklaracije

1. Carinski organi na podlagi zahtevka deklaranta izrečejo že sprejeto carinsko deklaracijo za neveljavno v obeh naslednjih primerih:

(a) kadar se prepričajo, da bo blago nemudoma dano v drug carinski postopek;

(b) kadar se prepričajo, da zaradi posebnih okoliščin ni več upravičeno dati blago v carinski postopek, za katerega je bilo prijavljeno.

Kadar pa carinski organi obvestijo deklaranta, da nameravajo pregledati blago, se zahtevek za izrek neveljavnosti carinske deklaracije sprejme šele po opravljenem pregledu.

2. Carinska deklaracija se ne izreče za neveljavno po prepustitvi blaga, razen če je določeno drugače.

Člen 175

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi, v katerih primerih se izreče carinska deklaracija za neveljavno po prepustitvi blaga, kot je navedeno v členu 174(2).

Člen 176

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za:

(a) vložitev carinske deklaracije v skladu s členom 171;

(b) sprejem carinske deklaracije, kot je navedeno v členu 172, vključno z uporabo teh pravil v primerih iz člena 179;

▼B

(c) spremembo carinske deklaracije po prepustitvi blaga v skladu s členom 173(3).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Oddelek 5

Druge poenostavitve

Člen 177

Poenostavitev izdelave carinske deklaracije za blago, ki spada pod različne tarifne podštevilke

1. Kadar pošiljko sestavlja blago, ki spada pod različne tarifne podštevilke, in bi izdelava carinske deklaracije za vsako posamezno navedeno blago v skladu z njegovo tarifno podštevilko pomenila delo in stroške, nesorazmerne z uvozno ali izvozno dajatvijo, ki se zaračunavata za blago, se lahko carinski organi na podlagi zahtevka deklaranta strinjajo, da se uvozna ali izvozna dajatev zaračunata za celotno pošiljko na podlagi tarifne podštevilke blaga, ki je predmet najvišje stopnje uvozne ali izvozne dajatve.

2. Carinski organi zavrnejo uporabo poenostavitve iz odstavka 1 za blago, za katero veljajo prepovedi ali omejitve ali je zavezano trošarini, če je za uporabo ukrepa potrebna pravilna uvrstitev.

Člen 178

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti sprejme ukrepe za določitev tarifne podštevilke za uporabo člena 177(1).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Člen 179

Centralizirano carinjenje

1. Carinski organi lahko osebi na podlagi zahtevka dovolijo, da na carinskem uradu, pristojnem v kraju, kjer ima ta oseba sedež, vloži carinsko deklaracijo za blago, ki se predloži carini v drugem carinskem uradu.

Zahtevo po dovoljenju iz prvega pododstavka se lahko opusti, kadar se carinska deklaracija vloži ter blago predloži carinskim uradom pod pristojnostjo enega carinskega organa.

▼B

2. Zahtevek za dovoljenje iz odstavka 1 vloži pooblaščeni gospodarski subjekt za carinske poenostavitve.

3. Carinski urad, pri katerem se vloži carinska deklaracija:

(a) nadzoruje dajanje blaga v zadevni carinski postopek;

(b) opravi carinsko kontrolo za preverjanje carinske deklaracije iz točk (a) in (b) člena 188;

(c) v utemeljenih primerih zahteva, da carinski urad, pri katerem je bilo predloženo blago, opravi carinsko kontrolo za preverjanje carinske deklaracije iz točk (c) in (d) člena 188; in

(d) opravi carinske formalnosti za izterjavo zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu.

4. Carinski urad, pri katerem se vloži carinska deklaracija, in carinski urad, pri katerem se predloži blago, izmenjata informacije, ki so potrebne za preverjanje carinske deklaracije in za prepustitev blaga.

5. Carinski urad, pri katerem se predloži blago, brez poseganja v lastne kontrole v zvezi z blagom, ki se vnese na carinsko območje Unije ali z njega iznese, opravi carinsko kontrolo iz točke (c) odstavka 3 in carinskemu uradu, pri katerem se vloži carinska deklaracija, sporoči rezultate teh kontrol.

6. Carinski urad, pri katerem se vloži carinska deklaracija, prepusti blago v skladu s členoma 194 in 195, pri čemer upošteva:

(a) rezultate lastnih kontrol za preverjanje carinske deklaracije;

(b) rezultate kontrol za preverjanje carinske deklaracije, ki jih je opravil carinski urad, pri katerem je bilo predloženo blago, in kontrol v zvezi z blagom, ki se vnese na carinsko območje Unije ali z njega iznese.

Člen 180

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi pogoje za podelitev dovoljenja iz prvega pododstavka člena 179(1).

Člen 181

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila glede:

(a) centraliziranega carinjenja, vključno z ustreznimi carinskimi formalnostmi in kontrolami, iz člena 179;

▼B

(b) opustitve obveznosti predložitve blaga, kot je navedeno v členu 182(3), v okviru centraliziranega carinjenja.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Člen 182

Vpis v evidence deklaranta

1. Carinski organi lahko osebi na podlagi zahtevka dovolijo, da vloži carinsko deklaracijo, vključno s poenostavljeno deklaracijo, v obliki vpisa v evidence deklaranta, če so navedbe iz te deklaracije na voljo carinskim organom v elektronskem sistemu deklaranta v trenutku, ko je vložena carinska deklaracija v obliki vpisa v evidence deklaranta.

2. Carinska deklaracija se šteje za sprejeto v trenutku, ko se blago vpiše v evidence.

3. Na zahtevo lahko carinski organi opustijo obveznost predložitve blaga. V tem primeru se šteje, da se blago prepusti v trenutku vpisa v evidence deklaranta.

Ta opustitev se lahko odobri, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) deklarant je pooblaščeni gospodarski subjekt za carinske poenostavitve;

(b) to upravičujeta narava in pretok zadevnega blaga, ki sta znana carinskim organom;

(c) nadzorni carinski urad ima dostop do vseh informacij, ki se mu zdijo potrebne za to, da bi lahko po potrebi uveljavljal pravico za pregled blaga;

(d) v trenutku vpisa v evidence za blago ne veljajo več prepovedi ali omejitve, razen če je v dovoljenju določeno drugače.

Vendar lahko nadzorni carinski urad v posebnih primerih zahteva predložitev blaga.

4. V dovoljenju se določijo pogoji, pod katerimi se dovoli prepustitev blaga.

Člen 183

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi pogoje za podelitev dovoljenja iz člena 182(1).

▼B

Člen 184

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila o vpisu v evidence deklaranta iz člena 182, vključno z ustreznimi carinskimi formalnostmi in kontrolami.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Člen 185

Samoocena

1. Na zahtevo lahko carinski organi gospodarskemu subjektu dovolijo, da izvaja določene carinske formalnosti, ki jih načeloma izvajajo carinski organi, da določi znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve in da izvaja določene kontrole pod carinskim nadzorom.

2. Zahtevek za dovoljenje iz odstavka 1 vloži pooblaščeni gospodarski subjekt za carinske poenostavitve.

Člen 186

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi:

(a) pogoje za podelitev dovoljenja iz člena 185(1);

(b) carinske formalnosti in kontrole, ki jih izvaja imetnik dovoljenja v skladu s členom 185(1).

Člen 187

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila v zvezi s carinskimi formalnostmi in kontrolami, ki jih izvaja imetnik dovoljenja v skladu s členom 185(1).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

▼B

POGLAVJE 3

Preverjanje in prepustitev blaga

Oddelek 1

Preverjanje

Člen 188

Preverjanje carinske deklaracije

Carinski organi lahko zaradi preverjanja točnosti navedb, vsebovanih v carinski deklaraciji, ki je bila sprejeta:

(a) pregledajo deklaracijo in spremne listine;

(b) zahtevajo, da deklarant predloži dodatne listine;

(c) pregledajo blago;

(d) vzamejo vzorce blaga zaradi analize ali podrobnejšega pregleda blaga.

Člen 189

Pregled in vzorčenje blaga

1. Prevoz blaga do kraja pregleda blaga in odvzema vzorcev ter manipulacijo, potrebno zaradi takšnega pregleda ali odvzema vzorcev, opravi deklarant ali se opravita na njegovo odgovornost. Nastale stroške nosi deklarant.

2. Deklarant ali njegov zastopnik ima pravico prisostvovati pregledu blaga in odvzemu vzorcev. Kadar imajo carinski organi utemeljen razlog za takšno ravnanje, lahko zahtevajo, da deklarant ali njegov zastopnik prisostvuje pregledu blaga ali odvzemu vzorcev ali da jim deklarant zagotovi pomoč, ki je potrebna za lažje izvajanje takšnega pregleda ali odvzema vzorcev.

3. Pod pogojem, da se vzorci odvzamejo v skladu z veljavnimi določbami, carinskim organom ni treba plačati nobenega nadomestila v zvezi s tem, vendar nosijo stroške svoje analize ali pregleda.

Člen 190

Delni pregled in vzorčenje blaga

1. Kadar se pregleda samo del blaga, ki je zajeto s carinsko deklaracijo, ali se odvzamejo vzorci, se šteje, da rezultati delnega pregleda ali analize ali pregleda vzorcev veljajo za vse blago, ki je zajeto z isto deklaracijo.

Vendar lahko deklarant zahteva dodatni pregled ali vzorčenje blaga, če meni, da rezultati delnega pregleda ali analize ali pregleda odvzetih vzorcev niso veljavni za preostalo prijavljeno blago. Zahtevi se ugodi, pod pogojem, da blago še ni prepuščeno ali, če je že prepuščeno, da deklarant dokaže, da se ni v ničemer spremenilo.

▼B

2. Kadar carinska deklaracija zajema blago, ki spada v dve ali več postavk, se za namene odstavka 1 šteje, da navedbe za blago, ki spada v posamezno postavko, tvorijo ločeno deklaracijo.

Člen 191

Rezultati preverjanja

1. Rezultati preverjanja carinske deklaracije so podlaga za uporabo določb, ki urejajo carinski postopek, v katerega je dano blago.

2. Kadar se carinska deklaracija ne preveri, se odstavek 1 uporabi na podlagi navedb v navedeni deklaraciji.

3. Rezultati preverjanja carinskih organov imajo enako dokazno moč na celotnem carinskem območju Unije.

Člen 192

Ukrepi za identifikacijo

1. Carinski organi ali, kadar je to primerno, gospodarski subjekti, ki so jih carinski organi za to pooblastili, sprejmejo potrebne ukrepe za identifikacijo blaga, kadar se identifikacija zahteva zaradi izpolnjevanja pravil, ki urejajo carinski postopek, za katerega je blago prijavljeno.

Navedeni ukrepi za identifikacijo imajo enak pravni učinek na celotnem carinskem območju Unije.

2. Sredstva za identifikacijo, pritrjena na blago, embalažo ali prevozno sredstvo, odstranijo ali uničijo samo carinski organi ali gospodarski subjekti, kadar jih carinski organi za to pooblastijo, razen kadar sta zaradi nepredvidljivih okoliščin ali višje sile njihova odstranitev ali uničenje nujna za zaščito blaga ali prevoznega sredstva.

Člen 193

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi ukrepe v zvezi s preverjanjem carinske deklaracije, pregledom in vzorčenjem blaga ter rezultati preverjanja.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

▼B

Oddelek 2

Prepustitev

Člen 194

Prepustitev blaga

1. Kadar so pogoji za dajanje blaga v zadevni postopek izpolnjeni ter v kolikor so bile upoštevane vse morebitne omejitve in za blago ne velja nobena prepoved, carinski organi prepustijo blago, takoj ko preverijo navedbe v carinski deklaraciji ali jih sprejmejo brez preverjanja.

Prvi pododstavek se prav tako uporabi, kadar se preverjanje, kakor je navedeno v členu 188, ne more zaključiti v razumnem roku in navzočnost blaga za preverjanje ni več potrebna.

2. Vse blago, za katero je bila vložena ista deklaracija, se prepusti hkrati.

Kadar carinska deklaracija zajema blago, ki spada v dve ali več postavk, se za namene prvega pododstavka šteje, da navedbe za blago, ki spada v posamezno postavko, tvorijo ločeno carinsko deklaracijo.

Člen 195

Prepustitev, pogojena s plačilom zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, ali s predložitvijo zavarovanja

1. Kadar zaradi dajanja blaga v carinski postopek nastane carinski dolg, je prepustitev blaga pogojena s plačilom zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, ali s predložitvijo zavarovanja za kritje navedenega dolga.

Brez poseganja v tretji pododstavek pa se prvi pododstavek ne uporablja za začasni uvoz z delno oprostitvijo uvozne dajatve.

Kadar carinski organi na podlagi določb, ki urejajo carinski postopek, za katerega je blago prijavljeno, zahtevajo predložitev zavarovanja, se navedeno blago prepusti v zadevni carinski postopek šele po predložitvi zavarovanja.

2. V posebnih primerih prepustitev blaga ni pogojena s predložitvijo zavarovanja glede blaga, ki je predmet zahtevka za črpanje v okviru tarifne kvote.

3. Kadar se uporabi poenostavitev iz členov 166, 182 in 185 ter je predloženo splošno zavarovanje, prepustitev blaga ni pogojena s tem, da carinski organi spremljajo zavarovanje.

▼B

Člen 196

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi primere iz člena 195(2).

POGLAVJE 4

Razpolaganje z blagom

Člen 197

Uničenje blaga

Kadar imajo carinski organi utemeljen razlog za takšno ravnanje, lahko zahtevajo, da se blago, ki je bilo predloženo carini, uniči in imetnika blaga o tem ustrezno obvestijo. Stroške uničenja nosi imetnik blaga.

Člen 198

Ukrepi, ki jih izvajajo carinski organi

1. V naslednjih primerih carinski organi izvedejo vse potrebne ukrepe, vključno z odvzemom in prodajo ali uničenjem, za ureditev položaja blaga:

(a) kadar ni bila izpolnjena katera od obveznosti, ki so določene s carinsko zakonodajo glede vnosa neunijskega blaga na carinsko območje Unije, ali blago ni bilo predloženo carinskemu nadzoru;

(b) kadar se blago ne more prepustiti zaradi katerega od naslednjih razlogov:

(i) blaga zaradi razlogov, ki jih je mogoče pripisati deklarantu, ni bilo mogoče pregledati ali s pregledom nadaljevati v roku, ki so ga predpisali carinski organi;

(ii) dokumenti, ki jih je treba predložiti, preden se blago lahko da ali prepusti v zahtevani carinski postopek, niso bili predloženi;

(iii) plačila ali zavarovanja, ki bi jih bilo treba plačati ali predložiti v zvezi z uvozno ali izvozno dajatvijo, odvisno od primera, niso bila plačana ali predložena v predpisanem roku;

(iv) za blago veljajo prepovedi ali omejitve;

(c) kadar blago po prepustitvi ni bilo odstranjeno v razumnem obdobju;

(d) kadar je bilo po prepustitvi blaga ugotovljeno, da blago ne izpolnjuje pogojev za navedeno prepustitev; ali

(e) kadar se blago odstopi državi v skladu s členom 199.

▼B

2. Neunijsko blago, ki se odstopi državi, zaseže ali odvzame, se šteje kot blago, dano v postopek carinskega skladiščenja. Vpiše se v evidenco upravljavca carinskega skladišča, če ga hranijo carinski organi, pa v njihovo.

Kadar za blago, ki se uniči, odstopi državi, zaseže ali odvzame, že obstaja carinska deklaracija, se v evidenco vključi sklic na carinsko deklaracijo. Carinski organi izrečejo to carinsko deklaracijo za neveljavno.

3. Stroške ukrepov iz odstavka 1 nosi:

(a) v primeru iz točke (a) odstavka 1 katera koli oseba, ki je morala izpolniti zadevne obveznosti ali blaga ni predložila carinskemu nadzoru;

(b) v primerih iz točk (b) in (c) odstavka 1 deklarant;

(c) v primeru iz točke (d) odstavka 1 oseba, ki mora izpolniti pogoje, ki urejajo prepustitev blaga;

(d) v primeru iz točke (e) odstavka 1 oseba, ki blago odstopi državi.

Člen 199

Odstop blaga državi

Neunijsko blago ali blago v postopku posebne rabe lahko s predhodnim dovoljenjem carinskih organov imetnik postopka ali, kadar je to ustrezno, imetnik blaga odstopi državi.

Člen 200

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila v zvezi:

(a) z uničenjem blaga iz člena 197;

(b) s prodajo blaga iz člena 198(1);

(c) z odstopom blaga državi v skladu s členom 199.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

▼B

NASLOV VI

SPROSTITEV BLAGA V PROSTI PROMET IN OPROSTITEV UVOZNE DAJATVE

POGLAVJE 1

Sprostitev v prosti promet

Člen 201

Področje uporabe in učinek

1. Neunijsko blago, namenjeno na trg Unije ali za zasebno uporabo ali porabo znotraj carinskega območja Unije, se da v postopek sprostitve v prosti promet.

2. Sprostitev v prosti promet obsega:

(a) pobiranje kakršne koli zapadle uvozne dajatve;

(b) po potrebi pobiranje drugih dajatev, kakor določajo veljavne zadevne določbe o pobiranju navedenih dajatev;

(c) uporabo ukrepov trgovinske politike ter prepovedi in omejitev, kolikor jih ni treba uporabiti že v zgodnejši fazi; in

(d) izpolnitev drugih predpisanih formalnosti glede uvoza blaga.

3. S sprostitvijo v prosti promet dobi neunijsko blago carinski status unijskega blaga.

Člen 202

Ukrepi trgovinske politike

1. Kadar se v prosti promet sprostijo oplemeniteni proizvodi iz postopka aktivnega oplemenitenja in se znesek uvozne dajatve izračuna v skladu s členom 86(3), se uporabijo tisti ukrepi trgovinske politike, ki se uporabljajo za sprostitev blaga, ki je dano v postopek aktivnega oplemenitenja, v prosti promet.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za odpadke in ostanke.

3. Kadar se v prosti promet sprostijo oplemeniteni proizvodi iz postopka aktivnega oplemenitenja in se znesek uvozne dajatve izračuna v skladu s členom 85(1), se ukrepi trgovinske politike, ki se uporabljajo za to blago, uporabijo samo tedaj, ko je blago, ki je dano v postopek aktivnega oplemenitenja, predmet takšnih ukrepov.

▼B

4. Kadar zakonodaja Unije določa ukrepe trgovinske politike za sprostitev v prosti promet, se taki ukrepi ne uporabljajo za oplemenitene proizvode, sproščene v prosti promet po pasivnem oplemenitenju, kadar:

(a) oplemeniteni proizvodi ohranijo poreklo Unije v smislu člena 60;

(b) pasivno oplemenitenje zajema popravilo, vključno s sistemom standardne zamenjave iz člena 261; ali

(c) pasivnemu oplemenitenju sledijo nadaljnje operacije oplemenitenja v skladu s členom 258.

POGLAVJE 2

Oprostitev uvozne dajatve

Oddelek 1

Vrnjeno blago

Člen 203

Področje uporabe in učinek

1. Neunijsko blago, ki je bilo prvotno izvoženo kot unijsko blago s carinskega območja Unije ter je bilo na navedeno območje vrnjeno v obdobju treh let in prijavljeno za sprostitev v prosti promet, je lahko na podlagi zahtevka zadevne osebe oproščeno plačila uvozne dajatve.

Prvi pododstavek se uporablja tudi, kadar vrnjeno blago predstavlja samo del blaga, ki je bilo pred tem izvoženo s carinskega območja Unije.

2. Triletno obdobje iz odstavka 1 se lahko v primeru posebnih okoliščin podaljša.

3. Če je bilo vrnjeno blago pred izvozom s carinskega območja Unije zaradi določene posebne rabe sproščeno v prosti promet z znižano stopnjo uvozne dajatve ali dajatev prosto, se oprostitev iz odstavka 1 odobri, če se blago sprosti v prosti promet za enako posebno rabo.

Če posebna raba, zaradi katere se zadevno blago sprosti v prosti promet, ni več enaka, se od zneska uvozne dajatve za to blago odštejejo vsi zneski, pobrani ob prvi sprostitvi v prosti promet. Če slednji zneski presegajo znesek, obračunan za sprostitev vrnjenega blaga v prosti promet, se povračila ne odobrijo.

4. Kadar unijsko blago v skladu s členom 154 izgubi svoj carinski status unijskega blaga in se naknadno sprosti v prosti promet, se uporabljajo odstavki 1, 2 in 3.

▼B

5. Oprostitev uvozne dajatve se odobri samo za blago, ki se vrne v enakem stanju, kot je bilo izvoženo.

6. Oprostitev uvozne dajatve se utemelji z informacijami, ki dokazujejo, da so pogoji za oprostitev izpolnjeni.

Člen 204

Blago, upravičeno do ugodnosti ukrepov, določenih v skladu s skupno kmetijsko politiko

Oprostitev uvozne dajatve iz člena 203 se ne odobri za blago, ki je bilo upravičeno do ugodnosti ukrepov, določenih v skladu s skupno kmetijsko politiko, v zvezi z njegovim izvozom s carinskega območja Unije, razen kadar je v posebnih primerih določeno drugače.

Člen 205

Blago, predhodno dano v postopek aktivnega oplemenitenja

1. Člen 203 se uporablja za oplemenitene proizvode, ki so se po postopku aktivnega oplemenitenja prvotno ponovno izvozili s carinskega območja Unije.

2. Na podlagi zahtevka deklaranta in pod pogojem, da deklarant predloži potrebne informacije, se znesek uvozne dajatve za blago iz odstavka 1 določi v skladu s členom 86(3). Dan sprejema deklaracije za ponovni izvoz se šteje za dan sprostitve v prosti promet.

3. Oprostitev uvozne dajatve iz člena 203, se ne odobri za oplemenitene proizvode, izvožene v skladu s točko (c) člena 223(2), razen če se zagotovi, da nobeno blago ne bo dano v postopek aktivnega oplemenitenja.

Člen 206

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi:

(a) primere, v katerih se šteje, da je blago vrnjeno v enakem stanju, kot je bilo izvoženo;

(b) posebne primere iz člena 204.

Člen 207

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za predložitev informacij iz člena 203(6).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

▼B

Oddelek 2

Morski ribolov in morski proizvodi

Člen 208

Proizvodi morskega ribolova in drugi morski proizvodi

1. Brez poseganja v člen 60(1) so naslednji proizvodi ob sprostitvi v prosti promet oproščeni plačila uvozne dajatve:

(a) proizvodi morskega ribolova in drugi proizvodi, ki jih iz teritorialnega morja države ali ozemlja zunaj carinskega območja Unije pridobijo plovila, ki so registrirana ali vpisana izključno v državi članici in plujejo pod zastavo navedene države;

(b) proizvodi, pridobljeni iz proizvodov, navedenih v točki (a) na predelovalnih ladjah, ki izpolnjujejo pogoje iz navedene točke.

2. Oprostitev plačila uvozne dajatve iz odstavka 1 se utemelji z dokazili, da so pogoji iz navedenega odstavka izpolnjeni.

Člen 209

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za predložitev dokazil iz člena 208(2).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

NASLOV VII

POSEBNI POSTOPKI

POGLAVJE 1

Splošne določbe

Člen 210

Področje uporabe

Blago se lahko da v katero koli od naslednjih kategorij posebnih postopkov:

(a) tranzit, kar zajema zunanji in notranji tranzit;

(b) hramba, kar zajema carinsko skladiščenje in proste cone;

(c) določena raba, kar zajema začasen uvoz in posebno rabo;

(d) oplemenitenje, kar zajema aktivno in pasivno oplemenitenje.

▼B

Člen 211

Dovoljenje

1. Dovoljenje carinskih organov se zahteva, ko gre za:

(a) uporabo postopka aktivnega ali pasivnega oplemenitenja, postopka začasnega uvoza ali postopka posebne rabe;

(b) upravljanje skladišč za carinsko skladiščenje blaga, razen če je upravljavec skladišč carinski organ.

Pogoji, pod katerimi se dovoli uporaba enega ali več postopkov iz prvega pododstavka ali upravljanje skladišč, so določeni v dovoljenju.

2. Carinski organi podelijo dovoljenje z učinkom za nazaj, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) obstaja dokazana gospodarska potreba;

(b) zahtevek ni povezan s poskusom goljufivega dejanja;

(c) vložnik je na podlagi vknjižb ali evidenc dokazal, da:

(i) so izpolnjene vse zahteve iz postopka;

(ii) je po potrebi mogoče identificirati blago za zadevno obdobje;

(iii) takšne vknjižbe ali evidence omogočajo nadzor postopka;

(d) izvesti je mogoče vse formalnosti, potrebne za ureditev položaja blaga, po potrebi tudi izrek zadevnih carinskih deklaracij za neveljavne;

(e) vložniku v treh letih od dneva sprejema zahtevka ni bilo podeljeno nobeno dovoljenje z učinkom za nazaj;

(f) gospodarskih pogojev ni treba preverjati, razen kadar se zahtevek nanaša na podaljšanje dovoljenja za isto vrsto operacij in blaga;

(g) zahtevek se ne nanaša na upravljanje skladišč za carinsko skladiščenje blaga;

(h) kadar se zahtevek nanaša na podaljšanje dovoljenja za isto vrsto operacij in blaga, se zahtevek vloži v treh letih po izteku veljavnosti prvotnega dovoljenja.

Carinski organi lahko dovoljenje z učinkom za nazaj podelijo tudi tedaj, ko blago, ki je bilo dano v carinski postopek, v času sprejema zahtevka za takšno dovoljenje ni več na voljo.

▼B

3. Razen kadar ni drugače določeno, se dovoljenje iz odstavka 1 podeli samo osebam, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) imajo sedež na carinskem območju Unije;

(b) dajo potrebno zagotovilo za pravilno izvajanje operacij; šteje se, da pooblaščeni gospodarski subjekt za carinske poenostavitve izpolnjuje ta pogoj, če je dejavnost v zvezi z zadevnim posebnim postopkom upoštevana pri dovoljenju iz točke (a) člena 38(2);

(c) ko lahko nastane carinski dolg ali druge dajatve za blago, dano v posebni postopek, predložijo zavarovanje v skladu s členom 89;

(d) v primeru začasnega uvoza ali postopka aktivnega oplemenitenja uporabljajo blago ali organizirajo njegovo uporabo ali izvajajo oplemenitenje blaga oziroma uredijo takšno izvajanje.

4. Razen kadar ni drugače določeno in poleg odstavka 3, se dovoljenje iz odstavka 1 podeli samo ob izpolnjevanju vseh naslednjih pogojev:

(a) carinski organi lahko opravljajo carinski nadzor, ne da bi morali uvesti upravne ukrepe, ki bi bili nesorazmerni z zadevnimi gospodarskimi potrebami;

(b) dovoljenje za postopek oplemenitenja (gospodarski pogoji) nima negativnih posledic za bistvene interese proizvajalcev Unije.

5. Šteje se, da bistveni interesi proizvajalcev Unije niso utrpeli negativnih posledic v skladu s točko (b) odstavka 4, razen če obstaja dokaz o nasprotnem ali če se gospodarski pogoji štejejo za izpolnjene.

6. Kadar obstaja dokaz, da bodo bistveni interesi proizvajalcev Unije verjetno utrpeli negativne posledice, se izvede preverjanje gospodarskih pogojev na ravni Unije.

Člen 212

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi:

(a) pogoje za podelitev dovoljenja za postopke iz člena 211(1);

(b) izjeme od pogojev iz člena 211(3) in (4);

(c) primere, v katerih se šteje, da so gospodarski pogoji izpolnjeni, kot je navedeno v členu 211(5).

▼B

Člen 213

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za preverjanje gospodarskih pogojev iz člena 211(6).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Člen 214

Evidence

1. Razen pri postopku tranzita ali če ni določeno drugače, mora imetnik dovoljenja, imetnik postopka in vse osebe, ki opravljajo neko dejavnost v zvezi s hrambo, obdelavo ali predelavo blaga ter prodajo ali nakupom blaga v prostih conah, voditi ustrezne evidence v obliki, ki jo potrdijo carinski organi.

Evidence vsebujejo informacije in navedbe, ki carinskim organom omogočajo nadzor nad zadevnim postopkom, zlasti glede identifikacije blaga, danega v navedeni postopek, njegovega carinskega statusa in gibanja.

2. Šteje se, da pooblaščeni gospodarski subjekt za carinske poenostavitve izpolnjuje obveznost iz odstavka 1, če so njegove evidence ustrezne za namene zadevnega posebnega postopka.

Člen 215

Zaključek posebnega postopka

1. V drugih primerih, ki niso postopek tranzita, in brez poseganja v člen 254 je posebni postopek zaključen, ko se blago, dano v postopek, ali oplemeniteni proizvodi dajo v naknadni carinski postopek, ko se to blago ali proizvodi iznesejo s carinskega območja Unije, so uničeni, ne da bi ostali odpadki, ali se v skladu s členom 199 odstopijo državi.

2. Carinski organi zaključijo postopek tranzita, ko lahko na podlagi primerjave podatkov, ki jih ima carinski urad odhoda, in podatkov, ki jih ima carinski namembni urad, ugotovijo, da se je postopek pravilno končal.

3. Carinski organi sprejmejo vse potrebne ukrepe, da uredijo položaj blaga, katerega postopek ni bil zaključen po predpisanih pogojih.

4. Zaključek postopka se izvede v določenem roku, razen če ni določeno drugače.

▼B

Člen 216

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi rok iz člena 215(4).

Člen 217

Podelitev izvedbenih pooblastil

▼C2

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za zaključek posebnega postopka iz člena 215.

▼B

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Člen 218

Prenos pravic in obveznosti

Pravice in obveznosti imetnika postopka za blago, ki je bilo dano v posebni postopek, ki ni tranzit, se lahko v celoti ali deloma prenesejo na drugo osebo, ki izpolnjuje pogoje za zadevni postopek.

Člen 219

Gibanje blaga

V posebnih primerih se lahko blago, dano v posebni postopek, ki ni tranzit, ali v prosto cono, giblje med različnimi kraji na carinskem območju Unije.

Člen 220

Običajno ravnanje

Blago, ki je dano v carinsko skladiščenje, v postopek oplemenitenja ali v prosto cono, je lahko predmet običajnega ravnanja, katerega namen je blago ohraniti, izboljšati njegov videz ali tržno kakovost ali ga pripraviti za distribucijo ali nadaljnjo prodajo.

Člen 221

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284:

(a) ki določajo primere in pogoje za gibanje blaga, danega v posebni postopek, ki ni tranzit, ali v prosto cono v skladu s členom 219;

▼B

(b) ki določajo običajne oblike ravnanj z blagom, ki je dano v carinsko skladiščenje, postopek oplemenitenja ali v prosto cono, kot je navedeno v členu 220.

Člen 222

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za:

(a) prenos pravic in obveznosti imetnika postopka v zvezi z blagom, ki je bilo dano v posebni postopek, ki ni tranzit, v skladu s členom 218;

(b) gibanje blaga, danega v posebni postopek, ki ni tranzit, ali v prosto cono v skladu s členom 219.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Člen 223

Enakovredno blago

1. Enakovredno blago obsega unijsko blago, ki se hrani, uporablja ali predela namesto blaga, ki je dano v posebni postopek.

Pri postopku pasivnega oplemenitenja enakovredno blago obsega neunijsko blago, ki se predela namesto unijskega blaga, danega v postopek pasivnega oplemenitenja.

Če ni drugače določeno, ima enakovredno blago enako osemmestno oznako kombinirane nomenklature, enako tržno kakovost in enake tehnične lastnosti kot blago, ki ga zamenjuje.

2. Pod pogojem, da je zagotovljen pravilen potek postopka, zlasti glede carinskega nadzora, carinski organi na zahtevo odobrijo:

(a) uporabo enakovrednega blaga v okviru carinskega skladiščenja, prostih con, posebne rabe in postopka oplemenitenja;

(b) v posebnih primerih uporabo enakovrednega blaga v okviru postopka začasnega uvoza;

(c) v primeru postopka aktivnega oplemenitenja izvoz oplemenitenih proizvodov, pridobljenih iz enakovrednega blaga pred uvozom blaga, ki ga zamenjuje;

(d) v primeru postopka pasivnega oplemenitenja uvoz oplemenitenih proizvodov, pridobljenih iz enakovrednega blaga pred izvozom blaga, ki ga zamenjuje.

▼B

Šteje se, da pooblaščeni gospodarski subjekt za carinske poenostavitve izpolnjuje pogoj o zagotavljanju pravilnega izvajanja postopka, če je dejavnost v zvezi z uporabo enakovrednega blaga za zadevni postopek upoštevana pri dovoljenju iz točke (a) člena 38(2).

3. Uporaba enakovrednega blaga ni dovoljena v naslednjih primerih:

(a) kadar gre za le običajno ravnanje, kakor je opredeljeno v členu 220, v okviru postopka aktivnega oplemenitenja;

(b) kadar se prepoved povračila ali izjem od uvozne dajatve uporablja za blago brez porekla, ki se uporablja za proizvodnjo proizvodov iz postopka aktivnega oplemenitenja, za katere je dokazilo o poreklu izdano ali sestavljeno v okviru preferencialne ureditve med Unijo in nekaterimi državami ali ozemlji zunaj carinskega območja Unije ali skupinami takšnih držav ali ozemelj;

(c) kadar bi pomenila neupravičeno prednost glede uvozne dajatve ali kadar tako določa zakonodaja Unije.

4. V primeru iz točke (c) odstavka 2 in kadar bi bili oplemeniteni proizvodi zavezani izvozni dajatvi, če se ne bi izvozili v okviru postopka aktivnega oplemenitenja, imetnik dovoljenja priskrbi zavarovanje za zagotovitev plačila izvozne dajatve, če neunijsko blago ne bi bilo uvoženo v roku iz člena 257(3).

Člen 224

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi:

(a) izjeme od tretjega pododstavka člena 223(1);

(b) pogoje, pod katerimi se uporablja enakovredno blago v skladu s členom 223(2);

(c) posebne primere, v katerih se enakovredno blago uporablja v okviru postopka začasnega uvoza, v skladu s točko (b) člena 223(2);

(d) primere, v katerih uporaba enakovrednega blaga ni dovoljena v skladu s točko (c) člena 223(3).

▼B

Člen 225

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za uporabo enakovrednega blaga, odobrenega v skladu s členom 223(2).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

POGLAVJE 2

Tranzit

Oddelek 1

Zunanji in notranji tranzit

Člen 226

Zunanji tranzit

1. V okviru postopka zunanjega tranzita se neunijsko blago lahko giblje od ene do druge točke na carinskem območju Unije, ne da bi zanj veljale naslednje obveznosti:

(a) uvozna dajatev;

(b) druge dajatve, kakor jih določajo druga ustrezna veljavna pravila;

(c) ukrepi trgovinske politike, če ne prepovedujejo vstopa blaga na carinsko območje Unije ali izstopa blaga z njega.

2. V posebnih primerih se unijsko blago da v postopek zunanjega tranzita.

3. Gibanje iz odstavka 1 se izvaja na enega od naslednjih načinov:

(a) po postopku zunanjega tranzita Unije;

(b) v skladu s Konvencijo TIR, pod pogojem, da:

(i) se je takšno gibanje začelo ali se bo končalo zunaj carinskega območja Unije;

(ii) se takšno gibanje opravi med dvema krajema na carinskem območju Unije po ozemlju države ali ozemlju zunaj carinskega območja Unije;

(c) v skladu s Konvencijo ATA/Istanbulsko konvencijo, kadar gre za tranzit;

(d) po Renskem manifestu (člen 9 revidirane Konvencije za plovbo po Renu);

▼B

(e) po obrazcu 302, ki ga določa sporazum med pogodbenicami Severnoatlantskega pakta o statusu njihovih sil, ki je bil podpisan v Londonu 19. junija 1951;

(f) po poštnem sistemu v skladu z akti Svetovne poštne zveze, kadar blago prevažajo nosilci pravic in obveznosti iz takšnih aktov ali se blago prevaža zanje.

Člen 227

Notranji tranzit

1. V okviru postopka notranjega tranzita in pod pogoji iz odstavka 2 se unijsko blago lahko giblje od ene do druge točke na carinskem območju Unije in prehaja preko države ali ozemlja zunaj navedenega carinskega območja, ne da bi pri tem spremenilo svoj carinski status.

2. Gibanje iz odstavka 1 se izvaja na enega od naslednjih načinov:

(a) po postopku notranjega tranzita Unije, če takšno možnost določa mednarodni sporazum;

(b) v skladu s Konvencijo TIR;

(c) v skladu s Konvencijo ATA/Istanbulsko konvencijo, kadar gre za tranzit;

(d) po Renskem manifestu (člen 9 revidirane Konvencije za plovbo po Renu);

(e) po obrazcu 302, ki ga določa sporazum med pogodbenicami Severnoatlantskega pakta o statusu njihovih sil, ki je bil podpisan v Londonu 19. junija 1951;

(f) po poštnem sistemu v skladu z akti Svetovne poštne zveze, kadar blago prevažajo nosilci pravic in obveznosti iz takšnih aktov ali se blago prevaža zanje.

Člen 228

Enotno ozemlje za namene tranzita

Kadar se blago giblje od ene do druge točke na carinskem območju Unije v skladu s Konvencijo TIR, Konvencijo ATA/Istanbulsko konvencijo, po obrazcu 302 ali po poštnem sistemu, se carinsko območje Unije za namene takšnega prevoza šteje za enotno ozemlje.

Člen 229

Izključitev oseb iz operacij TIR

1. Kadar se carinski organi države članice odločijo, da bodo osebo izključili iz operacij TIR na podlagi člena 38 Konvencije TIR, ta odločba velja na celotnem carinskem območju Unije, zato zvezkov TIR, ki jih je vložila ta oseba, ne sprejme noben carinski urad.

▼B

2. Država članica o svoji odločbi iz odstavka 1 in datumu začetka njene uporabe obvesti druge države članice in Komisijo.

Člen 230

Pooblaščeni prejemnik za namene TIR

Carinski organi lahko na podlagi zahtevka osebi, ki je navedena kot 'pooblaščeni prejemnik', dovolijo prejeti blago, ki se je gibalo v skladu s Konvencijo TIR, na za to pooblaščenem mestu, tako da se postopek zaključi v skladu s točko (d) člena 1 Konvencije TIR.

Člen 231

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi:

(a) posebne primere, v katerih se unijsko blago da v postopek zunanjega tranzita v skladu s členom 226(2);

(b) pogoje za podelitev dovoljenja iz člena 230.

Člen 232

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija ob upoštevanju potreb Unije z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za uporabo točk (b) do (f) člena 226(3) in točk (b) do (f) člena 227(2) na carinskem območju Unije.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Oddelek 2

Tranzit Unije

Člen 233

Obveznosti imetnika postopka tranzita Unije ter prevoznika in prejemnika blaga, ki se giblje v okviru postopka tranzita Unije

1. Imetnik postopka tranzita Unije je odgovoren za:

(a) predložitev nedotaknjenega blaga in zahtevanih informacij namembnemu carinskemu uradu v predpisanem roku in v skladu z ukrepi, ki so jih carinski organi sprejeli za zagotovitev identifikacije blaga;

(b) spoštovanje carinskih določb v zvezi s postopkom; in

▼B

(c) predložitev zavarovanja za zagotovitev plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, ali drugih dajatev, ki utegnejo nastati v zvezi z blagom, kakor določajo druga ustrezna veljavna pravila, razen če ni v carinski zakonodaji določeno drugače.

2. Obveznost imetnika postopka je izpolnjena in postopek tranzita se konča, ko so blago, ki je dano v postopek, in zahtevane informacije na razpolago namembnemu carinskemu uradu v skladu z določbami carinske zakonodaje.

3. Prevoznik ali prejemnik blaga, ki ob sprejemu blaga ve, da se giblje v okviru postopka tranzita Unije, je tudi odgovoren za predložitev nedotaknjenega blaga namembnemu carinskemu uradu v predpisanem roku in v skladu z ukrepi, ki so jih carinski organi sprejeli za zagotovitev identifikacije blaga.

4. Carinski organi lahko na zahtevo odobrijo naslednje poenostavitve v zvezi z dajanjem blaga v postopek tranzita Unije ali zaključkom navedenega postopka:

(a) status pooblaščenega pošiljatelja, ki imetniku dovoljenja omogoča dati blago v postopek tranzita Unije, ne da bi ga predložil carini;

(b) status pooblaščenega prejemnika, ki imetniku dovoljenja omogoča na pooblaščenem mestu prejeti blago, ki se je gibalo v postopku tranzita Unije, da se v skladu s členom 233(2) konča postopek;

(c) uporabo posebnih carinskih oznak, kadar je nameščanje carinskih oznak potrebno za zagotovitev identifikacije blaga, danega v postopek tranzita Unije;

(d) uporabo carinske deklaracije, pri kateri se zahteva manj podatkov za dajanje blaga v postopek tranzita Unije;

(e) uporabo elektronske prevozne listine kot carinske deklaracije za dajanje blaga v postopek tranzita Unije, če vsebuje navedbe, potrebne za takšno deklaracijo, ter so te navedbe carinskim organom na voljo ob odhodu in v namembnem kraju, s čimer je mogoč carinski nadzor blaga in zaključek postopka.

Člen 234

Blago, ki v okviru postopka zunanjega tranzita Unije prehaja območje države ali ozemlja zunaj carinskega območja Unije

1. Postopek zunanjega tranzita Unije se uporablja za blago, ki prehaja državo ali ozemlje zunaj carinskega območja Unije, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) tako možnost določa mednarodni sporazum;

(b) prevoz po navedeni državi ali ozemlju poteka na podlagi enotne prevozne listine, sestavljene na carinskem območju Unije.

▼B

2. V primeru iz točke (b) odstavka 1 se izvajanje postopka zunanjega tranzita Unije prekine, ko je blago zunaj carinskega območja Unije.

Člen 235

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi pogoje za podelitev dovoljenj iz člena 233(4).

Člen 236

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila v zvezi z:

(a) dajanjem blaga v postopek tranzita Unije in koncem tega postopka;

(b) obliko poenostavitev iz člena 233(4);

(c) carinskim nadzorom blaga, ki v okviru postopka zunanjega tranzita Unije iz člena 234 prehaja območje države ali ozemlja zunaj carinskega območja Unije.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

POGLAVJE 3

Hramba

Oddelek 1

Skupne določbe

Člen 237

Področje uporabe

1. V okviru postopka hrambe se neunijsko blago lahko hrani na carinskem območju Unije, ne da bi zanj veljale naslednje obveznosti:

(a) uvozna dajatev;

(b) druge dajatve, kakor jih določajo druga ustrezna veljavna pravila;

(c) ukrepi trgovinske politike, če ne prepovedujejo vstopa blaga na carinsko območje Unije ali izstopa blaga z njega.

2. Unijsko blago je lahko dano v postopek carinskega skladiščenja ali v prosto cono v skladu z zakonodajo Unije, ki ureja posamezna področja, ali da bi bilo upravičeno do ugodnosti na podlagi odločitve o odobritvi povračila ali odpusta uvozne dajatve.

▼B

3. Carinski organi lahko, kadar obstaja gospodarska potreba po tem in kadar to ne bo imelo negativnih posledic za carinski nadzor, dovoli hrambo unijskega blaga v skladišču za carinsko skladiščenje. To blago se ne šteje kot blago v postopku carinskega skladiščenja.

Člen 238

Trajanje postopka hrambe

1. Blago lahko ostane v postopku hrambe brez časovne omejitve.

2. Carinski organi lahko v izjemnih okoliščinah določijo rok, do katerega mora biti postopek hrambe zaključen, zlasti ko lahko vrsta in narava blaga v primeru dolgoročne hrambe ogrožata zdravje ljudi, živali ali rastlin ali ogrožata okolje.

Člen 239

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za dajanje unijskega blaga v postopek carinskega skladiščenja ali v prosto cono v skladu s členom 237(2).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

Oddelek 2

Carinsko skladiščenje

Člen 240

Hramba v carinskih skladiščih

1. V okviru postopka carinskega skladiščenja je neunijsko blago mogoče hraniti v prostorih ali na drugih lokacijah, ki jih carinski organi odobrijo za ta postopek in so pod carinskim nadzorom (v nadaljnjem besedilu: carinska skladišča).

2. Carinska skladišča lahko uporabijo vse osebe za carinsko skladiščenje blaga (v nadaljnjem besedilu: javno carinsko skladišče) ali imetnik dovoljenja za carinsko skladiščenje za hrambo blaga (v nadaljnjem besedilu: zasebno carinsko skladišče).

3. Blago, dano v postopek carinskega skladiščenja, se lahko začasno iznese iz carinskega skladišča. Tak iznos predhodno dovolijo carinski organi, razen v primeru višje sile.

▼B

Člen 241

Oplemenitenje

1. Kadar obstaja gospodarska potreba in ne bo negativnih posledic za carinski nadzor, lahko carinski organi dovolijo, da se oplemenitenje blaga v postopku aktivnega oplemenitenja ali postopku posebne rabe izvede v carinskem skladišču, v skladu s pogoji, ki jih določajo navedeni postopki.

2. Za blago iz odstavka 1 se ne šteje, da je v postopku carinskega skladiščenja.

Člen 242

Odgovornosti imetnika dovoljenja ali postopka

1. Imetnik dovoljenja in imetnik postopka sta odgovorna:

(a) zagotoviti, da blago v postopku carinskega skladiščenja ni umaknjeno iz carinskega nadzora; in

(b) za izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz skladiščenja blaga, zajetega v postopku carinskega skladiščenja.

2. Kadar se dovoljenje nanaša na javno carinsko skladišče, lahko to z odstopanjem od odstavka 1 določi, da se obveznosti iz točk (a) ali (b) odstavka 1 naložijo izključno imetniku postopka.

3. Imetnik postopka je odgovoren za izpolnjevanje obveznosti, ki nastanejo z dajanjem blaga v postopek carinskega skladiščenja.

Oddelek 3

Proste cone

Člen 243

Določitev prostih con

1. Države članice lahko dele carinskega območja Unije določijo za proste cone.

Država članica za vsako prosto cono določi območje, ki ga zajema, in opredeli vstopne in izstopne točke.

2. Države članice Komisiji sporočijo informacije o svojih delujočih prostih conah.

3. Proste cone so zaprto območje.

Meja ter vstopne in izstopne točke z območja proste cone so predmet carinskega nadzora.

4. Osebe, blago in prevozna sredstva, ki vstopajo v proste cone ali jih zapuščajo, so lahko predmet carinske kontrole.

▼B

Člen 244

Objekti in dejavnosti v prostih conah

1. Za postavitev kakršnih koli objektov v prosti coni je potrebno predhodno dovoljenje carinskih organov.

2. Ob upoštevanju carinske zakonodaje je v prosti coni dovoljena katera koli industrijska, trgovinska ali storitvena dejavnost. O izvajanju teh dejavnosti je treba carinske organe obvestiti vnaprej.

3. Carinski organi lahko opravljanje dejavnosti iz odstavka 2 prepovejo ali omejijo zaradi narave zadevnega blaga, zaradi zahtev carinskega nadzora ali zaradi zahtev varnosti in varstva.

4. Carinski organi lahko prepovejo izvajanje dejavnosti v prosti coni osebam, ki ne dajo potrebnega zagotovila o spoštovanju carinskih določb.

Člen 245

Predložitev blaga in dajanje blaga v postopek

1. Blago, vneseno v prosto cono, se predloži carini in zanj se opravijo predpisane carinske formalnosti, kadar:

(a) vstopi v prosto cono neposredno z območja, ki je zunaj carinskega območja Unije;

(b) je bilo dano v carinski postopek, ki se konča ali se zaključi, ko je blago dano v postopek proste cone;

(c) je dano v postopek proste cone, da bi bilo upravičeno do ugodnosti na podlagi odločitve o odobritvi povračila ali odpusta uvozne dajatve; ali

(d) so takšne formalnosti določene v zakonodaji, ki ni carinska.

2. Blaga, ki je v prosto cono vneseno v drugih okoliščinah, kot so tiste iz odstavka 1, se ne predloži carini.

3. Brez poseganja v člen 246 se šteje, da je blago, vneseno v prosto cono, dano v postopek proste cone:

(a) v trenutku, ko se vnese v prosto cono, razen če je že bilo dano v drug carinski postopek; ali

(b) v trenutku, ko je postopek tranzita končan, razen če je nemudoma dano v nadaljnji carinski postopek.

Člen 246

Unijsko blago v prostih conah

1. Unijsko blago se lahko v prosto cono vnese, se v prosti coni hrani, giblje, uporablja, predela ali porabi. V takih primerih se ne šteje, da je blago v postopku proste cone.

▼B

2. Na zahtevek zadevne osebe carinski organi določijo carinski status unijskega blaga za naslednje blago:

(a) unijsko blago, ki vstopi v prosto cono;

(b) unijsko blago, ki je bilo oplemeniteno v prosti coni;

(c) blago, ki se v prosti coni sprosti v prosti promet.

Člen 247

Neunijsko blago v prostih conah

1. Neunijsko blago se lahko, dokler je na območju proste cone, sprosti v prosti promet ali da v postopek aktivnega oplemenitenja, začasnega uvoza ali posebne rabe, pod pogoji, določenimi za te postopke.

V takih primerih se ne šteje, da je blago v postopku proste cone.

2. Brez poseganja v določbe, ki se uporabljajo za dobave ali hrambo blaga za oskrbo, in kadar zadevni postopek tako določa, odstavek 1 ne izključuje uporabe ali porabe blaga, katerega sprostitev v prosti promet ali začasen uvoz nima za posledico uporabe uvozne dajatve ali ukrepov skupne kmetijske ali trgovinske politike.

V primeru take uporabe ali porabe se ne zahteva carinska deklaracija za sprostitev v prosti promet ali za začasni uvoz.

Takšna deklaracija pa se zahteva, če za takšno blago velja tarifna kvota ali plafon.

Člen 248

Iznos blaga iz proste cone

1. Brez poseganja v zakonodajo na drugih področjih se lahko blago v prosti coni izvozi ali ponovno izvozi s carinskega območja Unije ali vnese na drug del carinskega območja Unije.

2. Členi 134 do 149 se uporabljajo za blago, ki se iz proste cone iznese na druge dele carinskega območja Unije.

Člen 249

Carinski status

Kadar je blago izneseno iz proste cone na drug del carinskega območja Unije ali dano v carinski postopek, se šteje za neunijsko blago, razen če se ne dokaže njegovega carinskega statusa kot unijskega blaga.

▼B

Vendar se za potrebe uporabe izvozne dajatve in izvoznih dovoljenj ali izvoznih kontrolnih ukrepov, predpisanih v okviru skupne kmetijske ali trgovinske politike, takšno blago šteje za unijsko blago, razen če se ne ugotovi, da nima carinskega statusa unijskega blaga.

POGLAVJE 4

Določena raba

Oddelek 1

Začasni uvoz

Člen 250

Področje uporabe

1. V okviru postopka začasnega uvoza je neunijsko blago, namenjeno za ponovni izvoz, lahko predmet določene rabe na carinskem območju Unije s popolno ali delno oprostitvijo uvozne dajatve in ne da bi zanj veljalo naslednje:

(a) druge dajatve, kakor jih določajo druga ustrezna veljavna pravila;

(b) ukrepi trgovinske politike, če ne prepovedujejo vstopa blaga na carinsko območje Unije ali izstopa blaga z njega.

2. Postopek začasnega uvoza se lahko uporabi le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) predvidena ni nobena sprememba blaga, razen običajnega zmanjšanja vrednosti zaradi uporabe;

(b) zagotoviti je mogoča identifikacijo blaga, danega v postopek, razen kadar glede na naravo blaga ali predvideno uporabo ni verjetna zloraba postopka zaradi odsotnosti ukrepov za zagotovitev identifikacije, ali v primeru iz člena 223, kadar se lahko preveri usklajenost s predpisanimi pogoji glede enakovrednega blaga;

(c) imetnik postopka ima sedež izven carinskega območja Unije, razen če ni drugače določeno;

(d) zahteve za popolno ali delno oprostitev dajatev, podane v carinski zakonodaji, so izpolnjene.

Člen 251

Rok, do katerega lahko blago ostane v postopku začasnega uvoza

1. Carinski organi določijo rok, do katerega mora biti blago, dano v postopek začasnega uvoza, ponovno izvoženo ali dano v nadaljnji carinski postopek. Tak rok je dovolj dolg, da se doseže cilj dovoljene uporabe.

▼B

2. Razen kadar je drugače določeno, je najdaljši rok, v katerem blago lahko ostane v postopku začasnega uvoza zaradi istega namena in na odgovornost istega imetnika dovoljenja, tudi če se je postopek zaključil z dajanjem blaga v drug posebni postopek in nato ponovno v postopek začasnega uvoza, 24 mesecev.

3. Kadar se v izjemnih okoliščinah dovoljena uporaba ne more izvesti v roku iz odstavkov 1 in 2, lahko carinski organi odobrijo podaljšanje tega roka za razumno obdobje na podlagi utemeljenega zahtevka imetnika dovoljenja.

4. Skupno obdobje, v katerem lahko blago ostane v postopku začasnega uvoza, ni daljše od deset let, razen ob nepredvidljivih dogodkih.

Člen 252

Znesek uvozne dajatve v primeru začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvozne dajatve

1. Znesek uvozne dajatve za blago, dano v postopek začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvozne dajatve, znaša 3 % zneska uvozne dajatve, ki bi jo bilo za navedeno blago treba plačati, če bi bilo sproščeno v prosti promet na dan, ko je bilo dano v postopek začasnega uvoza.

Navedeni znesek se plača za vsak mesec ali del meseca, v katerem je bilo blago dano v postopek začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvozne dajatve.

2. Znesek uvozne dajatve ne sme presegati zneska, ki bi se plačal, če bi se zadevno blago sprostilo v prosti promet na dan, ko je bilo dano v postopek začasnega uvoza.

Člen 253

Prenos pooblastila

►C2 Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, ◄ da se določi:

(a) določeno rabo iz člena 250(1);

(b) zahteve iz točke (d) člena 250(2).

Oddelek 2

Posebna raba

Člen 254

Postopek posebne rabe

1. V okviru postopka posebne rabe se lahko blago zaradi njegove določene rabe sprosti v prosti promet z izvzetjem od dajatve ali po znižani stopnji dajatve.

▼B

2. Kadar je blago na takšni proizvodni stopnji, da se ekonomično lahko doseže le predpisano posebno rabo, lahko carinski organi v dovoljenju določijo pogoje, pod katerimi se šteje, da se blago uporablja za namene, določene za uporabo izvzetja od dajatve ali znižane stopnje dajatve.

3. Kadar je blago primerno za večkratno uporabo in se carinskim organom zaradi preprečevanja zlorab to zdi ustrezno, se carinski nadzor nadaljuje še največ dve leti po dnevu njihove prve uporabe za namene, določene za uporabo izvzetja od dajatve ali znižane stopnje dajatve.

4. Carinski nadzor v postopku posebne rabe se konča v vseh naslednjih primerih:

(a) kadar je bilo blago uporabljeno za namene, določene za uporabo izvzetja od dajatve ali znižane stopnje dajatve;

(b) kadar je bilo blago izneseno s carinskega območja Unije, uničeno ali odstopljeno državi;

(c) kadar je bilo blago uporabljeno za namene, ki niso določeni za uporabo izvzetja od dajatve ali znižane stopnje dajatve in je bila veljavna uvozna dajatev plačana.

5. Če se zahteva stopnja donosa, se za postopek posebne rabe uporablja člen 255.

6. Odpadki in ostanki, nastali v postopku obdelave ali predelave blaga v skladu s predpisano posebno rabo, ter izgube zaradi naravnega kala se štejejo za blago, dano v predpisano posebno rabo.

7. Odpadki in ostanki, nastali pri uničenju blaga, danega v postopek posebne rabe, se štejejo, kot da so dani v postopek carinskega skladiščenja.

POGLAVJE 5

Oplemenitenje

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 255

Stopnja donosa

Carinski organi določijo bodisi stopnjo donosa ali povprečno stopnjo donosa za oplemenitenje, po potrebi pa tudi način določanja takšne stopnje, razen kjer je stopnja donosa določena z zakonodajo Unije, ki ureja posamezna področja.

▼B

Stopnja donosa ali povprečna stopnja donosa se določi na podlagi dejanskih okoliščin, v katerih se oplemenitenje izvaja ali se bo izvajalo. Ta stopnja se po potrebi lahko prilagodi v skladu s členom 28.

Oddelek 2

Aktivno oplemenitenje

Člen 256

Področje uporabe

1. Brez poseganja v člen 223 se neunijsko blago v okviru postopka aktivnega oplemenitenja lahko uporabi na carinskem območju Unije v eni ali več operacijah oplemenitenja, ne da bi za takšno blago veljale:

(a) uvozna dajatev;

(b) druge dajatve, kakor jih določajo druga ustrezna veljavna pravila;

(c) ukrepi trgovinske politike, če ne prepovedujejo vstopa blaga na carinsko območje Unije ali izstopa blaga z njega.

2. Postopek aktivnega oplemenitenja se brez poseganja v uporabo proizvodnih pripomočkov lahko uporabi v primerih, ko ne gre za popravilo in uničenje, samo kadar se blago, dano v postopek, lahko identificira v oplemenitenih proizvodih.

V primeru iz člena 223 se postopek lahko uporabi, kadar se lahko preveri skladnost s predpisanimi pogoji glede enakovrednega blaga.

3. Postopek aktivnega oplemenitenja se lahko poleg primerov iz odstavkov 1 in 2 uporablja tudi za naslednje blago:

(a) blago, za katero so predvidene operacije za zagotovitev usklajenosti s tehničnimi zahtevami za sprostitev blaga v prosti promet;

(b) blago, ki je predmet običajnega ravnanja v skladu s členom 220.

Člen 257

Rok za zaključek postopka

▼C2

1. Carinski organi določijo rok, v katerem je treba postopek aktivnega oplemenitenja v skladu s členom 215 zaključiti.

▼B

Rok teče od dne, ko je neunijsko blago dano v postopek, pri čemer se upošteva čas, ki je potreben za izvedbo oplemenitenja in za zaključek postopka.

▼B

2. Carinski organi lahko odobrijo podaljšanje roka iz odstavka 1 za razumno obdobje na podlagi utemeljenega zahtevka imetnika dovoljenja.

Dovoljenje lahko določa, da se rok, ki začne teči sredi meseca, trimesečja ali polletja, izteče zadnji dan naslednjega meseca oziroma trimesečja ali polletja.

3. V primeru predhodnega izvoza v skladu s točko (c) člena 223(2) se v dovoljenju določi rok, v katerem se neunijsko blago prijavi za postopek aktivnega oplemenitenja, pri čemer se upošteva čas, potreben za nabavo in prevoz na carinsko območje Unije.

Rok iz prvega pododstavka se določi v mesecih in ne presega šestih mesecev. Teči začne od dne sprejema izvozne deklaracije za oplemenitene proizvode, pridobljene iz ustreznega enakovrednega blaga.

4. Na zahtevo imetnika dovoljenja se lahko rok šestih mesecev iz odstavka 3 podaljša tudi po njegovem izteku, če celotno obdobje ne presega dvanajstih mesecev.

Člen 258

Začasni ponovni izvoz zaradi nadaljnjega oplemenitenja

Carinski organi lahko na podlagi zahtevka dovolijo, da se del blaga ali vse blago, dano v postopek aktivnega oplemenitenja, ali oplemeniteni proizvodi začasno ponovno izvozijo zaradi nadaljnjega oplemenitenja zunaj carinskega območja Unije v skladu s pogoji, določenimi za postopek pasivnega oplemenitenja.

Oddelek 3

Pasivno oplemenitenje

Člen 259

Področje uporabe

1. V okviru postopka pasivnega oplemenitenja se unijsko blago lahko začasno izvozi s carinskega območja Unije, da se izvedejo operacije oplemenitenja blaga. Oplemeniteni proizvodi, pridobljeni iz navedenega blaga, se lahko na podlagi zahtevka imetnika dovoljenja ali katere koli osebe s sedežem na carinskem območju Unije, v kolikor ima ta oseba soglasje imetnika dovoljenja in so izpolnjeni pogoji iz dovoljenja, sprostijo v prosti promet s popolno ali delno oprostitvijo uvozne dajatve.

2. Pasivno oplemenitenje ni dovoljeno za naslednje unijsko blago:

(a) blago, ki je zaradi izvoza upravičeno do povračila ali odpusta uvozne dajatve;

▼B

(b) blago, ki je bilo pred izvozom sproščeno v prosti promet z izvzetjem od dajatve ali po znižani stopnji dajatve zaradi njegove posebne rabe, vse dokler niso izpolnjeni nameni takšne posebne rabe, razen če mora tako blago v popravilo;

(c) blago, ki je zaradi izvoza upravičeno do izvoznih nadomestil;

(d) blago, ki je zaradi izvoza upravičeno do druge finančne ugodnosti, kot so nadomestila iz točke (c), odobrene v okviru skupne kmetijske politike.

3. Carinski organi določijo rok, v katerem mora biti začasno izvoženo blago ponovno uvoženo na carinsko območje Unije v obliki oplemenitenih proizvodov in sproščeno v prosti promet, da je lahko upravičeno do popolne ali delne oprostitve uvozne dajatve. Odobrijo lahko podaljšanje tega roka za razumno obdobje, če imetnik dovoljenja predloži utemeljen zahtevek.

Člen 260

Brezplačno popravljeno blago

1. Kadar se carinski organi prepričajo, da je bilo blago popravljeno brezplačno bodisi zaradi pogodbene ali zakonske obveznosti, ki izhaja iz zavarovanja, bodisi zaradi tovarniške napake ali napake v materialu, je upravičeno do popolne oprostitve uvozne dajatve.

2. Odstavek 1 se ne uporablja, kadar se tovarniška napaka oziroma napaka v materialu opazi že ob prvi sprostitvi zadevnega blaga v prosti promet.

▼M2

Člen 260a

Blago, ki je popravljeno ali spremenjeno na podlagi mednarodnih sporazumov

1. Popolna oprostitev uvoznih dajatev se odobri oplemenitenim proizvodom, ki se pridobijo iz blaga, danega v postopek pasivnega oplemenitenja, kadar se carinski organi prepričajo, da:

(a) je bilo to blago popravljeno ali spremenjeno v državi ali na ozemlju zunaj carinskega območja Unije, s katero oziroma katerim je Unija sklenila mednarodni sporazum za takšno oprostitev, ter

(b) so pogoji za oprostitev uvoznih dajatev, določeni v sporazumu iz točke (a), izpolnjeni.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za oplemenitene proizvode, ki se pridobijo iz enakovrednega blaga iz člena 223, in za nadomestne proizvode iz členov 261 in 262.

▼B

Člen 261

Sistem standardne zamenjave

1. V okviru sistema standardne zamenjave lahko uvoženi proizvod (nadomestni proizvod) v skladu z odstavki 2 do 5 nadomesti oplemeniteni proizvod.

2. Carinski organi na podlagi zahtevka dovolijo uporabo sistema standardne zamenjave, kadar oplemenitenje zajema popravilo pomanjkljivega unijskega blaga, ki ni predmet ukrepov, določenih v skladu s skupno kmetijsko politiko, ali posebnih dogovorov, ki se uporabljajo za določeno blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov.

3. Nadomestni proizvod ima enako osemmestno oznako kombinirane nomenklature, enako tržno kakovost in enake tehnične lastnosti, kot bi jih imelo pomanjkljivo blago, če bi bilo na njem opravljeno popravilo.

4. Kadar se pomanjkljivo blago uporabi že pred izvozom, morajo biti rabljeni tudi nadomestni proizvodi.

Vendar carinski organi opustijo zahtevo, določeno v prvem pododstavku, če je bil nadomestni proizvod dobavljen brezplačno bodisi zaradi pogodbene ali zakonske obveznosti, ki izhaja iz zavarovanja, bodisi zaradi napake v materialu ali tovarniške napake.

5. Določbe, ki bi se uporabljale za oplemenitene proizvode, se uporabljajo tudi za nadomestne proizvode.

Člen 262

Predhodni uvoz nadomestnih proizvodov

1. Carinski organi pod pogoji, ki jih sami določijo, na podlagi zahtevka zadevne osebe dovolijo uvoz nadomestnih proizvodov, preden se pomanjkljivo blago izvozi.

V primeru takega predhodnega uvoza nadomestnega proizvoda se predloži zavarovanje za znesek uvozne dajatve, ki bi se plačala, če se pomanjkljivo blago ne bi izvozilo v skladu z odstavkom 2.

2. Pomanjkljivo blago se izvozi v roku dveh mesecev od dne, ko carinski organi sprejmejo deklaracijo za sprostitev nadomestnih proizvodov v prosti promet.

3. Kadar v izjemnih okoliščinah pomanjkljivega blaga ni mogoče izvoziti v roku iz odstavka 2, lahko carinski organi odobrijo podaljšanje tega roka za razumno obdobje na podlagi utemeljenega zahtevka imetnika dovoljenja.

▼B

NASLOV VIII

IZNOS BLAGA S CARINSKEGA OBMOČJA UNIJE

POGLAVJE 1

Formalnosti pred izstopom blaga

Člen 263

Vložitev predodhodne deklaracije

1. Za blago, ki bo izneseno s carinskega območja Unije, se v določenem roku, preden se blago iznese s carinskega območja Unije, pri pristojnem carinskem uradu vloži predodhodna deklaracija.

2. Obveznost iz odstavka 1 se opusti:

(a) za prevozna sredstva in blago na njih, ki le prehajajo teritorialne vode ali zračni prostor carinskega območja Unije, ne da bi se na tem območju ustavila; ali

(b) v drugih posebnih primerih, kadar je to ustrezno utemeljeno z vrsto blaga ali prometa ali kadar to zahtevajo mednarodni sporazumi.

3. Predodhodna deklaracija je v obliki:

(a) carinske deklaracije, kadar je blago, ki bo izneseno s carinskega območja Unije, dano v carinski postopek, za katerega se zahteva takšna carinska deklaracija;

(b) deklaracije za ponovni izvoz v skladu s členom 270;

(c) izstopne skupne deklaracije v skladu s členom 271.

4. Predodhodna deklaracija vsebuje navedbe, potrebne za analizo tveganja za varnostne in varstvene namene.

Člen 264

Analiza tveganja

Carinski urad, pri katerem se vloži predodhodna deklaracija iz člena 263, zagotovi, da se v določenem roku na podlagi te deklaracije izvede analiza tveganja, zlasti za varnostne in varstvene namene, ter sprejmejo potrebni ukrepi na podlagi rezultatov te analize tveganja.

Člen 265

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284, da se določi:

(a) rok iz člena 263(1), v katerem je treba vložiti predodhodno deklaracijo, preden je blago izneseno s carinskega območja Unije, pri čemer se upošteva vrsta prometa;

▼C2

(b) posebne primere, v katerih se obveznost vložitve predodhodne deklaracije opusti v skladu s točko (b) člena 263(2).

▼B

Člen 266

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi rok iz člena 264, do katerega je treba opraviti analizo tveganja ob upoštevanju roka iz člena 263(1).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

POGLAVJE 2

Formalnosti ob izstopu blaga

Člen 267

Carinski nadzor in formalnosti ob izstopu

1. Blago, ki bo izneseno s carinskega območja Unije, je pod carinskim nadzorom in je lahko predmet carinskih kontrol. Kadar je to primerno, lahko carinski organi določijo pot, po kateri se blago iznese s carinskega območja Unije, in rok, ki ga je treba ob tem spoštovati.

2. Blago, ki bo izneseno s carinskega območja Unije, ob izstopu predloži carini ena od naslednjih oseb:

(a) oseba, ki blago iznaša s carinskega območja Unije;

(b) oseba, v imenu katere ali za račun katere deluje oseba, ki iznaša blago s carinskega območja Unije;

(c) oseba, ki prevzame odgovornost za prevoz blaga pred njegovim izstopom s carinskega območja Unije.

3. Blago, ki bo izneseno s carinskega območja Unije, je po potrebi zavezano naslednjemu:

(a) povračilu ali odpustu uvozne dajatve;

(b) plačilu izvoznih nadomestil;

(c) pobiranju izvozne dajatve;

(d) formalnostim, ki jih določajo veljavna pravila o drugih dajatvah;

(e) uporabi prepovedi in omejitev, upravičenih med drugim iz razlogov javne morale, javnega reda ali javne varnosti, varovanja zdravja in življenja ljudi, živali ali rastlin, varstva okolja, varstva narodnega bogastva umetniške, zgodovinske ali arheološke vrednosti in varstva industrijske ali poslovne lastnine, vključno s kontrolami predhodnih sestavin za prepovedane droge, blaga, ki krši nekatere pravice intelektualne lastnine, in gotovine, kakor tudi izvajanja ukrepov za ohranjanje in upravljanje ribolovnih virov ter ukrepov trgovinske politike.

▼B

4. Carinski organi odobrijo prepustitev za izstop pod pogojem, da bo zadevno blago izneseno s carinskega območja Unije v enakem stanju, v kakršnem je bilo:

(a) ob sprejemu carinske deklaracije ali deklaracije za ponovni izvoz; ali

(b) ob vložitvi izstopne skupne deklaracije.

Člen 268

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila v zvezi z izstopom iz člena 267.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

POGLAVJE 3

Izvoz in ponovni izvoz

Člen 269

Izvoz unijskega blaga

1. Unijsko blago, ki bo izneseno s carinskega območja Unije, je dano v izvozni postopek.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za naslednje unijsko blago:

(a) blago, dano v postopek pasivnega oplemenitenja;

(b) blago, izneseno s carinskega območja Unije, potem ko je bilo dano v postopek posebne rabe;

(c) blago, oproščeno plačila DDV ali trošarin, ki je bilo dobavljeno za oskrbo zrakoplovov ali ladij, ne glede na namembni kraj zrakoplova ali ladje, za katero je potrebno dokazilo takšne dobave;

(d) blago, ki je dano v postopek notranjega tranzita;

(e) blago, ki je začasno izneseno s carinskega območja Unije v skladu s členom 155.

3. Formalnosti v zvezi s carinsko deklaracijo za izvoz, določene v carinski zakonodaji, se uporabljajo v primerih iz točk (a), (b) in (c) odstavka 2.

Člen 270

Ponovni izvoz neunijskega blaga

1. Za neunijsko blago, ki bo izneseno s carinskega območja Unije, se pri pristojnem carinskem uradu vloži deklaracija za ponovni izvoz.

▼B

2. Členi 158 do 195 se uporabljajo za deklaracijo za ponovni izvoz.

3. Odstavek 1 se ne uporablja za naslednje blago:

(a) blago, ki je dano v postopek zunanjega tranzita in le prehaja carinsko območje Unije;

(b) blago, ki se pretovarja znotraj proste cone ali se neposredno ponovno izvozi iz proste cone;

(c) blago v začasni hrambi, ki se ponovno izvozi neposredno iz prostorov za začasno hrambo.

POGLAVJE 4

Izstopna skupna deklaracija

Člen 271

Vložitev izstopne skupne deklaracije

1. Kadar bo blago izneseno s carinskega območja Unije in carinska deklaracija ali deklaracija za ponovni izvoz ni vložena kot predodhodna deklaracija, se pri carinskem uradu izstopa vloži izstopna skupna deklaracija.

Carinski organi lahko dovolijo, da se izstopna skupna deklaracija vloži pri drugem carinskem uradu, pod pogojem, da ta urad potrebne podatke takoj sporoči ali jih da na voljo v elektronski obliki carinskemu uradu izstopa.

2. Izstopno skupno deklaracijo vloži prevoznik.

Ne glede na obveznosti prevoznika lahko izstopno skupno deklaracijo namesto njega vloži ena od naslednjih oseb:

(a) izvoznik ali pošiljatelj ali druga oseba, v imenu ali za račun katere deluje prevoznik;

(b) katera koli oseba, ki lahko zadevno blago predloži ali da predložiti pri carinskem uradu izstopa.

3. Carinski organi lahko sprejmejo, da se izstopna skupna deklaracija vloži z uporabo trgovinskih, pristaniških ali prevoznih informacijskih sistemov, če vsebujejo navedbe, potrebne za tako deklaracijo, in če so te navedbe na voljo v določenem roku, preden se blago iznese s carinskega območja Unije.

4. Carinski organi lahko namesto vložitve izstopne skupne deklaracije sprejmejo vložitev obvestila in dostop do navedb iz izstopne skupne deklaracije v računalniškem sistemu gospodarskega subjekta.

▼B

Člen 272

Sprememba in neveljavnost izstopne skupne deklaracije

1. Deklarantu se na podlagi zahtevka lahko dovoli, da po vložitvi deklaracije spremeni eno ali več navedb v izstopni skupni deklaraciji.

Popravki niso več mogoči, potem ko:

(a) carinski organi obvestijo osebo, ki je vložila izstopno skupno deklaracijo, da nameravajo pregledati blago;

(b) carinski organi ugotovijo, da ena ali več navedb v izstopni skupni deklaraciji niso pravilne ali popolne;

(c) so carinski organi že odobrili prepustitev blaga za izstop.

▼M2

2. Kadar blago, za katero je bila vložena izstopna skupna deklaracija, ni izneseno s carinskega območja Unije, carinski organi to deklaracijo brez odlašanja izrečejo za neveljavno v naslednjih primerih:

(a) na podlagi zahtevka deklaranta ali

(b) po izteku 150 dni od vložitve deklaracije.

▼B

Člen 273

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za:

(a) vložitev izstopne skupne deklaracije iz člena 271;

(b) spremembo izstopne skupne deklaracije v skladu s prvim pododstavkom člena 272(1);

(c) izrek neveljavnosti izstopne skupne deklaracije v skladu s členom 272(2).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

POGLAVJE 5

Obvestilo o ponovnem izvozu

Člen 274

Vložitev obvestila o ponovnem izvozu

1. Kadar je s carinskega območja Unije izneseno neunijsko blago iz točk (b) in (c) člena 270(3) in se za to blago opusti obveznost vložitve izstopne skupne deklaracije, se vloži obvestilo o ponovnem izvozu.

▼B

2. Obvestilo o ponovnem izvozu pri carinskem uradu izstopa blaga vloži oseba, odgovorna za predložitev blaga ob izstopu v skladu s členom 267(2).

3. Obvestilo o ponovnem izvozu vsebuje navedbe, potrebne za zaključek postopka proste cone ali za konec začasne hrambe.

Carinski organi lahko sprejmejo, da se obvestilo o ponovnem izvozu vloži z uporabo trgovinskih, pristaniških ali prevoznih informacijskih sistemov, če vsebuje navedbe, potrebne za tako obvestilo, in so te navedbe na voljo, preden se blago iznese s carinskega območja Unije.

4. Carinski organi lahko namesto vložitve obvestila o ponovnem izvozu sprejmejo vložitev obvestila in dostop do navedb iz obvestila o ponovnem izvozu v računalniškem sistemu gospodarskega subjekta.

Člen 275

Sprememba in neveljavnost obvestila o ponovnem izvozu

1. Deklarantu se lahko na podlagi zahtevka dovoli spremeniti eno ali več navedb obvestila o ponovnem izvozu po tem, ko je bilo vloženo.

Popravki niso več mogoči, potem ko:

(a) so carinski organi obvestili osebo, ki je vložila obvestilo o ponovnem izvozu, da nameravajo pregledati blago;

(b) so carinski organi ugotovili, da ena ali več navedb v obvestilu o ponovnem izvozu niso pravilne ali popolne;

(c) so carinski organi že odobrili prepustitev blaga za izstop.

▼M2

2. Kadar blago, za katero je bilo vloženo obvestilo o ponovnem izvozu, ni izneseno s carinskega območja Unije, carinski organi to obvestilo brez odlašanja izrečejo za neveljavno v naslednjih primerih:

(a) na podlagi zahtevka deklaranta ali

(b) po izteku 150 dni od vložitve obvestila.

▼B

Člen 276

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za:

(a) vložitev obvestila o ponovnem izvozu iz člena 274;

(b) spremembo obvestila o ponovnem izvozu v skladu s prvim pododstavkom člena 275(1);

▼B

(c) izrek neveljavnosti obvestila o ponovnem izvozu v skladu s členom 275(2).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

POGLAVJE 6

Oprostitev izvozne dajatve

Člen 277

Oprostitev izvozne dajatve za unijsko blago, ki se začasno izvozi

Unijsko blago, ki se začasno izvozi s carinskega območja Unije, je brez poseganja v člen 259 upravičeno do ugodnosti oprostitve izvoznih dajatev, pod pogojem, da se ponovno uvozi.

NASLOV IX

ELEKTRONSKI SISTEMI, POENOSTAVITVE, PRENOS POOBLASTILA, POSTOPEK V ODBORU IN KONČNE DOLOČBE

POGLAVJE 1

Razvoj elektronskih sistemov

▼M3

Člen 278

Prehodni ukrepi

1. V prehodnem obdobju, vendar najdlje do 31. decembra 2020, se lahko poleg tehnik elektronske obdelave podatkov iz člena 6(1) uporabljajo tudi drugi načini izmenjave in shranjevanja informacij, kadar elektronski sistemi, ki so potrebni za uporabo določb Zakonika, razen tistih iz odstavkov 2 in 3 tega člena, še niso operativni.

2. V prehodnem obdobju, vendar najdlje do 31. decembra 2022, se lahko poleg tehnik elektronske obdelave podatkov iz člena 6(1) uporabljajo tudi drugi načini obdelave podatkov, kadar elektronski sistemi, ki so potrebni za uporabo naslednjih določb Zakonika, še niso operativni:

(a) določbe o obvestilu o prihodu, predložitvi in deklaracijah za začasno hrambo iz členov 133, 139, 145 in 146 ter

(b) določbe v zvezi s carinsko deklaracijo za blago, vneseno na carinsko območje Unije, iz členov 158, 162, 163, 166, 167, 170 do 174, 201, 240, 250, 254 in 256.

▼M3

3. V prehodnem obdobju, vendar najdlje do 31. decembra 2025, se lahko poleg tehnik elektronske obdelave podatkov iz člena 6(1) uporabljajo tudi drugi načini obdelave podatkov, kadar elektronski sistemi, ki so potrebni za uporabo naslednjih določb Zakonika, še niso operativni:

(a) določbe o zavarovanjih morebitnih ali obstoječih carinskih dolgov iz točke (b) člena 89(2) in člena 89(6);

(b) določbe o vstopnih skupnih deklaracijah in analizi tveganja iz členov 46, 47, 127, 128 in 129;

(c) določbe o carinskem statusu blaga iz člena 153(2);

(d) določbe o centraliziranem carinjenju iz člena 179;

(e) določbe o tranzitu iz točke (a) člena 210, člena 215(2) ter členov 226, 227, 233 in 234 ter

(f) določbe o pasivnem oplemenitenju, predodhodnih deklaracijah, formalnostih pri izstopu blaga, izvozu unijskega blaga, ponovnem izvozu neunijskega blaga in izstopnih skupnih deklaracijah za iznos blaga s carinskega območja Unije iz členov 258, 259, 263, 267, 269, 270, 271, 272, 274 in 275.

Člen 278a

Obveznosti poročanja

1. Do 31. decembra 2019 in nato vsako leto, dokler elektronski sistemi iz člena 278 ne postanejo polno operativni, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži letno poročilo o napredku pri razvoju teh elektronskih sistemov.

2. V letnem poročilu oceni svoj napredek in napredek držav članic pri razvoju vsakega od elektronskih sistemov, pri čemer upošteva zlasti naslednje mejnike:

(a) datum objave tehničnih specifikacij za zunanje obveščanje elektronskega sistema;

(b) obdobje preskušanja skladnosti z gospodarskimi subjekti in

(c) predvideni in dejanski datum uvedbe elektronskih sistemov.

3. Če je iz ocene razvidno, da napredek ni zadovoljiv, se v poročilu opišejo tudi blažitveni ukrepi, ki bi jih bilo treba sprejeti, da bi bili elektronski sistemi uvedeni pred koncem veljavnega prehodnega obdobja.

4. Države članice Komisiji dvakrat na leto predložijo posodobljeno razpredelnico v zvezi s svojim napredkom pri razvijanju in uvajanju elektronskih sistemov. Komisija te informacije objavi in posodablja na svoji spletni strani.

▼M3

Člen 279

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 284 za določitev pravil glede izmenjave in shranjevanja podatkov v primerih iz člena 278.

▼B

Člen 280

Delovni program

1. Da bi podprli razvoj elektronskih sistemov iz člena 278 in uredili določitev prehodnih obdobij, Komisija do 1. maja 2014 pripravi delovni program v zvezi z razvojem in uporabo elektronskih sistemov iz člena 16(1).

2. Prednostne naloge delovnega programa iz odstavka 1 so:

(a) usklajena izmenjava informacij na podlagi mednarodno sprejetih modelov podatkov in oblik sporočil;

(b) preoblikovanje carinskih in s carino povezanih postopkov z namenom izboljšanja njihove učinkovitosti in enotne uporabe ter zmanjšanja stroškov zagotavljanja skladnosti; in

(c) ponudba širokega razpona storitev elektronskega carinjenja gospodarskim subjektom, da bi jim omogočili enak način sodelovanja s carinskimi organi v kateri koli državi članici.

3. Delovni program iz odstavka 1 se redno posodablja.

Člen 281

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti sprejme delovni program iz člena 280.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

▼C2

Če odbor ne predloži nobenega mnenja, Komisija ne sprejme izvedbenih aktov iz prvega odstavka tega člena in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

▼B

POGLAVJE 2

Poenostavitve pri izvajanju carinske zakonodaje

Člen 282

Testiranje

Komisija lahko eni ali več državam članicam na podlagi zahtevka dovoli, da v omejenem časovnem obdobju testirajo poenostavitve pri izvajanju carinske zakonodaje, zlasti na področju informacijske tehnologije. Testiranje ne vpliva na izvajanje carinske zakonodaje v tistih državah članicah, ki pri takem testiranju ne sodelujejo, in se ocenjuje v rednih časovnih presledkih.

Člen 283

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija z izvedbenimi akti sprejme sklepe iz člena 282.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 285(4).

POGLAVJE 3

Prenos pooblastila in postopek v odboru

Člen 284

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji iz tega člena.

2. Pooblastilo iz členov 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, ►C2 216 ◄, 221, 224, 231, 235, 253, 265 in 279 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 30. oktobra 2013. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz členov 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, ►C2 216 ◄, 221, 224, 231, 235, 253, 265 in 279 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi sklepa v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

▼B

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, ►C2 216 ◄, 221, 224, 231, 235, 253, 265 in 279, začne veljati le, če niti Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v dveh mesecih od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 285

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za carinski zakonik. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 4 Uredbe.

4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

5. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 Uredbe.

6. Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, ob sklicevanju na ta odstavek, se ta postopek zaključi brez izida le, če se v roku za izdajo mnenja tako odloči predsednik odbora.

POGLAVJE 4

Končne določbe

Člen 286

Razveljavitev in sprememba veljavne zakonodaje

1. Uredba (ES) št. 450/2008 se razveljavi.

2. Uredba (EGS) št. 3925/91, Uredba (EGS) št. 2913/92 in Uredba (ES) št. 1207/2001 se razveljavijo z dnem iz člena 288(2).

3. Sklicevanja na razveljavljene uredbe se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge.

4. V šesti alinei člena 3(1) Uredbe (EGS) št. 2913/92 se besedna zveza "in Mayotte" črta z učinkom od 1. januarja 2014.

5. Prva alinea točke (a) člena 9(1) Uredbe (EGS) št. 2658/87 se črta z učinkom od dneva iz člena 288(2).

▼B

Člen 287

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po dnevu njene objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 288

Uporaba

1. Členi 2, 7, 8, 10, 11, 17, 20, 21, 24, 25, 31, 32, 36, 37, 40, 41, 50, 52, 54, 58, 62, 63, 65, 66, 68, 75, 76, 88, 99, 100, 106, 107, 115, 122, 123, 126, 131, 132, 138, 142, 143, 151, 152, 156, 157, 160, 161, 164, 165, 168, 169, 175, 176, 178, 180, 181, 183, 184, 186, 187, 193, 196, 200, 206, 207, 209, 212, 213, 216, 217, 221, 222, 224, 225, 231, 232, 235, 236, 239, 253, 265, 266, 268, 273, 276, 279, 280, 281, 283, 284, 285 in 286 se uporabljajo od 30. oktobra 2013.

▼C1

2. Členi, ki niso navedeni v odstavku 1, se uporabljajo od 1. maja 2016.

▼B

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 450/2008	Ta uredba
Člen 1(1) in (2)	Člen 1(1) in (2)
Člen 1(3), prvi pododstavek	Člen 1(3)
Člen 1(3), drugi pododstavek	Člen 2
Člen 2	Člen 3
Člen 3	Člen 4
Člen 4, točke 1 do 8	Člen 5, točke 1 do 8
Člen 4, točka 9	Člen 5, točki 9 in 10
Člen 4, točka 10	Člen 5, točka 12
Člen 4, točki 11 in 12	Člen 5, točki 15 in 16
Člen 4, točke 13 do 17	Člen 5, točke 18 do 22
Člen 4, točka 18(a), prvi stavek	Člen 5, točka 23(a)
Člen 4, točka 18(a), drugi stavek	Člen 130(3)
Člen 4, točka 18(b) in (c)	Člen 5, točka 23(b) in (c)
Člen 4, točke 19 do 26	Člen 5, točke 24 do 31
Člen 4, točka 27 do 32	Člen 5, točke 33 do 38
Člen 4, točka 33	—
Člen 5(1), prvi pododstavek	Člen 6(1)
Člen 5(1), drugi in tretji pododstavek	Člena 6(3) in 7(b)
Člen (5)(2)	Členi 6(2), 7(a) in 8(1)(a)
Člen 6	Člen 12
Člen 7	Člen 13
Člen 8	Člen 14
Člen 9	Člen 15
Člen 10(1)	Člena 9 in 16(1)
Člen 10(2)	Členi 10, 11 in 17
Člen 11(1), prvi in drugi pododstavek	Člen 18
Člen 11(1), tretji pododstavek	Člen 18(2), prvi pododstavek
Člen 11(2)	Člen 18(3)

▼B

Uredba (ES) št. 450/2008	Ta uredba
Člen 11(3)(a)	Člen 18(2), drugi pododstavek in člen 21
Člen 11(3)(b)	Člen 21
Člen 11(3)(c)	—
Člen 12(1)	Člen 19(1)
Člen 12(2), prvi pododstavek	Člen 19(2), prvi pododstavek
Člen 12(2), drugi pododstavek	Člen 19(2), drugi pododstavek in člen 20(b)
Člen 13(1)	Člen 38(1)
Člen 13(2)	Člen 38(2) in (3)
Člen 13(3)	Člen 38(4)
Člen 13(4)	Člen 38(5), prvi stavek
Člen 13(5)	—
Člen 13(6)	Člen 23(2)
Člen 14	Člen 39
Člen 15(1)(a)	Člen 22, člen 24(a) do (g) in člen 25 in (b)
Člen 15(1)(b)	Člena 23(4)(b) in 24(h)
Člen 15(1)(c)	—
Člen 15(1)(d)	Člen 22(1), tretji pododstavek in 24(a)
Člen 15(1)(e)	Člen 40(b)
Člen 15(1)(f)	Člen 25(b)
Člen 15(1)(g)	Členi 23(4)(b), 24(h), 24(c), 28, 31(b) in 32
Člen 15(1)(h)	—
Člen 15(2)	—
Člen 16(1)	Člen 22(1), prvi in drugi pododstavek
Člen 16(2)	Člen 22(3), prvi in drugi pododstavek
Člen 16(3)	Člen 22(2)
Člen 16(4), prvi pododstavek	Člen 22(6), prvi pododstavek, prvi stavek
Člen 16(4), drugi pododstavek	Člen 22(6), prvi pododstavek, drugi stavek in člen 22(7)

▼B

Uredba (ES) št. 450/2008	Ta uredba
Člen 16(5)(a)	Člen 22(6), drugi pododstavek in člen 24(g)
Člen 16(5)(b)	Člen 24(f)
Člen 16(6)	Člen 23(3)
Člen 16(7)	Člen 29
Člen 17	Člen 26
Člen 18(1) do (3)	Člen 27
Člen 18(4)	Člen 32
Člen 19(1)	Člen 28(1)(a)
Člen 19(2) in (3)	Člen 28(2) in (3)
Člen 19(4)	Člen 28(4), prvi pododstavek in drugi pododstavek, prvi stavek
Člen 19(5)	Člen 31(a)
Člen 20(1) do (4)	Člen 33
Člen 20(5)	Člen 34(4)
Člen 20(6), prvi pododstavek	Člen 34(5), prvi stavek
Člen 20(6), drugi pododstavek	Člen 34(6)
Člen 20(7)	Členi 22, 23, 24, 25 in 32
Člen 20(8)(a)	Člen 34(1) do (3)
Člen 20(8)(b)	Člen 34(9) in člen 37(1)(a)
Člen 20(8)(c)	Člen 34(11) in 37(2)
Člen 20(9)	Členi 35, 36(b) in 37(1)(c) in (d)
Člen 21	Člen 42
Člen 22	Člen 43
Člen 23	Člen 44
Člen 24(1) in (2)	Člen 45(1) in (2)
Člen 24(3), prvi pododstavek	Člen 45(3)
Člen 24(3), drugi pododstavek	—
Člen 25(1)	Člen 46(1)
Člen 25(2), prvi pododstavek	Člen 46(2)

▼B

Uredba (ES) št. 450/2008	Ta uredba
Člen 25(2), drugi in tretji pododstavek	Člen 46(3)
Člen 25(3)	Člen 46(4) do (8) in člen 50(1)
Člen 26	Člen 47
Člen 27	Člen 48
Člen 28(1) in (2)	Člen 49
Člen 28(3)	Člen 50(2)
Člen 29	Člen 51
Člen 30(1)	Člen 52
Člen 30(2)	—
Člen 31(1)	Člen 53(1)
Člen 31(2)	Člen 53(3)
Člen 31(3)	Člen 54
Člen 32	Člen 55
Člen 33(1) do (4)	Člen 56(1) do (4)
Člen 33(5)	Člena 56(5) in 58(1)
Člen 34	Člen 57(1), (2) in (3)
Člen 35	Člen 59
Člen 36	Člen 60
Člen 37	Člen 61
Člen 38	Členi 62, 63, 67 in 68
Člen 39(1) in (2)	Člen 64(1) in (2)
Člen 39(3)	Člen 64(3), prvi pododstavek
Člen 39(4) in (5)	Člen 64(4) in (5)
Člen 39(6)	Člen 64(3), drugi pododstavek, člen 64(6) in členi 63 do 68
Člen 40	Člen 69
Člen 41	Člen 70
Člen 42(1)	Člen 74(1)
Člen 42(2)	Člen 74(2)(a) do (c) in uvodni stavek točke (d)
Člen 42(3)	Člen 74(3)
Člen 43(a)	Členi 71, 72 in 76(a)

▼B

Uredba (ES) št. 450/2008	Ta uredba
Člen 43(b)	Člen 74(2)(d), točke (i), (ii) in (iii)
Člen 43(c)	—
Člen 43(d)	Člena 73 in 75 in člen 76(b) in (c)
Člen 44	Člen 77
Člen 45	Člen 78
Člen 46	Člen 79
Člen 47	Člen 80
Člen 48	Člen 81
Člen 49	Člen 82
Člen 50	Člen 83
Člen 51	Člen 84
Člen 52	Člen 85
Člen 53(1) do (3)	Člen 86(1) do (3)
Člen 53(4)	Člen 86(6)
Člen 54(a) in (b)	Člen 86(5) in člen 88(a)
Člen 54(c)	Člen 86(4) in člen 88(b)
Člen 55(1)	Člen 87(1)
Člen 55(2), prvi pododstavek	Člen 87(2)
Člen 55(2), drugi pododstavek	Člen 88(c)
Člen 55(3) in (4)	Člen 87(3) in (4)
Člen 56(1) do (5)	Člen 89(1) do (5)
Člen 56(6)	Člen 89(7)
Člen 56(7)	Člen 89(9)
Člen 56(8)	Člen 89(2), drugi pododstavek
Člen 56(9), prva alineja	Člen 100(1)(b)
Člen 56(9), druga alineja	Člena 89(8) in 99(a)
Člen 56(9), tretja alineja	Člen 89(2), drugi pododstavek
Člen 57(1) in (2)	Člen 90

▼B

Uredba (ES) št. 450/2008	Ta uredba
Člen 57(3)	Člen 100(1)(a)
Člen 58, prvi odstavek	Člen 91
Člen 58, drugi odstavek	—
Člen 59(1), prvi pododstavek	Člen 100(1)
Člen 59(1), drugi pododstavek	Člen 99(b)
Člen 59(2)	Člen 92(2)
Člen 60	Člen 93
Člen 61	Člen 94
Člen 62(1) in (2)	Člen 95(1) in (2)
Člen 62(3)	Člen 22, člen 24(a) do (g), člen 25(a) in (b) in člen 99(c)
Člen 63(1) in (2)	—
Člen 63(3)(a)	—
Člen 63(3)(b)	Členi 96(1)(a), 96(2), 100(1)(c) in 100(2)
Člen 63(3)(c)	Člen 96(1)(b), 96(2), 100(1)(c) in 100(2)
Člen 64	Člen 97
Člen 65(1) in (2)	Člen 98
Člen 65(3)	Člena 99(d) in 100(1)(b)
Člen 66	Člen 101(1) in (2)
Člen 67(1), prvi in drugi pododstavek	Člen 102(1)
Člen 67(1), tretji pododstavek	Člen 106
Člen 67(2) in (3)	Člen 102(2) in (3), prvi pododstavek
Člen 68(1) in (2)	Člen 103(1) in (2)
Člen 68(3)	Člen 103(3)(a)
Člen 68(4)	Člen 103(4)
Člen 69	Člen 104
Člen 70	Člen 105(1) do (5)
Člen 71	Člen 105(6)
Člen 72(1) in (2)	Člen 108(1) in (2)

▼B

Uredba (ES) št. 450/2008	Ta uredba
Člen 72(3)	Člena 108(3) in 115
Člen 73	Člen 109
Člen 74	Člen 110
Člen 75	Člen 111
Člen 76	—
Člen 77(1), prvi pododstavek	Člen 112(1)
Člen 77(1), drugi in tretji pododstavek	Člen 112(2)
Člen 77(2)	Člen 112(3)
Člen 77(3)	Člen 112(4)
Člen 78(1), prvi pododstavek	Člen 113
Člen 78(1), drugi pododstavek	Člena 99(d) in 100(1)(b)
Člen 78(2) do (4)	Člen 114(1) do (3)
Člen 78(5)	Člen 114(4)
Člen 79(1)	Člen 116(1)
Člen 79(2) do (5)	Člen 116(4) do (7)
Člen 80	Člen 117(1)
Člen 81(1) in (2)	Člen 118(1) in (2)
Člen 81(3)	Člen 118(4)
Člen 82(1)	Člen 119(1)
Člen 82(2)	Člen 119(3)
Člen 83	Člen 120(1)
Člen 84(1)	Člen 121(1)
Člen 84(2)	Člen 121(3)
Člen 85, prvi stavek	Členi 116(2), 117(2), 118(3), 119(2), 120(2), 121(2) in 123(1)
Člen 85, drugi stavek	Členi 106(3), 122 in 123(2)
Člen 86(1) uvodni stavek	Člen 124(1) uvodni stavek in točka (a)
Člen 86(1) (a) do (c)	Člen 124(1) (b) do (d)
Člen 86(1) (d) in (e)	Člen 124(1) (e)

▼B

Uredba (ES) št. 450/2008	Ta uredba
Člen 86(1) (f) do (k)	Člen 124(1) (f) do (k)
Člen 86(2) in (3)	Člen 124(2) in (3)
Člen 86(4) do (6)	Člen 124(5) do (7)
Člen 86(7)	Člen 126
Člen 87(1)	Člena 127(1) in 127(2)(a)
Člen 87(2), prvi pododstavek	Člen 127(3), prvi pododstavek
Člen 87(2), drugi pododstavek	Člen 127(8)
Člen 87(3), prvi pododstavek, točka (a)	Člena 127(2)(b) in 131(a)
Člen 87(3), prvi pododstavek, točki (b) in (c)	Člen 131(b)
Člen 87(3), prvi pododstavek, točka (d)	Člena 127(3) in 161(a)
Člen 87(3), drugi pododstavek	—
Člen 88(1), prvi pododstavek, prvi stavek	Člen 6(1)
Člen 88(1), prvi pododstavek, drugi stavek	Člen 127(7)
Člen 88(1), drugi pododstavek	Člen 6(2)
Člen 88(2)	Člen 127(4), prvi pododstavek
Člen 88(3)	Člen 127(4), drugi pododstavek in (6)
Člen 88(4), prvi pododstavek	Člen 133(1), prvi pododstavek
Člen 88(4), drugi in tretji pododstavek	Člena 6(2) in 7(a)
Člen 89(1)	Člen 129(1)
Člen 89(2)	—
Člen 90	Člen 130(1)
Člen 91	Člen 134
Člen 92(1), prvi pododstavek	Člen 135(1)
Člen 92(1), drugi pododstavek	Člen 135(2)
Člen 92(1), tretji pododstavek	—

▼B

Uredba (ES) št. 450/2008	Ta uredba
Člen 92(2) do (5)	Člen 135(3) do (6)
Člen 93(1)	Člen 136
Člen 93(2)	—
Člen 94	Člen 137
Člen 95(1)	Člen 139(1)
Člen 95(2) in (3)	Člen 139(3) in (4)
Člen 95(4)	Člen 139(6)
Člen 96(1) in (2)	Člen 140
Člen 96(3)	Člen 139(7)
Člen 97(1)	Člen 149
Člen 97(2)	Člen 150
Člen 98(1)	Člen 144
Člen 98(2)	Člen 139(5)
Člen 99	Člen 141(1)
Člen 100	Člen 141(2)
Člen 101(1)	Člen 153(1)
Člen 101(2)(a)	Člena 153(2) in 156(a)
Člen 101(2)(b)	Člena 156(b) in 157
Člen 101(2)(c)	Člena 153(3) in 156(c)
Člen 102	Člen 154
Člen 103	Člena 155(2) in 156(d)
Člen 104(1)	Člen 158(1)
Člen 104(2)	Člen 158(3)
Člen 105(1)	Člen 159(1) in (2)
Člen 105(2)(a) in (b)	Člena 159(3) in 161(a)
Člen 105(2)(c)	Člen 22(1), tretji pododstavek, in člen 25(c)
Člen 106(1), prvi pododstavek, prvi stavek	Člen 179(1), prvi pododstavek
Člen 106(1), prvi pododstavek, drugi stavek	—
Člen 106(2)	Člen 179(3) in (6)

▼B

Uredba (ES) št. 450/2008	Ta uredba
Člen 106(3)	Člen 179(5)
Člen 106(4), prvi pododstavek, točka (a)	Člen 22, člen 24(a) do (g) in člen 25(a) in (b)
Člen 106(4), prvi pododstavek, točka (b)	Člena 23(4)(a) in 24(h)
Člen 106(4), prvi pododstavek, točka (c)	Člen 179(1), drugi pododstavek, člen 179(2) in člen 180
Člen 106(4), prvi pododstavek, točka (d)	Člen 22(1), tretji pododstavek in 24(a)
Člen 106(4), prvi pododstavek, točka (e)	Člen 25(b)
Člen 106(4), prvi pododstavek, točka (f)	Členi 23(4)(b), 24(c), 28, 31(b) in 32
Člen 106(4), prvi pododstavek, točki (g) in (h)	Člen 181
Člen 106(4), drugi pododstavek	—
Člen 107(1), prvi stavek	Člen 6(1)
Člen 107(1), drugi stavek	Člen 182(1)
Člen 107(2)	Člen 158(2)
Člen 107(3)	Členi 160, 161(b), 182(2) do (4), 183 in 184
Člen 108(1), prvi pododstavek, prvi stavek	Člen 162
Člen 108(1), prvi pododstavek, drugi in tretji stavek	Člen 170(4)
Člen 108(1), drugi pododstavek	Členi 6(2), 7(a) in 8(1)(a)
Člen 108(2)	Člen 163(1) in (2)
Člen 108(3), prvi pododstavek	Člen 6(1)
Člen 108(3), drugi pododstavek	—
Člen 108(4)	Členi 163(3), 164 in 165(b)
Člen 109(1)	Člen 166(1)
Člen 109(2)	Člena 166(2) in 168(a)

▼B

Uredba (ES) št. 450/2008	Ta uredba
Člen 109(3)	Členi 6(2), 7(a), 8(1)(a) in 165(a)
Člen 110(1), prvi pododstavek	Člen 167(1), prvi pododstavek
Člen 110(1), drugi pododstavek	Člen 167(1), tretji pododstavek
Člen 110(1), tretji pododstavek	Člen 167(2) in (3) in člen 168(d)
Člen 110(2) in (3)	Člen 167(4) in (5)
Člen 111(1)	Člen 170(1)
Člen 111(2), prvi stavek	Člen 170(2)
Člen 111(2), drugi stavek	Člen 170(3)(a) in (b)
Člen 111(3)	Člen 170(3)(c)
Člen 112(1), prvi pododstavek	Člen 172(1)
Člen 112(1), drugi pododstavek, prvi stavek	Člen 182(2)
Člen 112(1), drugi pododstavek, drugi stavek	Člen 182(3)
Člen 112(2)	—
Člen 112(3)	Člen 172(2)
Člen 112(4)	Člen 176(b)
Člen 113(1) in (2)	Člen 173(1) in (2)
Člen 113(3)	Člena 173(3) in 176(c)
Člen 114(1)	Člen 174(1)
Člen 114(2), prvi pododstavek	Člen 174(2)
Člen 114(2), drugi pododstavek	Člen 175
Člen 115, prvi odstavek	Člen 177(1)
Člen 115, drugi odstavek	Člena 177(2) in 178
Člen 116(1)	Člen 185(1)
Člen 116(2), prvi pododstavek, točka (a)	Člen 22, člen 24(a) do (g) in člen 25(a) in (b)

▼B

Uredba (ES) št. 450/2008	Ta uredba
Člen 116(2), prvi pododstavek, točka (b)	Členi 23(4)(a), 23(5), 24(h) in 25(c)
Člen 116(2), prvi pododstavek, točki (c) in (d)	Člena 185(2) in 186(a)
Člen 116(2), prvi pododstavek, točka (e)	Člen 22(1), tretji pododstavek in 24(a)
Člen 116(2), prvi pododstavek, točka (f)	Člen 25(b)
Člen 116(2), prvi pododstavek, točka (g)	Členi 23(4)(b), 24(h), 28, 31(b) in 32
Člen 116(2), prvi pododstavek, točki (h) in (i)	Člena 186(b) in 187
Člen 116(2), drugi pododstavek	—
Člen 117	Člen 188
Člen 118	Člen 189
Člen 119(1) in (2)	Člen 190
Člen 119(3)	Člen 193
Člen 120	Člen 191
Člen 121	Člen 192
Člen 122	Člen 193
Člen 123(1) in (2)	Člen 194
Člen 123(3)	Člen 179(4)
Člen 124(1)	Člen 195(1)
Člen 124(2)	Člen 195(2) in (3) in člen 196
Člen 125	Člen 197
Člen 126(1)	Člen 198(1)
Člen 126(2)	Člen 198(2), prvi pododstavek, prvi stavek
Člen 127(1)	Člen 199
Člen 127(2)	Člen 198(3)(d)
Člen 128	Člen 198(2), prvi pododstavek, drugi stavek in drugi pododstavek, člen 198(3)(a) do (c) in člen 200
Člen 129	Člen 201
Člen 130(1)	Člen 203(1), prvi pododstavek

▼B

Uredba (ES) št. 450/2008	Ta uredba
Člen 130(2) do (5)	Člen 203(2) do (5)
Člen 131(a)	—
Člen 131(b)	Člen 204
Člen 132	Člen 205
Člen 133	Člen 208(1)
Člen 134	Členi 202, 203(1), drugi pododstavek, 203(6), 206, 207 in 209
Člen 135	Člen 210
Člen 136(1)	Člen 211(1)
Člen 136(2), prvi pododstavek, točka (a)	Člen 22, člen 24(a) do (g) in člen 25(a) in (b)
Člen 136(2), prvi pododstavek, točka (b)	Člena 23(4)(a) in 24(h)
Člen 136(2), prvi pododstavek, točka (c)	Člen 212(a)
Člen 136(2), prvi pododstavek, točka (d)	Člen 22(1), tretji pododstavek, in člen 24(a)
Člen 136(2), prvi pododstavek, točka (e)	Člen 25(b)
Člen 136(2), prvi pododstavek, točka (f)	Členi 23(4)(a), 24(h), 28, 31(b) in 32
Člen 136(2), prvi pododstavek, točka (g)	—
Člen 136(2), prvi pododstavek, točka (h)	—
Člen 136(2), drugi pododstavek	—
Člen 136(3), prvi pododstavek, točka (a)	Člen 211(3), prvi pododstavek, točka (a)
Člen 136(3), prvi pododstavek, točka (b)	Člen 211(3), prvi pododstavek, točki (b) in (c)
Člen 136(3), prvi pododstavek, točka (c)	Člen 211(3), prvi pododstavek, točka (d)
Člen 136(3), drugi pododstavek	Člen 212(b)
Člen 136(4), prvi pododstavek	Člen 211(4)
Člen 136(4), drugi pododstavek	Člen 211(5)

▼B

Uredba (ES) št. 450/2008	Ta uredba
Člen 136(4), tretji pododstavek	Člen 211(6)
Člen 136(4), četrti pododstavek, točki (a) in (b)	Člen 213
Člen 136(4), četrti pododstavek, točka (c)	Člen 212(d)
Člen 136(5)	Člen 23(2)
Člen 137(1)	Člen 214(1)
Člen 137(2)	Člen 214(2) in člen 7(c)
Člen 138	Člen 215(1) do (3)
Člen 139	Člen 218
Člen 140(1)	Člen 219
Člen 140(2)	Člena 221(a) in 222(b)
Člen 141	Člen 220
Člen 142(1), prvi, drugi in tretji pododstavek	Člen 223(1)
Člen 142(1), četrti pododstavek	Člen 224(a)
Člen 142(2), prvi pododstavek, točka (a)	Člen 223(2), prvi pododstavek, točka (a)
Člen 142(2), prvi pododstavek, točki (b) in (c)	Člen 223(2), prvi pododstavek, točki (c) in (d)
Člen 142(2), drugi pododstavek	Člen 223(2), prvi pododstavek, točka (b) in člen 224(c)
Člen 142(3), prvi pododstavek	Člen 223(3)
Člen 142(3), drugi pododstavek	Člen 192(d)
Člen 142(4)	Člen 223(4)
Člen 143	Členi 211(2), 216, 217, 221(b), 222(b), 224(b), 225, 228, 229, 230, 231(b), 232, 233(4), 235, 236, 243(2), 251(4), 254(2), (3), (6) in (7) in 257(4)
Člen 144(1)	Člen 226(1)
Člen 144(2)	Člena 226(2) in 231(a)
Člen 144(3)	Člen 226(3)

▼B

Uredba (ES) št. 450/2008	Ta uredba
Člen 144(4)	—
Člen 145(1) in (2)	Člen 227
Člen 145(3), prvi pododstavek	Člen 155(1)
Člen 145(3), drugi pododstavek	Člen 157
Člen 146	Člen 233(1) do (3)
Člen 147	Člen 234
Člen 148(1)	Člen 237(1)
Člen 148(2), prvi pododstavek	Člen 237(2)
Člen 148(2), drugi pododstavek	Člena 237(3) in 239
Člen 149	Člen 242
Člen 150(1)	Člen 238(1)
Člen 150(2)(a)	—
Člen 150(2)(b)	Člen 238(2)
Člen 150(3)	—
Člen 151(1), prvi pododstavek	Člen 144
Člen 151(1), drugi pododstavek	Člen 145(3)
Člen 151(2)	Člen 125(4) in (11)
Člen 151(3)	—
Člen 151(4)	Člen 147(4)
Člen 151(5)	Člen 145(1), (2), (4) in (6) to (10), člen 146, člen 147(3) in (4) ter člen 148 in 151
Člen 152	Člen 147(1) in (2)
Člen 153	Člen 240
Člen 154(1)(a)	Člen 237(3), prvi stavek
Člen 154(1)(b)	Člen 241(1)
Člen 154(2)	Člen 237(3), drugi stavek in člen 241(2)
Člen 155(1)	Člen 243(1)
Člen 155(2) in (3)	Člen 243(3) in (4)
Člen 156	Člen 244

▼B

Uredba (ES) št. 450/2008	Ta uredba
Člen 157	Člen 245
Člen 158	Člen 246
Člen 159	Člen 247
Člen 160	Člen 248
Člen 161	Člen 249
Člen 162	Člen 250
Člen 163	Člen 251(1) do (3)
Člen 164, prvi odstavek	Člen 253
Člen 164, drugi odstavek	—
Člen 165	Člen 252
Člen 166(1)	Člen 254(1)
Člen 166(2) in (3)	Člen 254(4) in (5)
Člen 167	Člen 255
Člen 168	Člen 256
Člen 169	Člen 257(1) do (3)
Člen 170	Člen 258
Člen 171(1) in (2)	Člen 259(1) in (2)
Člen 171(3)	Člen 86(5)
Člen 171(4)	Člen 259(3)
Člen 172	Člen 260
Člen 173	Člen 261
Člen 174	Člen 262
Člen 175(1), prvi pododstavek	Člen 263(1)
Člen 175(1), drugi pododstavek	Člen 263(2)(a)
Člen 175(2) in (3)	Člen 263(3) in (4)
Člen 176(1)(a) in (b)	Člen 263(2)(b) in člen 265(b)
Člen 176(1)(c) in (d)	Člen 265(b)
Člen 176(1)(e)	Člen 161(a)
Člen 176(2)	—
Člen 177(1) in (2)	Člen 267(1) in (3)
Člen 177(3)	Člen 267(2)

▼B

Uredba (ES) št. 450/2008	Ta uredba
Člen 177(4)	Člen 267(2)
Člen 177(5)	Člen 268
Člen 178(1)	Člen 269(1)
Člen 178(2)(a)	Člen 269(2)(a) in (b)
Člen 178(2)(b)	Člen 269(2)(b) in (e)
Člen 178(3)	Člen 269(3)
Člen 179	Člen 270
Člen 180(1)	Člen 271(1), prvi pododstavek
Člen 180(2), prvi stavek	Člen 6(1)
Člen 180(2), drugi stavek	Člen 271(3)
Člen 180(3), prvi pododstavek	Člen 6(2)
Člen 180(3), drugi pododstavek	Člen 271(4)
Člen 180(4)	Člen 271(2)
Člen 181, prvi in drugi odstavek	Člen 272(1)
Člen 181, drugi odstavek in tretji odstavek	—
Člen 182(1)	Člen 277
Člen 182(2)	—
Člen 183(1)	Člena 16(1) in 17
Člen 183(2)(a) in (b)	—
Člen 183(2)(c)	Člena 280 in 283
Člen 184	Člen 285
Člen 185	—
Člen 186	Člen 286(2) in (3)
Člen 187	Člen 287
Člen 188(1)	Člen 288(1)
Člen 188(2)	Člen 288(2)
Člen 188(3)	Člen 288(1)